

Wijziging Vreemdelingen-circulaire 2000 (middelenvereiste)

Besluit van de Minister voor Vreemdelingen-zaken en Integratie van 25 oktober 2004, nummer 2004/63, houdende wijziging van de Vreemdelingen-circulaire 2000

De Minister voor Vreemdelingen-zaken en Integratie,
Gelet op de Vreemdelingenwet 2000 (Staatsblad 2000, 495), het Vreemdelingenbesluit 2000 (Staatsblad 2000, 497) en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Staatscourant 2001, nr. 10);

Besluit:

Artikel I

De Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt als volgt gewijzigd:

A

Paragraaf B1/2.2.3

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

“2.2.3 Middelen van bestaan

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder c, Vreemdelingenwet kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven, niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan. Ingevolge artikel 16, tweede lid, Vreemdelingenwet kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van deze grond.

Deze regels zijn neergelegd in artikel 3.73 en verder Vreemdelingenbesluit.

Art. 3.73 Vreemdelingenbesluit:

1. De in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan zijn in ieder geval zelfstandig, indien verworven uit:
  - a. wettelijk toegestane arbeid in loondienst, voorzover de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen;
  - b. wettelijk toegestane arbeid als zelf-

standige, voorzover de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen;

- c. inkomensvervangende uitkeringen krachtens een sociale verzekeringswet waarvoor premies zijn afgedragen, of
- d. eigen vermogen, voorzover de bron van de inkomsten niet wordt aangetaast en de vereiste premies en belastingen zijn afgedragen.

2. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld omtrent het eerste lid.

Art. 3.74 Vreemdelingenbesluit:

De in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan zijn voldoende, indien het netto-inkomen gelijk is aan:

- a. de bijstandsnormen als bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand, voor de desbetreffende categorie alleenstaanden, alleenstaande ouders of echtparen en gezinnen, met inbegrip van vakantiegeld;

- b. in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen: het normbedrag voor uitwonende studenten, bedoeld in de Wet op de Studiefinanciering 2000, aangevuld met de college- en les-gelden die de vreemdeling verschuldigd is;

- c. in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen: een combinatie van de onder a en b genoemde normbedragen;

- d. ingeval van gezinsvorming: 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebij-slag, met inbegrip van de vakantiebij-slag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Art. 3.75 Vreemdelingenbesluit:

1. De in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan zijn duurzaam, indien zij nog één jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

2. Middelen van bestaan verkregen uit eigen vermogen zijn duurzaam, indien zij gedurende een aaneengesloten periode van een jaar beschikbaar zijn geweest en nog één jaar beschik-

baar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.

3. In afwijking van het eerste lid, zijn middelen van bestaan verkregen uit arbeid in loondienst eveneens duurzaam, indien op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven gedurende een ononderbroken periode van drie jaren voldoende middelen van bestaan uit arbeid in loondienst zijn verworven en de middelen van bestaan gedurende nog zes maanden beschikbaar zijn. Indien tijdens de periode van drie jaren gedurende een periode van in totaal niet langer dan zesentwintig weken een werkloosheidsuitkering is ontvangen, wordt die uitkering gelijkgesteld met inkomen uit arbeid in loondienst.

4. Bij ministeriële regeling kunnen regels worden gesteld ten aanzien van de duurzaamheid van middelen van bestaan uit arbeid als zelfstandige.

Art. 3.85 Vreemdelingenbesluit:

1. De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de vreemdeling en degene bij wie hij als gezinslid verblijft gezamenlijk zelfstandig en duurzaam beschikken over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a.

2. De aanvraag wordt evenmin op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de persoon bij wie de vreemdeling als gezinslid verblijft 65 jaar of ouder is of naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is.

Als hoofdregel geldt dat vreemdelingen die in Nederland willen verblijven, zelfstandig en duurzaam moeten beschikken over voldoende middelen van bestaan. In bepaalde gevallen dient degene bij wie de vreemdeling in Nederland wil verblijven zelfstandig en duurzaam te beschikken over

voldoende middelen van bestaan. Voor degene bij wie de vreemdeling wil verblijven geldt als uitgangspunt dat diens solvabiliteit buiten twijfel moet staan. Deze persoon wordt in ieder geval niet als solvabel aangemerkt in geval van faillissement of surseance van betaling, omdat daarbij onder meer de (vrije) beschikking over het vermogen of de boedel is verloren.

Beleidsregel: De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt afgewezen indien de vreemdeling dan wel degene bij wie hij in Nederland wil verblijven niet zelfstandig en duurzaam beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Beleidsregel: De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt afgewezen indien de vreemdeling en degene bij wie verblijf als gezinslid in Nederland is toegestaan niet gezamenlijk zelfstandig en duurzaam beschikken over voldoende middelen van bestaan, tenzij het tweede lid van artikel 3.85 Vreemdelingenbesluit van toepassing is dan wel in de desbetreffende materiehoofdstukken anders is bepaald.

Beleidsregel: De verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt ingetrokken indien de vreemdeling en degene bij wie verblijf als gezinslid in Nederland is toegestaan niet gezamenlijk zelfstandig en duurzaam beschikken over voldoende middelen van bestaan, tenzij in de desbetreffende materiehoofdstukken anders is bepaald.

In artikel 4:2, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is bepaald dat de aanvrager bij de indiening van de aanvraag de gegevens en bescheiden dient te verschaffen die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. Daaronder vallen ook gegevens en bescheiden met betrekking tot de hoogte, de duurzaamheid en de bronnen van het inkomen van de vreemdeling en, voorzover van toepassing, van de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven.

In deze paragraaf zijn algemene regels opgenomen over het middelenvereiste. De middelen van bestaan dienen zelf-

standig te worden verworven. Daarnaast dienen zij duurzaam beschikbaar te zijn en van voldoende hoogte.

Het algemene middelenvereiste is van toepassing op alle aanvragen tot het verlenen, verlengen en wijzigen van een reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, tenzij nadrukkelijk anders is vermeld. Ten aanzien van bepaalde categorieën vreemdelingen zijn elders in het Vreemdelingenbesluit en de Vreemdelingencirculaire in de betreffende materiehoofdstukken (B2 en verder) andersluidende bepalingen opgenomen.”

B

Paragraaf B1/2.2.3.3

Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“2.2.3.3 Voldoende middelen van bestaan

Middelen van bestaan moeten voldoende zijn.

Art. 3.74 Vreemdelingenbesluit:

De in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan zijn voldoende, indien het netto-inkomen gelijk is aan:

- a. de bijstandsnormen als bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand, voor de desbetreffende categorie alleenstaanden, alleenstaande ouders of echtparen en gezinnen, met inbegrip van vakantiegeld;
- b. in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen: het normbedrag voor uitwonende studenten, bedoeld in de Wet op de Studiefinanciering 2000, aangevuld met de college- en leselden die de vreemdeling verschuldigd is;
- c. in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen: een combinatie van de onder a en b genoemde normbedragen;
- d. in geval van gezinsvorming: 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Op grond van artikel 3.103

Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemde-

lingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Indien de aanvraag is ontvangen vóór 1 november 2004, is artikel 3.74 Vreemdelingenbesluit, zoals dat luidde vóór die datum, van belang voor de beoordeling van verblijfsaanvragen:

Art. 3.74 Vreemdelingenbesluit luidde direct voorafgaand aan 1 november 2004:

Artikel 3.74 Vreemdelingenbesluit:

De in artikel 16, eerste lid, onder c, van de Wet bedoelde middelen van bestaan zijn voldoende, indien het netto-inkomen gelijk is aan:

- a. de bijstandsnormen als bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand, voor de desbetreffende categorie alleenstaanden, alleenstaande ouders of echtparen en gezinnen, met inbegrip van vakantiegeld;
- b. in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen: het normbedrag voor uitwonende studenten, bedoeld in de Wet op de Studiefinanciering 2000, aangevuld met de college- en leselden die de vreemdeling verschuldigd is;
- c. in bij ministeriële regeling vast te stellen gevallen: een combinatie van de onder a en b genoemde normbedragen.

Hoogte normbedrag Wet werk en bijstand

Als hoofdregel geldt dat middelen van bestaan voldoende zijn, indien het netto-inkomen ten minste gelijk is aan het bestaansminimum in de zin van de Wet werk en bijstand voor de desbetreffende categorie (alleenstaanden, alleenstaande ouders, of echtparen en gezinnen). De toepasselijke bijstandsnorm wordt vastgesteld aan de hand van het hoogste normbedrag voor personen van 21 jaar of ouder, met inbegrip van het vakantiegeld.

Bij de berekening van het totale inkomen worden alle bestanddelen van het inkomen (dus ook inkomsten uit bijvoorbeeld een nevenbetrekking) meegeteld, voor zover die tevens zelfstandig zijn verworven en duurzaam beschikbaar zijn (zie 2.2.3.2).

De differentiatie naar leeftijd in de Wet werk en bijstand is gebaseerd op sociale zekerheidsargumenten. De hoogte van de uitkering ingevolge de Wet werk en bijstand is gerelateerd aan de beloning in de voorbereidings-

fase van de Jeugdwerkgarantiewet (inmiddels opgenomen in de Wet inschakeling werkzoekenden) en de Wet op de Studiefinanciering. Zou de uitkering ingevolge de Wet werk en bijstand hoger zijn, dan zou het voor betrokkene niet lonen om aan werk in het kader van de Jeugdwerkgarantiewet deel te nemen of zou het volgen van een studie kunnen worden belemmerd. De Wet werk en bijstand gaat ervan uit dat 18- tot 21-jarigen bij verwerving van een ontoereikend eigen inkomen voor hun bestaanskosten een beroep moeten doen op hun ouders. Voorzover de betrokkene geen beroep kan doen op de ouders, bestaat recht op aanvullende bijzondere bijstand. Uitgangspunt in het vreemdelingenrecht is echter dat degene die verblijf in Nederland beoogt of overkomt vraagt van een vreemdeling in het kader van gezinsvorming of -hereniging zelfstandig en duurzaam dient te beschikken over voldoende middelen van bestaan. Voorkomen moet worden dat na verlening van een verblijfsvergunning de vreemdeling of het gezinslid aanspraak verkrijgt op aanvullende bijstand dan wel een beroep kan doen op een andere uitkering die wordt gefinancierd uit de publieke middelen.

Hoogte normbedrag Wet minimumloon en minimum vakantiebijslag

In geval van gezinsvorming wordt het netto-inkomen vergeleken met 120% van het referentie netto minimumloon, inclusief vakantiebijslag, en dat correspondeert met 120% van het netto normbedrag voor gehuwden, bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand, eveneens inclusief vakantiebijslag.

Zie in dit verband B2/2.11 en B2/4.12.

Deze inkomenseis impliceert niet dat de hoogte van de bijstandsuitkering krachtens de Wet werk en bijstand ontoereikend is voor het gewone levensonderhoud, maar stelt veilig dat in individuele gevallen is uitgesloten dat een beroep wordt gedaan op andere uit de algemene middelen gefinancierde inkomensafhankelijke regelingen. Voorts heeft het een immigratiebeperkende werking.

Een inkomen ter hoogte van de bijstandsnorm, waarmee de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan kunnen worden voldaan, waarborgt namelijk niet dat de betrokkenen

geen beroep doen of kunnen doen op uit algemene middelen gefinancierde inkomensafhankelijke regelingen. De aanspraak op bijzondere bijstand is maximaal voor mensen met een inkomen op het sociaal minimum en loopt voor echtparen en gezinnen af tot nul bij een inkomen van ongeveer 120% a 130% van het minimumloon in de zin van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag. Het recht op kwijtschelding van gemeentelijke heffingen wordt voor echtparen en gezinnen afgebouwd op het inkomstraject tot ongeveer 120% Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag.

Er wordt in dit kader aangesloten bij het minimumloon voor personen van 23 jaar en ouder. Er wordt niet aangesloten bij de desbetreffende minimumjeugdlonen. Deze bedragen voor 21- en 22-jarigen 72¹/₂ respectievelijk 85 procent van het minimumloon, bedoeld in de artikelen 8, eerste lid, en 14 Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag (artikel 2, eerste lid, van het Besluit minimumjeugdloonregeling). Ook van de 21- en 22-jarige gezinshereniger die een nieuwe partner wil laten overkomen, wordt verwacht dat hij zijn financiële verantwoordelijkheden daarvoor duurzaam kan waarmaken. Indien daar in een bijzonder geval, bijvoorbeeld omdat internationale verplichtingen daartoe nopen, toch toestemming toe moet worden verleend, wordt ingeval van een 18-, 19- of 20-jarigen uiteraard niet een inkomen verlangd ter hoogte van 45¹/₂, respectievelijk 52¹/₂ en 61¹/₂ procent van het minimumloon bedoeld in de artikelen 8, eerste lid en 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag. Deze zouden ook na verhoging met 20% nog aanzienlijk lager zijn dan de voorheen geldende norm van 100% van het bijstandsniveau dat thans voor gezinshereniging wordt gehanteerd. Aansluiting bij de lagere minimumjeugdlonen zou derhalve het effect van de regeling teniet doen en de mogelijkheden van een beroep op de inkomensafhankelijke regelingen vergroten.

Duurzaamheid van inkomsten uit arbeid als zelfstandige

Inkomsten uit arbeid als zelfstandige, verworven door een startende ondernemer, dat is een ondernemer die korter dan anderhalf jaar arbeid als

zelfstandige verricht, worden niet aangemerkt als duurzame middelen van bestaan.

Art. 3.20 Voorschrift Vreemdelingen:

1. Middelen van bestaan uit arbeid als zelfstandige zijn eerst duurzaam, indien zij gedurende ten minste anderhalf jaar zijn verworven en nog een jaar beschikbaar zijn op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven.
2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien de aanvraag strekt tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 van de Wet onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid als zelfstandige.

Toelichting

De inkomensvorming van een zelfstandige verloopt over het algemeen niet regelmatig over een jaar en het inkomen in zijn administratie wordt over een boekjaar vastgesteld. Het algemene uitgangspunt bij behandeling van aanvragen om een verblijfsvergunning is echter dat de zelfstandige ten tijde van de aanvraag aantoonbaar dat hij nog een jaar over voldoende middelen van bestaan kan beschikken. Hier kan de zelfstandige over het algemeen niet aan voldoen. Aan de hand van zijn inkomsten uit het verleden dient daarom te worden vastgesteld of de duurzaamheid van zijn inkomen voor de toekomst is gegarandeerd. Het is daarom noodzakelijk dat de ondernemer gedurende enige tijd als zelfstandige werkzaam is geweest. De omstandigheid dat de ondernemer een reeds langere tijd bestaande onderneming overneemt, maakt niet dat hij een gevestigd ondernemer is in de zin van artikel 3.20 Voorschrift Vreemdelingen. In het artikel 23 van het Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 (Stb. 2003, 390) wordt een onderscheid gemaakt tussen een startende ondernemer en een gevestigde ondernemer:

- een startende ondernemer is korter dan anderhalf jaar zelfstandig;
- een gevestigde ondernemer is iemand die langer dan anderhalf jaar een bedrijf uitoefent.

De inkomsten van een startende ondernemer worden vanwege de onzekerheid van de levensvatbaarheid van de onderneming en het ontbreken

van een inzicht in de inkomsten van het verleden niet aangemerkt als duurzame inkomsten in de zin van de Vreemdelingenwet.

Een uitzondering op deze hoofdregel wordt gemaakt voor vreemdelingen die op grond van het beleid als genoemd in B5 Vreemdelingen-circulaire tot Nederland worden toegelaten voor het verrichten van arbeid als zelfstandige, aangezien ten aanzien van hen is vastgesteld dat met hun verblijf hier te lande een wezenlijk Nederlands economisch belang is gediend en inzichtelijk wordt gemaakt, door middel van een ondernemingsplan, wat de te verwachten inkomsten uit de onderneming zullen zijn.

Berekening van het netto-inkomen van een gevestigde ondernemer

Tenzij aan de hand van een overgelegde verklaring van een registeraccountant, een Accountant Administratieconsulent, een Federatie Belastingadviseur, een College Belastingadviseur of een belastingadviseur met een beconnummer van de Belastingdienst anders blijkt, wordt het netto-inkomen van een gevestigde ondernemer vastgesteld op 80% van de netto winst, zoals die blijkt uit de maandelijks bedrijfsresultaten.

Toelichting. In praktijk blijkt het vaststellen van het exacte inkomen van een gevestigde ondernemer erg ingewikkeld. De Wet werk en bijstand kent echter hetzelfde probleem. Het probleem is in artikel 6, tweede lid, Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 als volgt opgelost. Het bruto-inkomen uit bedrijf of zelfstandig beroep wordt met een forfaitair percentage verminderd om dit inkomen vergelijkbaar te laten zijn met de bijstandsnorm. Dit percentage komt overeen met de belasting en volksverzekeringspremies die worden afgedragen voor bijstandsgerechtigden jonger dan 65 jaar en is per 1 januari 2002 bij Ministeriële Regeling van 11 december 2001 (Stert. 2001, nr. 244) vastgesteld op 20%. Ingevolge artikel 6, tweede lid, Besluit bijstandverlening zelfstandigen 2004 wordt bij bijstandverlening aan een zelfstandige rekening gehouden met het inkomen over een boekjaar (niet het inkomen over een kalenderjaar).

Bij de behandeling van aanvragen om een verblijfsvergunning wordt hierbij aansluiting gezocht. De netto-

winst wordt verkregen door de brutowinst, die uit de meest recente overgelegde jaarstukken blijkt, te verminderen met de totale bedrijfskosten (zoals bijvoorbeeld afschrijvingen en bedrijfsbelastingen). Deze nettowinst is gelijk aan het bruto-jaarinkomen. Vervolgens wordt het netto-jaarinkomen van de gevestigde ondernemer berekend door het bruto-jaarinkomen te verminderen met 20%. Het netto-maandinkomen wordt vervolgens verkregen door dit bedrag te delen door twaalf. Het voordeel is dat naast het objectief vast te stellen netto-inkomen uit het verleden ook inzicht kan worden verkregen in het huidige inkomen.

In geval van gezinsvorming wordt het aldus berekende netto-inkomen vergeleken met 120% van referentie netto minimumloon, inclusief vakantiebijslag, en dat correspondeert met 120% van het netto normbedrag voor gehuwden, als bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand, eveneens inclusief vakantiebijslag. Zie in dit verband B2/2.11 en B2/4.12.

Indien de gevestigde ondernemer van oordeel is dat het reële netto-inkomen hoger is dan via deze manier is berekend, staat voor hem de mogelijkheid open om het reële netto-inkomen zelf aan te tonen aan de hand van een verklaring van een registeraccountant, een Accountant Administratieconsulent, een Federatie Belastingadviseur, een College Belastingadviseur of een belastingadviseur met een beconnummer van de Belastingdienst.

De winst van een onderneming over een boekjaar wordt opgebouwd op de volgende wijze. De som van de bedrijfsopbrengsten, de overige bedrijfsresultaten en de buitengewone resultaten wordt verminderd met de som van de kosten, de personeelskosten, de afschrijvingen, de waardeverminderingen en de overige bedrijfskosten. Vervolgens wordt de winst verdeeld over de firmanten (indien de onderneming de vorm van een maatschap, vennootschap onder firma of commanditaire vennootschap heeft).

Het inkomen uit arbeid als zelfstandige wordt aangetoond door het overleggen van onder meer:

- een balans en winst- en verliesrekening over de laatste twee kalenderjaren;
- maandelijks opgaven van bedrijfs-

resultaten over de periode direct voorafgaande aan de aanvraagdatum;

- IB-60-formulier of een voorlopige teruggaaf van belastingen, afgegeven door de Inspecteur der Belastingen over het voorafgaande kalenderjaar;
- een uittreksel van de Kamer van Koophandel (behalve als inschrijving niet mogelijk is).

Ter meerdere zekerheid kunnen bankafschriften worden gevraagd.

Berekening van het netto-inkomen van freelancers

Voor het inkomen van een freelancer (die dat inkomen verwerft uit arbeid op basis van een overeenkomst van opdracht) geldt hetzelfde als voor het inkomen van een zelfstandige.”

C

Paragraaf B1/2.2.4

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

“2.2.4 Openbare orde en nationale veiligheid

Ingevolge de Vreemdelingenwet kan het verblijf van een vreemdeling in Nederland worden geweigerd dan wel beëindigd, indien de vreemdeling een gevaar oplevert voor de openbare orde of nationale veiligheid. In deze paragraaf zijn de algemene regels opgenomen met betrekking tot de openbare orde bij de verlening, verlenging, wijziging en intrekking van de reguliere verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen de eerste verblijfsaanvaarding van vreemdelingen en de ontzegging van voortgezet verblijf van vreemdelingen.

Afwijkende bepalingen met betrekking tot de openbare orde bij de verlening, verlenging, wijziging en intrekking van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd zijn opgenomen voor:

- gemeenschapsonderdanen en Turkse onderdanen die rechten ontleen aan het Associatieverdrag: in B10 en B11;
- vreemdelingen die in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van het feit dat niet binnen drie jaren onherroepelijk op een aanvraag tot het verlenen of verlengen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is beslist: in B1/2.2.11;
- de verblijfsvergunning asiël: in C1/5.13.

Bepalingen met betrekking tot de openbare orde bij:

- de verlening en intrekking van de reguliere verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd zijn opgenomen in B1/4.4.2;
- toegang zijn opgenomen in A2/4.2;
- ongewenstverklaring zijn opgenomen in B1/2.2.4.4.

Onder gevaar voor de openbare orde wordt ook begrepen gevaar voor de openbare rust, de goede zeden, de volksgezondheid of de (goede) internationale betrekkingen. Ook ongewenste politieke activiteiten kunnen onder het openbare orde begrip worden geschaard. Gevaar voor de openbare rust, de goede zeden, de volksgezondheid, de (goede) internationale betrekkingen, of de nationale veiligheid, en ongewenste politieke activiteit, worden per geval beoordeeld. In deze paragraaf zijn derhalve geen algemene regels opgenomen met betrekking tot die gronden om het verblijf van een vreemdeling in Nederland te weigeren of te beëindigen.

Indien de vreemdeling reeds in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning, kan wegens gevaar voor de openbare orde worden besloten tot ontzegging van voortgezet verblijf. Bij de ontzegging van voortgezet verblijf (verblijfsbeëindiging) wordt de duur van het verblijf van de vreemdeling op grond van een verblijfsvergunning, direct voorafgaande aan het misdrijf, gerelateerd aan de ernst van de inbreuk op de openbare orde, zoals die blijkt uit de beoordeling daarvan door de (straf)rechter. Daarmee wordt tot uiting gebracht dat naarmate de banden van de vreemdeling met Nederland sterker zijn, de inbreuk op de openbare orde ernstiger dient te zijn om voortgezet verblijf te ontzeggen. In bepaalde gevallen wordt het verblijf niet, of onder zwaardere voorwaarden, beëindigd.”

D

Paragraaf B1/2.2.4.1

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

“2.2.4.1 Eerste verblijfsaanvaarding

Ingevolge artikel 16, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden afgewezen, indien de vreem-

deling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. Op grond van artikel 16, tweede lid, Vreemdelingenwet kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van de gronden, bedoeld in het eerste lid. Dergelijke regels zijn neergelegd in artikel 3.77 en 3.78 Vreemdelingenbesluit.

Art. 3.77 Vreemdelingenbesluit:

1. De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan op grond van artikel 16, eerste lid, onder d, van de Wet worden afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien:

- a. er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag;
- b. de vreemdeling de echtgenoot of echtgenote, het minderjarige kind, de partner of het meerderjarige kind, bedoeld in artikel 29, onder e en f, van de Wet, is van een in Nederland verblijvende vreemdeling ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat deze zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag, of
- c. de vreemdeling terzake van een misdrijf is veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel, tot een taakstraf of tot een onvoorwaardelijke geldboete, dan wel indien hij terzake van misdrijf een transactie-aanbod heeft aanvaard.

2. Bij de toepassing van het eerste lid, onder c, wordt mede betrokken de buiten Nederland gepleegde inbreuk op de openbare orde, voorzover die naar Nederlands recht een misdrijf oplevert.

3. Bij de toepassing van het eerste en tweede lid komt aan gratieverlening geen betekenis toe.

4. Bij de indiening van de aanvraag ondertekent de vreemdeling van twaalf jaar of ouder een anteceden-tenverklaring. Het model van de verklaring wordt bij ministeriële regeling vastgesteld.

NB: Ingevolge artikel I, onderdeel E, bij het besluit van 10 september 2003 tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Stb 2003, 364), in

samenhang met artikel III ervan, is het vijfde lid van artikel 3.77 verval- len met ingang van 26 september 2003.

Bedoeld vijfde lid luidde:

5. Bij de toepassing van het eerste lid, onder c, volstaat een verdenking, indien de aanvraag strekt tot het verlenen van de verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op de aanvraag.

Als overgangsbepaling geldt ingevolge artikel II van bedoeld besluit:

Ten aanzien van de vreemdeling die voor 1 januari 2003 voldeed aan de voorwaarden voor het verlenen van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk is beslist op een aanvraag, blijven de artikelen 3.4, eerste lid, 3.6, 3.61, 3.71, tweede lid, en 3.77, vijfde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 van toepassing zoals die luiden voor inwerkingtreding van dit besluit. Tevens is daarbij bepaald dat artikel 3.103 van het Vreemdelingenbesluit 2000 niet van toepassing is op de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het feit dat na drie jaren niet onherroepelijk op een aanvraag is beslist, indien de vreemdeling voor 1 januari 2003 niet voldeed aan de voorwaarden voor het verlenen van die verblijfsvergunning.

Art. 3.78 Vreemdelingenbesluit:

Buiten de gevallen, bedoeld in artikel 3.77, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, slechts op grond van artikel 16, eerste lid, onder d, van de Wet worden afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien zwaarwegende belangen naar het oordeel van Onze Minister daartoe nopen.

Artikel 1F Vluchtelingenverdrag

Beleidsregel: De aanvraag wordt afgewezen, indien er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling of een in Nederland verblijvend gezinslid als bedoeld in artikel 29, onder e en f, Vreemdelingenwet zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen, als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag. Een

(strafrechtelijke) veroordeling is niet noodzakelijk. Deze grond is niet afhankelijk gesteld van het tijdstip waarop de gedraging is gepleegd of eventueel bestraft. Deze grond is nader uitgewerkt in C1/5.13.3. Voor gevallen waarin gezinsleden van een vreemdeling die zich heeft schuldig gemaakt aan bedoelde gedragingen op zelfstandige gronden aanspraak maken op vluchtelingrechtelijke bescherming zie C1/4.6.4.

Strafrechtelijke antecedenten

Beleidsregel: De aanvraag wordt afgewezen, indien de vreemdeling terzake van een misdrijf een transactieaanbod heeft aanvaard, of sprake is van een veroordeling of oplegging van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf of vrijheidsontnemende maatregel, een taakstraf of een onvoorwaardelijke geldboete. Plaatsing in een psychiatrisch ziekenhuis (artikel 37 van het Wetboek van Strafrecht) of in een inrichting voor de opvang van verslaafden (artikel 38m Wetboek van Strafrecht) dan wel in een inrichting voor jeugdigen (artikel 77h, vierde lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht) alsook de terbeschikkingstelling (artikel 37a Wetboek van Strafrecht) worden tot de vrijheidsontnemende maatregelen gerekend.

De veroordeling hoeft niet onherroepelijk te zijn geworden. Ook indien hoger beroep is ingesteld tegen een veroordeling in eerste aanleg, of cassatieberoep is ingesteld tegen een veroordeling in hoger beroep, wordt de aanvraag afgewezen.

Indien een strafzaak terzake van misdrijf openstaat en bekendheid met de uitkomst van de strafzaak voor de te nemen beslissing noodzakelijk is, wordt contact opgenomen met het Openbaar Ministerie. De termijn voor het geven van de beschikking wordt met toepassing van artikel 25, tweede lid, Vreemdelingenwet schriftelijk met maximaal zes maanden verlengd. De vreemdeling wordt hiervan schriftelijk in kennis gesteld.

Aan het feit dat een straf geheel of gedeeltelijk, voorwaardelijk of onvoorwaardelijk, door Nederlandse of buitenlandse autoriteiten is kwijtgescholden, komt voor de toepassing van deze regels geen zelfstandige betekenis toe.

Overige gevallen

Niet alle gedragingen op grond waarvan gevaar voor de openbare orde kan leiden tot afwijzing van de aanvraag zijn in artikel 3.77, eerste lid, Vreemdelingenbesluit neergelegd. Buiten de gevallen genoemd in artikel 3.77, eerste lid, Vreemdelingenbesluit kan op grond van artikel 3.78 Vreemdelingenbesluit de aanvraag slechts worden afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien naar het oordeel van de Minister zwaarwegende belangen daartoe nopen.

Indien de korpschef van oordeel is dat van een dergelijk geval sprake is, dient de aanvraag te worden voorgelegd aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Bij toepassing van artikel 3.78 Vreemdelingenbesluit dient grote terughoudendheid te worden betracht. Toepassing vergt een volledige individuele afweging tussen de rechtstreeks in het geding zijnde belangen.

Termijnen

Een eens gepleegd misdrijf wordt niet blijvend tegengeworpen.

Indien de vreemdeling wegens misdrijf is veroordeeld of een transactievoorstel heeft aanvaard, betekent dat niet dat zijn aanvraag nimmer meer kan worden ingewilligd. Indien er geen sprake is van het meermalen plegen van strafbare feiten en de vreemdeling ook niet ongewenst is verklaard, wordt de veroordeling of transactie na verloop van tijd niet meer gebruikt om de aanvraag af te wijzen. Bij de termijn gedurende welke een gesanctioneerd misdrijf reden blijft vormen om de aanvraag tot het verlenen van een reguliere verblijfsvergunning af te wijzen, wordt onderscheid gemaakt tussen enerzijds drugs- en geweldsmisdrijven en anderzijds andere misdrijven. Daarbij is aangesloten bij de termijnen die worden gehanteerd bij de beoordeling van aanvragen om opheffing van de maatregel van ongewenstverklaring. Zie 2.2.4.4.

Ingeval van een veroordeling of transactie wegens drugs- dan wel geweldsmisdrijven bedraagt die termijn tien jaren. Ingeval van een veroordeling of transactie wegens een ander misdrijf bedraagt die termijn vijf jaren.

De termijn vangt aan op de dag waarop de veroordeling onherroep-

lijk is geworden of het transactievoorstel is aanvaard. Indien de tenuitvoerlegging van de sanctie pas later heeft plaatsgevonden, vangt de termijn aan op de dag waarop de sanctie volledig ten uitvoer is gelegd. Daarmee wordt voorkomen dat de termijn (bijvoorbeeld tijdens een langdurige gevangenisstraf) kan verstrijken voordat de straf ten uitvoer is gelegd. De sanctie is ten uitvoer gelegd:

- a. ingeval van vrijheidsbenemende straf of maatregel: de datum van invrijheidstelling;
- b. ingeval van taakstraf: de datum waarop de taakstraf is voltooid;
- c. ingeval van vermogenssanctie: de datum waarop de geldboete of transactie is betaald.

Het is van belang dat de vreemdeling bij de indiening van de aanvraag gegevens en bescheiden overlegt waaruit blijkt op welke datum de sanctie ten uitvoer is gelegd, dus wanneer hij in vrijheid is gesteld, de taakstraf heeft voltooid of het bedrag heeft betaald (zie artikel 4:2 Algemene wet bestuursrecht).

Indien de aanvraag wegens het verstrijken van deze vijfjaren- of tienjarentermijn niet langer wordt afgewezen, wordt de vreemdeling ook niet ongewenst verklaard op de enkele grond dat hij die feiten heeft gepleegd. Ingeval van het bij herhaling plegen van – al dan niet dezelfde – strafbare feiten is de termijntelling niet van toepassing en worden de in het verleden gepleegde feiten bij de beoordeling van de aanvraag betrokken.

De termijn van vijf, onderscheidenlijk tien jaren, is niet van toepassing, indien sprake is van het bij herhaling plegen van strafbare feiten of van ernstige redenen om te veronderstellen dat de vreemdeling (of diens gezinslid) zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag.

Indien de vreemdeling ongewenst is verklaard, kan hij geen rechtmatig verblijf hebben (artikel 67, derde lid, Vreemdelingenwet). Ook indien de termijn van vijf, onderscheidenlijk tien jaren (artikel 6.6, eerste lid, Vreemdelingenbesluit), verstrijkt voordat de ongewenstverklaring is opgeheven, komt de vreemdeling niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning.

Het enkele feit dat de termijn van

vijf, onderscheidenlijk tien jaren (artikel 6.6, eerste lid, Vreemdelingenbesluit), verstrijkt voordat de ongewenstverklaring is opgeheven, vormt geen reden om de ongewenstverklaring in afwijking van artikel 6.6 Vreemdelingenbesluit op te heffen.”

E

Paragraaf B1/2.2.4.2

Vreemdelingenbesluit 2000 komt te luiden:

“2.2.4.2 *Verdere verblijfsaanvaarding*
Ingevolge artikel 18, eerste lid, onder e, Vreemdelingenwet kan een aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. Op grond van artikel 18, tweede lid, Vreemdelingenwet kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld over de toepassing van deze grond. Dergelijke regels zijn neergelegd in artikel 3.86 en 3.87 Vreemdelingenbesluit.

Art. 3.86 Vreemdelingenbesluit:

1. De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan worden afgewezen op grond van artikel 18, eerste lid, onder e, van de Wet wegens gevaar voor de openbare orde, indien:

a. er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag;

b. de vreemdeling de echtgenoot of de echtgenote, het minderjarige kind, de partner of het meerderjarige kind, bedoeld in artikel 29, onder e of f, van de Wet, is van een in Nederland verblijvende vreemdeling ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat deze zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag, of

c. de vreemdeling met een verblijfsduur korter dan drie jaar wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van twee jaar of meer is bedreigd, bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis een gevangenisstraf of jeugddetentie, een taakstraf of een maatregel, bedoeld in artikel 37a,

38m, of 77h, vierde lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht, dan wel het buitenlandse equivalent daarvan, is opgelegd, en het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van die straf of maatregel ten minste gelijk is aan de in het tweede lid bedoelde norm;

d. de vreemdeling wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaar of meer is bedreigd bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis een gevangenisstraf of jeugddetentie, een taakstraf of een maatregel, bedoeld in artikel 37a, 38m, of 77h, vierde lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht, dan wel het buitenlandse equivalent daarvan, is opgelegd, en het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van die straf of maatregel ten minste gelijk is aan de in het tweede lid bedoelde norm.

2. De in het eerste lid, onder c en d, bedoelde norm bedraagt bij een verblijfsduur van:

minder dan 1 jaar: een maand;
ten minste 1 jaar, maar minder dan 2 jaar: 3 maanden;
ten minste 2 jaar, maar minder dan 3 jaar: 6 maanden
ten minste 3 jaar maar minder dan 4 jaar: 9 maanden;
ten minste 4 jaar maar minder dan 5 jaar: 12 maanden;
ten minste 5 jaar maar minder dan 6 jaar: 24 maanden;
ten minste 6 jaar maar minder dan 7 jaar: 30 maanden;
ten minste 7 jaar maar minder dan 8 jaar: 36 maanden;
ten minste 8 jaar maar minder dan 9 jaar: 45 maanden;
ten minste 9 jaar maar minder dan 10 jaar: 54 maanden;
ten minste 10 jaar maar minder dan 15 jaar: 60 maanden;
ten minste 15 jaar maar minder dan 20 jaar: 96 maanden.

3. Bij de toepassing van het eerste lid, onder c en d, wordt mede betrokken de buiten Nederland gepleegde of bestraftte inbreuk op de openbare orde, voorzover die naar Nederlands recht een misdrijf oplevert waartegen een gevangenisstraf van twee, onderscheidenlijk drie jaren of meer is bedreigd en waarbij de strafmaat vergelijkbaar is met de strafmaat die in Nederland zou zijn opgelegd wanneer het feit in Nederland zou zijn gepleegd.

4. Voor de toepassing van het tweede

lid wordt onder verblijfsduur verstaan: de duur van het rechtmatige verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet of als Nederlander, direct voorafgaande aan het moment waarop het misdrijf is gepleegd of aangevangen.

5. Bij de berekening van de in het tweede lid bedoelde norm wordt betrokken:

a. ingeval van een verblijfsduur vijf jaren of minder, de totale duur van alle onvoorwaardelijk opgelegde gedeelten van de straffen en maatregelen, bedoeld in het eerste lid, onder c en d, en

b. ingeval van een veroordeling tot een taakstraf: de duur van de vervangende hechtenis die de rechter heeft vastgesteld voor het geval de veroordeelde de taakstraf niet naar behoren verricht.

6. In afwijking van het eerste lid wordt de aanvraag niet afgewezen, indien de vreemdeling minderjarig is en één van zijn ouders met de Nederlandse nationaliteit in Nederland is gevestigd.

7. In afwijking van het eerste lid wordt de aanvraag niet afgewezen:

a. bij een verblijfsduur van tien jaren, tenzij er sprake is van een geweldsmisdrijf of handel in verdovende middelen;

b. bij een verblijfsduur van vijftien jaren, tenzij er sprake is van handel in verdovende middelen, of

c. bij een verblijfsduur van twintig jaren.

8. Indien de vreemdeling in Nederland is geboren of voor zijn tiende jaar rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l van de Wet, heeft gekregen, wordt de aanvraag in afwijking van het eerste lid niet afgewezen:

a. bij een verblijfsduur van tien jaar, tenzij er sprake is van handel in verdovende middelen, of

b. bij een verblijfsduur van vijftien jaar.

9. Bij de indiening van de aanvraag ondertekent de vreemdeling van twaalf jaar of ouder een anteceden-tenverklaring. Het model van de verklaring wordt bij ministeriële regeling vastgesteld.

NB 1: Ingevolge artikel II bij het besluit van 5 juli 2002 tot wijziging van (artikel 3.86 van) het Vreemdelingenbesluit 2000 (Stb. 2002,371, in werking getreden op 17

juli 2002) blijft het gewijzigde Besluit buiten toepassing ten aanzien van de vreemdeling wiens verblijf op grond van het recht zoals dat gold voor de inwerkingtreding van dit besluit niet kon worden beëindigd, tenzij die vreemdeling wegens een na inwerkingtreding van dit Besluit gepleegd misdrijf waartegen een gevangenisstraf van twee jaar of meer is bedreigd bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis is veroordeeld.

NB 2: Ingevolge artikel II bij het besluit van 29 september 2004 tot wijziging van (artikel 3.86 van) het Vreemdelingenbesluit 2000 (Stb. 2004, 496), in werking getreden op 1 november 2004, blijft het gewijzigde Besluit buiten toepassing ten aanzien van de vreemdeling wiens verblijf op grond van het recht zoals dat gold voor de inwerkingtreding van dit besluit niet kon worden beëindigd, tenzij die vreemdeling wegens een na inwerkingtreding van dit Besluit gepleegd misdrijf bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis is veroordeeld tot jeugddetentie of een maatregel is opgelegd als bedoeld in artikel 38m of 77h, vierde lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht.

Art. 3.87 Vreemdelingenbesluit:

Buiten de gevallen, bedoeld in artikel 3.86, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, slechts op grond van artikel 18, eerste lid, onder e, van de Wet worden afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien zwaarwegende belangen naar het oordeel van Onze Minister daartoe nopen.

Toelichting glijdende schaal

De ernst van de inbreuk op de openbare orde wordt bepaald aan de hand van de strafmaat. Om te beoordelen of het verdere verblijf aan een vreemdeling kan worden ontzegd, wordt de hoogte van de opgelegde straf gerelateerd aan de duur van het verblijf van de vreemdeling in Nederland, op het moment dat het misdrijf werd gepleegd. Dit is het principe van de zogenaamde glijdende schaal.

Deze regels zijn van toepassing op alle gevallen waarin sprake is van verlenging of wijziging van het verblijf, alsmede indien een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd

als bedoeld in artikel 14

Vreemdelingenwet wordt ingetrokken.

Indien de vreemdeling houder van een verblijfsvergunning regulier, voor bepaalde of onbepaalde tijd, of Nederlander is geweest, en niet tijdig een aanvraag heeft ingediend, zijn de regels van de artikelen 3.86 en 3.87 Vreemdelingenbesluit eveneens van toepassing, indien:

- de aanvraag (tot het verlenen, het wijzigen of het verlengen van een verblijfsvergunning) is ontvangen binnen zes maanden nadat het verblijfsrecht op grond van de eerdere verblijfsvergunning of het Nederlanderschap is geëindigd;
- er geen onjuiste gegevens zijn versprekt dan wel gegevens zijn achtergehouden, die tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zouden hebben geleid; en
- de vreemdeling zijn hoofdverblijf niet buiten Nederland heeft gevestigd.

Artikel 1F Vluchtelingenverdrag

Verder verblijf wordt ontzegd, indien er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat de vreemdeling of een in Nederland verblijvend gezinslid als bedoeld in artikel 29, onder e en f, Vreemdelingenwet, zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen, als bedoeld in artikel 1F van het Vluchtelingenverdrag. Een (strafrechtelijke) veroordeling is niet noodzakelijk. Deze grond is niet afhankelijk gesteld van het tijdstip waarop de gedraging is gepleegd of eventueel bestraft. Deze grond is nader uitgewerkt in deel C1/ 5.13.3. Voor een in Nederland verblijvend gezinslid dat op eigen gronden aanspraak maakt op vluchtelingenrechtelijke bescherming zie deel C1/ 4.6.4.

Strafrechtelijke antecedenten

Verder verblijf wordt ontzegd, indien de vreemdeling wegens een misdrijf;

- waartegen bij een verblijfsduur van minder dan drie jaar een gevangenisstraf van twee jaar of meer is bedreigd, of bij een verblijfsduur van drie jaar of meer een gevangenisstraf van drie jaar of meer is bedreigd;
- bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis;
- is veroordeeld tot een gevangenisstraf of jeugddetentie, een taakstraf, of hem een maatregel als bedoeld in artikel 37a, 38m of 77h, vierde lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht) is opgelegd; en

- het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van die straf of maatregel ten minste gelijk is aan de corresponderende norm van de glijdende schaal.

Misdrijven

De enkele omstandigheid dat de vreemdeling een gevaar voor de openbare orde vormt, wordt niet gebaseerd op iedere willekeurige misstap die tot een sanctie heeft geleid. De misdraging moet wel voldoende ernstig zijn geweest. De ernst komt tot uiting in het feit dat alleen misdrijven in aanmerking worden genomen. Bovendien moet ook de sanctie die daarop is gevolgd, voldoende zwaar zijn. Dat betekent dat misdragingen die strafrechtelijk als overtreding worden gekwalificeerd of die buiten het strafrecht zijn afgedaan (bijvoorbeeld met een bestuurlijke boete of uitsluitend een civiele veroordeling tot schadevergoeding) buiten beschouwing blijven. Of een bepaalde misdraging een misdrijf of een overtreding is, is afhankelijk van de desbetreffende wetgeving. Misdrijven zijn opgenomen in het Tweede Boek van het Wetboek van Strafrecht (de artikelen 92-423 WvS), maar ook in bijzondere wetten, zoals de Wet Economische Delicten (WED) en de Opiumwet. Steeds zal de desbetreffende wet moeten worden geraadpleegd om te bezien of het desbetreffende feit een misdrijf (of een overtreding) is. Deze wetten zijn te raadplegen via de website www.overheid.nl.

Strafbedreiging van twee respectievelijk drie jaar of meer

Tegen de meeste misdrijven is een maximale door de rechter op te leggen straf bedreigd van drie jaar of meer. Een aantal misdrijven kent een lagere strafbedreiging van twee jaar, waarvan de belangrijkste zijn mishandeling (art. 300, eerste lid WvS) en vernieling (art. 350 WvS).

Onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis

Het vonnis waarbij de straf of maatregel is opgelegd, moet onherroepelijk zijn. Indien het vonnis nog niet onherroepelijk is, of indien er een strafzaak openstaat, wordt contact opgenomen met het Openbaar Ministerie. De beslistermijn kan met toepassing van artikel 25, tweede lid, Vreemdelingenwet schriftelijk met

maximaal zes maanden worden verlengd.

Onvoorwaardelijke straf

Bij de glijdende schaal worden alleen de onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelten van de straf meegeteld bij de berekening van de norm in de glijdende schaal.

Cumulatie

In geval van meerdere veroordelingen worden de onvoorwaardelijke gedeelten bij elkaar opgeteld, indien de verblijfsduur (de periode waarin de vreemdeling, voorafgaande aan het plegen van het eerste misdrijf, op grond van een geldige verblijfsvergunning in Nederland verbleef) vijf jaren of korter is.

Taakstraf

Een taakstraf is ofwel een werkstraf (het verrichten van onbetaalde arbeid ten algemene nutte, ATAN) ofwel een leerstraf (het volgen van een leertraject) dan wel een combinatie van beiden. De taakstraf komt in plaats van een gevangenisstraf. In geval van een veroordeling tot een taakstraf wordt de duur van de door de rechter bepaalde vervangende hechtenis als uitgangspunt genomen bij de toepassing van de glijdende schaal. Dit betekent dat de taakstraf wordt tegengeworpen ongeacht de duur van de taakstraf. (Zie de artikelen 22 c en d WvS.)

Gratie

Aan het feit dat een straf geheel of gedeeltelijk, voorwaardelijk of onvoorwaardelijk, door Nederlandse of buitenlandse autoriteiten is kwijtgescholden, komt voor de toepassing van deze regels geen zelfstandige betekenis toe.

Bijzondere categorieën

a. Minderjarige vreemdelingen met een in Nederland gevestigde Nederlandse ouder

Op grond van hun bijzondere banden met Nederland vinden ongewenstverklaring en ontzegging van verder verblijf op grond van gevaar voor de openbare orde niet plaats ten aanzien van deze vreemdelingen. (zie artikel 3.50, vierde lid Vreemdelingenbesluit)

b. Vreemdelingen die in Nederland zijn geboren dan wel voor hun tiende levensjaar tot Nederland zijn toegelaten

Om reden van hun bijzondere banden met Nederland geldt voor hen dat bij een verblijfsduur van ten minste tien en minder dan vijftien jaar alleen in geval van veroordeling wegens handel in verdovende middelen ontzegging van verder verblijf en ongewenstverklaring plaats zal vinden en bij een verblijfsduur van ten minste vijftien jaar niet tot verblijfsbeëindiging wordt overgegaan.

c. Vreemdelingen met een verblijfsduur van tien jaar of langer

Bij een verblijfsduur van tien jaren, wordt alleen tot verblijfsbeëindiging overgegaan ingeval van een geweldsmisdrijf of handel in verdovende middelen. Bij een verblijfsduur van vijftien jaren, wordt alleen tot verblijfsbeëindiging overgegaan ingeval van handel in verdovende middelen. Bij een verblijfsduur van twintig jaren, wordt niet meer tot verblijfsbeëindiging overgegaan.

In het buitenland gepleegde en/of berechte misdrijven

Strafbare feiten die in het buitenland zijn gepleegd of bestraft, worden eveneens bij de beoordeling van het gevaar voor de openbare orde betrokken, doch slechts voor zover het gaat om strafbare feiten die naar Nederlands recht misdrijven zijn. Dat geldt ook indien het strafbare feit naar buitenlands recht een overtreding, maar naar Nederlands recht een misdrijf is. Of het feit naar Nederlands recht een misdrijf is (waartegen een gevangenisstraf van twee of drie jaren of meer is bedreigd) wordt beoordeeld aan de hand van de strafbepalingen in het Wetboek van Strafrecht of de bijzondere Nederlandse strafwetten. Bij verblijfsbeëindiging gaat het om (een of meer) strafbare feiten die naar Nederlands recht misdrijven zijn waartegen een gevangenisstraf van respectievelijk twee of drie jaren of meer is bedreigd. Voor de toepassing van de glijdende schaal, dient tevens te worden beoordeeld welke gevolgen naar Nederlands recht aan de strafbare feiten zouden zijn verbonden, indien die strafbare feiten in Nederland zouden zijn gepleegd en bestraft. Voor die

beoordeling is van belang dat de vreemdeling zelf alle relevante gegevens en bescheiden met betrekking tot de strafbare feiten en de afdoening daarvan verschaft, waarbij valt te denken aan een gewaarmerkt afschrift van het strafvonnis. Aan de hand van de gegevens die de vreemdeling heeft verschaft of anderszins bekend zijn geworden, wordt contact opgenomen met het Openbaar Ministerie voor de vraag welke straf in Nederland voor het betreffende strafbare feit zou zijn gevorderd, waarbij wordt aangesloten bij de gepubliceerde richtlijnen van het Openbaar Ministerie met betrekking tot de eis van de Officier ter zitting.”

F

Paragraaf B1/2.2.4.4 Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“ 2.2.4.4 Ongewenstverklaring

Art. 67 Vreemdelingenwet:

1. De vreemdeling kan door Onze Minister ongewenst worden verklaard:
  - a. indien hij niet rechtmatig in Nederland verblijft en bij herhaling een bij deze wet strafbaar gesteld feit heeft begaan;
  - b. indien hij bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis is veroordeeld wegens een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd dan wel hem terzake de maatregel als bedoeld in artikel 37a van het Wetboek van Strafrecht is opgelegd;
  - c. indien hij een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid en geen rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8 onder a tot en met e dan wel l;
  - d. ingevolge een verdrag, of
  - e. in het belang van de internationale betrekkingen van Nederland.
2. Indien de bekendmaking van de beschikking, waarbij de vreemdeling ongewenst wordt verklaard, geschiedt door toezending, wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.
3. In afwijking van artikel 8 kan de ongewenst verklaarde vreemdeling geen rechtmatig verblijf hebben.

Algemene toelichting

Artikel 67, eerste lid, Vreemdelingenwet noemt een vijftal gronden voor ongewenstverklaring.

Bij de toepassing van dit artikel worden de persoonlijke belangen van de vreemdeling zorgvuldig afgewogen tegen het algemene belang, dat uit een oogpunt van openbare orde met de ongewenstverklaring is gediend. Het betreft hier een administratieve maatregel die ten doel heeft bepaalde vreemdelingen, aan wie het niet of niet langer is toegestaan in Nederland te verblijven, uit ons land te weren.

Door de ongewenstverklaring wordt het verblijf in en illegale terugkeer naar Nederland van de vreemdeling strafbaar. Een vreemdeling die in Nederland verblijft, terwijl hij weet of ernstige redenen heeft om te vermoeden dat hij tot ongewenste vreemdeling is verklaard, maakt zich schuldig aan een misdrijf (artikel 197 WvS).

De ongewenstverklaring betekent tevens dat artikel 8 Vreemdelingenwet niet van toepassing is. Dit heeft tot gevolg dat deze vreemdelingen – zolang de ongewenstverklaring van kracht blijft – niet gedurende de 'vrije termijn' in Nederland mogen verblijven en geen andere titel tot verblijf kunnen verkrijgen. Dit betekent tevens dat in het kader van de grensbewaking aan deze vreemdelingen de toegang tot het grondgebied zal worden geweigerd. Evenmin is het hun toegestaan de behandeling van een aanvraag in Nederland af te wachten.

Toelichting artikel 67, eerste lid, Vreemdelingenwet

Ad a. Het betreft hier vreemdelingen die bij herhaling een bij de Vreemdelingenwet strafbaar gesteld feit hebben begaan (zie artikel 108 Vreemdelingenwet). Er moet ter zake een proces-verbaal zijn opgemaakt of sprake zijn van een transactie ter zake van de gepleegde overtredingen om tot ongewenstverklaring over te kunnen gaan.

Het kan hier bijvoorbeeld betreffen overtredingen van de artikelen 4.37, 4.38 en 4.39 Vreemdelingenbesluit. Een vreemdeling, die na zijn uitzetting wederom – in strijd met de wettelijke bepalingen – hier te lande wordt aangetroffen, dient te worden gewaarschuwd dat, indien hij nogmaals op onwettige wijze Nederland binnenkomt, zijn ongewenstverklaring zal worden voorgesteld. Van deze waarschuwing wordt een aantekening in de vreemdelingenadministratie gemaakt.

Ad b. Het betreft hier vreemdelingen die rechtmatig in Nederland verbleven en wier verblijfsrecht wegens inbreuk op de openbare orde is beëindigd, bijvoorbeeld door een beslissing om de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning niet te verlengen of de verblijfsvergunning in te trekken. De glijdende schaal (artikel 3.86 Vreemdelingenbesluit) is daarbij van toepassing. In alle gevallen vergt verblijfsbeëindiging dat de sanctie onherroepelijk is geworden. Indien de vreemdeling, binnen zes maanden nadat de geldigheidsduur van de verleende vergunning is verstreken, een aanvraag heeft ingediend tot verlenging van de verblijfsvergunning, is de glijdende schaal eveneens van toepassing.

Ad c. Het betreft hier vreemdelingen die niet rechtmatig op grond van een verblijfsvergunning noch op basis van het gemeenschapsrecht, de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat of het Associatiebesluit 1/80 van de Associatieraad EEG-Turkije hier te lande verblijven. Niet is vereist dat deze vreemdelingen zich feitelijk in Nederland bevinden. Ten aanzien van deze grond vallen de volgende categorieën gevallen te onderscheiden:

- Gevallen waarin wegens misdrijf een veroordeling tot een gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of waarin een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het (in totaal) onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van straf of maatregel tenminste een maand bedraagt; het is daarbij niet vereist dat de betreffende uitspraak onherroepelijk is geworden;
- Gevallen waarin de vreemdeling bij herhaling is veroordeeld tot een (korte) gevangenisstraf of hem een taakstraf ter zake van een misdrijf is opgelegd, dan wel hij een transactie-aanbod ter zake van een misdrijf heeft aanvaard. Door het herhaald plegen van strafbare feiten veroorzaakt deze categorie dusdanige overlast dat ook de niet onherroepelijk opgelegde vrijheidsstraf of maatregel in aanmerking wordt genomen.

Voor zover deze vreemdelingen een aanvraag indienen of hebben ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning of afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf,

wordt die aanvraag afgewezen (zie 2.2.4.1).

Ad d. Een vreemdeling die in één van de Benelux of Schengen lidstaten ongewenst is verklaard, kan op een met redenen omkleed verzoek van een der lidstaten ook voor de andere lidstaten ongewenst worden verklaard.

Ad e. Een vreemdeling die buiten de rechtsmacht van Nederland een ernstig misdrijf heeft begaan, kan in het belang van de internationale betrekkingen van Nederland ongewenst worden verklaard. Hierbij kan worden gedacht aan de vreemdelingen van wie het verblijf is geweigerd dan wel is beëindigd op grond van artikel 1F Vluchtelingenverdrag.

Procedurele aspecten

Indienen van een voorstel strekkende tot ongewenstverklaring

Is de korpschef van oordeel dat er termen aanwezig zijn tot ongewenstverklaring van een vreemdeling, dan maakt hij dat onverwijld kenbaar aan de Minister, hetzij middels een gemotiveerd voorstel (model M63), hetzij middels een ander gemotiveerd schrijven. In ieder geval dient de korpschef alle gegevens en bescheiden (zoals afschriften processen-verbaal en dergelijke) die voor de beoordeling van de zaak van belang kunnen zijn, naar de Minister te zenden. Het verdient aanbeveling dat de korpschef de Minister in een zo vroeg mogelijk stadium bericht omtrent de antecedenten van de vreemdeling en dat hij niet wacht tot de invrijheidsstelling van de vreemdeling aanstaande is.

Vorbereiding

Overeenkomstig artikel 4:7 en 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht wordt de vreemdeling in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen en daarbij feiten en omstandigheden naar voren te brengen die naar zijn mening bij de besluitvorming moeten worden betrokken.

Aan de hoorplicht ingevolge de Algemene wet bestuursrecht wordt in beginsel door de korpschef uitvoering gegeven.

- De korpschef geeft in ieder geval uitvoering aan de hoorplicht indien:
- a. de vreemdeling illegaal hier te lande verblijft;
  - b. de vreemdeling zich in een politie-

cel of in een Huis van Bewaring bevindt;
c. de vreemdeling een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel heeft ingediend.

Uit de door de politie aan de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) gezonden bescheiden dient duidelijk naar voren te komen of en hoe door de politie uitvoering is gegeven aan de hoorplicht ingevolge artikel 4:7 en 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht. Bij voorkeur is van het gehoor een proces-verbaal opge- maakt.

Door de vreemdeling genoemde personen, die volgens zijn verklaring iets in zijn voordeel zouden kunnen aanvoeren, moeten zoveel mogelijk (schriftelijk) worden gehoord. Een vlotte en goede besluitvorming is ermee gediend dat bij een voorstel of advies tot verblijfsbeëindiging tevens aan de Minister alle relevante feiten en omstandigheden met betrekking tot de mogelijke ongewenstverklaring zo uitvoerig mogelijk worden belicht (model M63).

De Immigratie- en Naturalisatie- dienst (IND) geeft in beginsel uitvoering aan de hoorplicht in andere dan de onder a tot en met c genoemde situaties. Hierbij valt te denken aan de situatie waarin bij de afhandeling van een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning regulier een inbreuk op de openbare orde wordt geconstateerd, welke dermate ernstig is dat ongewenstverklaring van de vreemdeling ex artikel 67 van de Vreemdelingenwet is geïndiceerd. Het vorenstaande laat onverlet dat er situaties kunnen zijn, waarin horen door de korpschef desalniettemin meer voor de hand ligt.

Uitreiking van de beschikking

Zie voor de toepasselijke algemene regels voor het uitreiken van beschik- kingen B1/4.5.1.

Het origineel van deze beschikking wordt aan de vreemdeling in persoon uitgereikt door de politie.

Van deze uitreiking wordt door de politie een proces-verbaal opgemaakt. Bij de uitreiking van (het afschrift van) de beschikking wordt door de politie tevens een brochure in een voor de betrokkene begrijpelijke taal met betrekking tot de ongewenstver- klaring ex artikel 67 Vreemdelingen- wet (model M130) verstrekt. Dezelfde

dag wordt afschrift van de beschik- king gezonden aan de gemachtigde, zo er een gemachtigde is.

Kan uitreiking van de beschikking aan de vreemdeling in persoon niet plaatsvinden, dan wordt deze – met de brochure model M130 – per aan- getekende brief gezonden aan zijn laatst bekende adres, wordt afschrift aan de gemachtigde gezonden, zo die er is, en vindt tevens publicatie van de beschikking in de Nederlandse Staatscourant plaats (artikel 67, twee- de lid, Vreemdelingenwet).

Indien uitreiking van de beschikking aan de vreemdeling in persoon niet kan plaatsvinden en bekend is dat de vreemdeling niet langer op het laatst bekende adres woont, wordt de beschikking – met de brochure model M 130 - aan de in Nederland kantoor houdende gemachtigde gezonden, zo die er is en wordt van de beschikking mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant.

Indien zodanige gemachtigde er niet is, niet bekend is, of stelt niet of niet langer gemachtigde te zijn, wordt vol- staan met de bekendmaking van de beschikking door mededeling ervan in de Nederlandse Staatscourant.

Bezwaar en beroep

Tegen een beschikking waarbij de vreemdeling met toepassing van arti- kel 67 Vreemdelingenwet ongewenst is verklaard kan binnen vier weken een bezwaarschrift worden ingediend. Tegen het besluit op bezwaar staat beroep bij de rechtbank 's-Graven- hage (de vreemdelingenkamer) open. Tegen de uitspraak van de vreemde- lingenkamer staat hoger beroep open bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Geen opschortende werking in bezwaar

Het indienen van een bezwaarschrift leidt er niet toe dat de werking van de beschikking hangende de behande- ling van het bezwaarschrift wordt opgeschort. De beschikking heeft dus onmiddellijke werking (artikel 6:16 Awb)

Stellen van een aantekening in het document voor grensoverschrijding

Artikel 4.29, eerste lid, aanhef en onder h Vreemdelingenbesluit luidt: 1. De ambtenaren belast met het toe- zicht op vreemdelingen, stellen in het reis- en identiteitspapier van een vreemdeling aantekeningen omtrent:

(...)

h. ongewenstverklaring.

(...)

Een aantekening over de ongewenst- verklaring wordt in het document voor grensoverschrijding van de vreemdeling gesteld, indien naar het oordeel van de korpschef gegronde reden bestaat om te vermoeden dat de vreemdeling zal proberen naar Nederland terug te keren. In het kader van de grensbewaking is de ambtenaar belast met grensbewaking bevoegd een aantekening te stellen in het reisdocument van de vreemdeling omtrent de reden van weigering toe- gang in verband met ongewenstver- klaring. Indien door deze aantekening de doorreis van de vreemdeling door, of diens toelating tot, een derde land zou worden bemoeilijkt, mag de aan- tekening omtrent ongewenstverkla- ring niet in het document voor grens- overschrijding worden aangetekend (artikel 4.34 Vreemdelingenbesluit). De hier bedoelde aantekening luidt: 'ongewenst verklaard op (datum beschikking Minister)'.

Bij de kennisgeving van de beschik- king strekkende tot ongewenstverkla- ring wordt de mogelijkheid aangege- ven om opheffing van deze maatregel te vragen.

NB: ongewenstverklaring conform artikel 67 Vreemdelingenwet heeft onder meer tot rechtsgevolg dat (ver- der) verblijf van de vreemdeling straf- baar is op grond van artikel 197 Wetboek van Strafrecht indien hij weet of ernstige reden heeft te ver- moeden, dat hij tot ongewenste vreemdeling is verklaard. Daaraan doet niet af de mogelijkheid om een rechtsmiddel aan te wenden.

Opheffing van de ongewenstverklaring

Art. 6.6 Vreemdelingenbesluit:

1. De aanvraag om opheffing van de ongewenstverklaring, bedoeld in arti- kel 68, eerste lid, van de Wet, wordt door Onze Minister in ieder geval ingewilligd, indien de vreemdeling niet aan strafvervolgung terzake van misdrijf is onderworpen en ongewenst verklaard is:

a. naar aanleiding van geweldsdelic- ten of opiumdelicten en sinds de ongewenstverklaring en het vertrek uit Nederland tien achtereenvolgende

jaren buiten Nederland heeft verbleven;

b. naar aanleiding van andere misdrijven en sinds de ongewenstverklaring en het vertrek uit Nederland vijf achtereenvolgende jaren buiten Nederland heeft verbleven, of

c. op grond van artikel 67, eerste lid, onder a, van de Wet en sinds de ongewenstverklaring één jaar buiten Nederland heeft verbleven.

2. De in het eerste lid genoemde termijnen vangen opnieuw aan, indien de vreemdeling tijdens de ongewenstverklaring:

a. een als misdrijf strafbaar gestelde inbreuk op de openbare orde heeft gepleegd die tot ongewenstverklaring zou kunnen leiden, of

b. zonder voorafgaande tijdelijke opheffing of in strijd met de aan die tijdelijke opheffing verbonden voorwaarden in Nederland heeft verbleven.

3. De gegevens, bedoeld in artikel 4:2, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht, die de vreemdeling verstrekt zijn in ieder geval:

a. een schriftelijke verklaring van de vreemdeling dat hij sinds zijn vertrek uit Nederland na de ongewenstverklaring tien, onderscheidenlijk vijf achtereenvolgende jaren of één jaar buiten Nederland heeft verbleven en dat hij zich in die periode niet schuldig heeft gemaakt aan misdrijven en dat hij niet aan strafvervolging onderworpen is;

b. een kopie van de documenten voor grensoverschrijding die de vreemdeling sinds zijn ongewenstverklaring heeft gehouden;

c. een overzicht van de plaatsen waar de vreemdeling sinds zijn ongewenstverklaring heeft verbleven, voorzien van bewijsstukken, en

d. een schriftelijke verklaring, afgegeven door de terzake bevoegde autoriteiten van het land of de landen waar de vreemdeling sinds zijn ongewenstverklaring heeft verbleven, dat de vreemdeling zich tijdens dat verblijf niet schuldig heeft gemaakt aan misdrijven en niet aan strafvervolging onderworpen is.

Art. 6.7 Vreemdelingenbesluit

In zeer uitzonderlijke en dringende gevallen kan Onze Minister de ongewenstverklaring tijdelijk opheffen. Aan de tijdelijke opheffing worden voorwaarden gesteld omtrent de

plaats van binnenkomst en de duur van het verblijf in Nederland.

De aanvraag tot opheffing

De aanvraag om opheffing van de ongewenstverklaring wordt ondertekend en bevat ten minste de naam en het volledige adres van de vreemdeling, de dagtekening en de aanduiding dat verzocht wordt om opheffing van de maatregel van ongewenstverklaring. De door de ongewenst verklaarde vreemdeling ingediende aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd of onbepaalde tijd wordt niet aangemerkt als aanvraag om opheffing van de ongewenstverklaring.

De aanvraag wordt in ieder geval voorzien van de informatie als bedoeld in artikel 6.6, derde lid, Vreemdelingenbesluit. Het overleggen van een verklaring als bedoeld in artikel 6.6, derde lid onder d Vreemdelingenbesluit kan achterwege blijven indien het overleggen van een dergelijke verklaring niet mogelijk is, bijvoorbeeld vanwege de algemene (oorlogs)situatie of het ontbreken van een registratie in dat land.

Behandeling van aanvragen tot opheffing

Een besluit tot inwilliging of niet-inwilliging van een aanvraag om opheffing van de ongewenstverklaring is een beschikking waarbij de Minister bevoegd is deze beslissing te nemen. Wanneer de aanvraag niet wordt ingewilligd kan de vreemdeling of zijn gemachtigde hiertegen bezwaar maken.

Indien wordt overgegaan tot opheffing van de ongewenstverklaring dient de medewerker een kopie van de beschikking te zenden aan het aanspreekpunt signalering OVR in de eigen regio. Dit aanspreekpunt dient de signalering OVR vervolgens te verwijderen uit de systemen en de politie op de hoogte van de verwijdering van de OVR-signalering.

Signalering

Zie A3/4.2.1 en A3/4.2.2.”

G

Paragraaf B2/1
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt het verblijf

van gezinsleden van in Nederland gevestigde personen in het kader van gezinshereniging en gezinsvorming behandeld.

Uitgangspunt is dat de regels van dit hoofdstuk mede uitvoering geven aan en in overeenstemming zijn met de Richtlijn 2003/86/EG van 22 september 2003 van de Raad van de Europese Unie inzake het recht op gezinshereniging, PbEU d.d. 3 oktober 2003, L 251/12, hierna te noemen: de Richtlijn, alsmede met artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, hierna te noemen het EVRM.

De Richtlijn ziet uitsluitend op gezinshereniging tussen onderdanen van derde landen.

De Richtlijn ziet niet op gezinshereniging tussen of met gemeenschapsonderdanen. Daarop is van toepassing hoofdstuk B10.

De Richtlijn ziet weliswaar ook niet op gezinshereniging met Nederlanders, maar wordt wel op overeenkomstige wijze toegepast, tenzij de Nederlandse hoofdpersoon gebruik maakt of heeft gemaakt van het vrij verkeer van werknemers of zelfstandigen, dat wil zeggen situaties waarin de Nederlandse hoofdpersoon als gevolg daarvan (nog steeds) is aan te merken als gemeenschapsonderdaan. Indien die Nederlandse hoofdpersoon gemeenschapsonderdaan is, is immers hoofdstuk B10 van toepassing.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, van de Richtlijn dient de gezinshereniger te beschikken over stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder een beroep te doen op het stelsel van sociale bijstand van de betrokken lidstaat.

Dit artikellid draagt de lidstaten voorts op de aard en de regelmaat van de inkomsten te beoordelen en het staat de lidstaten toe om rekening te houden met – voor zover hier van belang – de nationale minimumlonen. Meer bedoeld artikellid draagt de lidstaten niet op om zowel in geval van gezinshereniging als gezinsvorming te kiezen voor hetzij toetsing aan de bijstandsnormen, hetzij het minimumloon, noch ook aan een bepaald percentage van het minimumloon. Van de daardoor aan de lidstaten gelaten ruimte is door Nederland gebruik gemaakt bij artikel 3.74,

onder d, (zie B1/2.2.3) en artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit (zie ook 2.11 en 4.12).

Voorts laat artikel 4, vijfde lid, van de Richtlijn de lidstaten de mogelijkheid om ter zake van gezinsvorming een minimumleeftijd te stellen, die maximaal 21 jaar bedraagt, voor zowel de echtgenote als de gezinshereniger. Nederland heeft van die mogelijkheid gebruik gemaakt bij de artikelen 3.14 en 3.15, telkens tweede lid, Vreemdelingenbesluit (zie ook 2.6 en 4.6).

De Richtlijn is, gelet op artikel 2, onder d, ervan, zowel van toepassing op situaties van gezinshereniging als gezinsvorming.

Gezinsvorming is bij artikel 1.1, onder r, Vreemdelingenbesluit gedefinieerd als: 'gezinshereniging van de echtgenoot, geregistreerd partner of niet-geregistreerde partner, voor zover de gezinsband tot stand is gekomen op een tijdstip waarop de hoofdpersoon in Nederland hoofdverblijf had.' Aldus is gezinsvorming een bijzondere vorm van gezinshereniging. Verder wordt met de aansluiting bij het begrip 'hoofdverblijf' voorkomen dat ook in geval van een tijdens een buitenlandse vakantie van een in Nederland gevestigde persoon gesloten huwelijk of relatie, om de enkele reden dat het huwelijk of de relatie buiten Nederland tot stand is gekomen, sprake zou zijn van 'gezinshereniging'.

In dit hoofdstuk wordt onder hoofdpersoon verstaan de persoon bij wie de vreemdeling als gezinslid (bijvoorbeeld als echtgenoot, geregistreerde partner, niet-geregistreerde partner, kind of ouder) in Nederland wil verblijven.

Niet alle bepalingen uit bedoelde Richtlijn die implementatie behoeft zijn per 1 november 2004 in werking getreden. Van twee onderdelen is de inwerkingtreding bepaald per 3 oktober 2005.

Het betreft:

- de toelating van bloedverwanten van minderjarige vreemdelingen aan wie een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend (nieuw artikel 3.24a Vreemdelingenbesluit), en;
- afwijking van het middelenvereiste indien de aanvraag is ingediend binnen drie maanden nadat aan de hoofdpersoon een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend en gezinshereniging niet mogelijk is in

een derde land waarmee de vreemdeling of de hoofdpersoon bijzondere banden heeft (toevoeging van een vierde lid aan artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit)."

H

Paragraaf B2/1.1.2
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

"1.1.2 Bepalingen op grond van artikel 15 Vreemdelingenwet

Artikel 15 Vreemdelingenwet bepaalt dat bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, onder een beperking verband houdend met gezinsvorming of gezinshereniging, kan worden verleend aan gezinsleden van Nederlanders en vreemdelingen met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, Vreemdelingenwet. Ter uitvoering daarvan is in artikel 3.13 t/m 3.22 Vreemdelingenbesluit neergelegd in welke gevallen de verblijfsvergunning regulier in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming in ieder geval wordt verleend. Artikel 3.13 t/m 3.22 Vreemdelingenbesluit bevatten algemeen verbindende voorschriften. Daarvan kan niet worden afgeweken. Indien is aangetoond dat aan alle in deze artikelen gestelde voorwaarden wordt voldaan, moet de verblijfsvergunning worden verleend. Wel worden in dit hoofdstuk (B2) enkele nadere regels gegeven over de wijze waarop wordt aangetoond dat aan de voorwaarden wordt voldaan.

Art. 3.13 Vreemdelingenbesluit:

1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming, verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 genoemde voorwaarden.

2. In de overige gevallen kan de in het eerste lid bedoelde verblijfsvergunning worden verleend.

Art. 3.14 Vreemdelingenbesluit:

1. De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend aan:

a. de vreemdeling van achttien jaar of ouder die met de hoofdpersoon een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan;

b. de vreemdeling van achttien jaar of ouder, die met de hoofdpersoon een duurzame en exclusieve relatie onderhoudt, waarin de partners:

1° niet tot elkaar in een zodanig nauwe relatie staan dat die naar Nederlands recht een huwelijksbeletsel zou vormen, en

2° ongehuwd zijn en geen in Nederland geregistreerd partnerschap zijn aangegaan, tenzij het huwelijk door wettelijke beletsel, waarop geen invloed kan worden uitgeoefend, niet is ontbonden; of

c. het minderjarige biologische of juridische kind van de hoofdpersoon, dat naar het oordeel van Onze Minister feitelijk behoort en reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van die hoofdpersoon en dat onder het rechtmatige gezag van die hoofdpersoon staat. een vreemdeling van achttien jaar of ouder met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, dat niet-tijdelijk is in de zin van artikel 3.5.

2. Ingeval van gezinsvorming wordt de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, onder a en b, verleend indien de vreemdeling 21 jaar of ouder is.

Art. 3.15 Vreemdelingenbesluit:

1. De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend aan het in artikel 3.14 bedoelde gezinslid van:

a. een Nederlander van achttien jaar of ouder, of

b. een vreemdeling van achttien jaar of ouder met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, dat niet-tijdelijk is in de zin van artikel 3.5.

2. Ingeval van gezinsvorming wordt de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, onder a en b, verleend indien de hoofdpersoon 21 jaar of ouder is.

Art. 3.16 Vreemdelingenbesluit:

Zolang de vreemdeling of de hoofdpersoon met meer dan één andere persoon tegelijkertijd door een huwe-

lijk of een partnerschap is verbonden, wordt de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, slechts verleend aan één echtgenoot, geregistreerd partner of partner tegelijkertijd, alsmede aan de uit die vreemdeling geboren minderjarige kinderen.

Art. 3.17 Vreemdelingenbesluit:

De in artikel 3.13, eerste lid, bedoelde verblijfsvergunning wordt verleend, indien:

- a. de vreemdeling en de hoofdpersoon samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren, en
- b. het huwelijk of het geregistreerd partnerschap is ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens.

Art. 3.18 Vreemdelingenbesluit:

De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de vreemdeling beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd of behoort tot één van de in artikel 17 van de Wet of in artikel 3.71, tweede lid, bedoelde categorieën.

Art. 3.19 Vreemdelingenbesluit:

De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de vreemdeling beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding, dan wel naar het oordeel van Onze Minister heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld.

Art. 3.20 Vreemdelingenbesluit:

De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De artikelen 3.77 en 3.78 zijn van toepassing.

Art. 3.21 Vreemdelingenbesluit:

De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de vreemdeling bereid is een onderzoek naar of behandeling voor tuberculose te ondergaan en daaraan mee te werken, dan wel de nationaliteit bezit van een van de bij

ministeriële regeling vast te stellen landen.

Art. 3.22 Vreemdelingenbesluit:

1. De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de hoofdpersoon:

- a. duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a, en
- b. een garantstelling heeft ondertekend, voorzover de vreemdeling als partner van die persoon wil verblijven.

2. Ingeval van gezinsvorming wordt de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

3. In afwijking van het eerste en tweede lid wordt de verblijfsvergunning eveneens verleend, indien de hoofdpersoon 65 jaar of ouder is of naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is.”

Indien aan een of meer van de voorwaarden in artikel 3.13 t/m 3.22

Vreemdelingenbesluit niet wordt voldaan, kan geen aanspraak op de verlening van de verblijfsvergunning worden gebaseerd op het Vreemdelingenbesluit.”

I

Paragraaf B2/2.1
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“2.1 Eerste verblijfsaanvaarding

In artikel 3.13 t/m 3.22

Vreemdelingenbesluit is een aanspraak gegeven op de verlening van een verblijfsvergunning op grond van een huwelijk of een geregistreerd partnerschap. Deze artikelen bevatten algemeen verbindende voorschriften. Indien wordt aangetoond dat onverkort aan de daar genoemde voorwaarden wordt voldaan, moet de verblijfsvergunning worden verleend. Daarbij is van belang dat in deze paragraaf ook regels worden gegeven over de toepassing van enkele voorwaarden. Het betreft beleidsregels

over de vaststelling van feiten. Een voorbeeld is de regel dat de staat van personen (huwelijk, ongehuwde burgerlijke staat, en dergelijke) wordt aangetoond aan de hand van gelegaliseerde bescheiden (zie B2/12).

Indien niet onverkort wordt voldaan aan alle voorwaarden van artikel 3.13 t/m 3.22

Vreemdelingenbesluit kan de verblijfsvergunning slechts op grond van een huwelijk of een geregistreerd partnerschap worden verleend indien aan de voorwaarden in deze paragraaf wordt voldaan. Deze voorwaarden hebben het karakter van beleidsregels. Zij zien op:

- het rechtsgeldige huwelijk en het geregistreerde partnerschap (B2/2.2);
- de gelegaliseerde akten (B2/2.3);
- de inschrijving in de Gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (GBA) (B2/2.4);
- samenwoning en gemeenschappelijke huishouding (B2/2.5);
- de leeftijd van beide (huwelijks)partners (B2/2.6);
- de verblijfstatus van de hoofdpersoon (B2/2.7);
- polygamie (B2/2.9).

Naast de beleidsregels in deze paragraaf zijn ook de beleidsregels met betrekking tot de algemene voorwaarden van artikel 16 Vreemdelingenwet van toepassing. De verblijfsvergunning wordt derhalve niet verleend indien niet wordt voldaan aan een of meer van die algemene voorwaarden. Verwezen wordt naar B1/2.2.

Op deze algemene voorwaarden bestaan echter uitzonderingen wat betreft het middelenvereiste (B2/2.11).”

J

Paragraaf B2/2.6
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“2.6 Leeftijd van beide echtgenoten of geregistreerd partners

Ingeval van gezinsvorming wordt de verblijfsvergunning ingevolge de artikelen 3.14, tweede lid, en artikel 3.15, tweede lid, Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling en de hoofdpersoon eenentwintig jaar of ouder zijn.

Beleidsregel: de verblijfsvergunning wordt ingeval van gezinsvorming niet verleend indien de vreemdeling of de

hoofdpersoon de eenentwintigjarige leeftijd nog niet heeft bereikt.”

Ingeval van gezinshereniging wordt de verblijfsvergunning ingevolge de artikelen 3.14, eerste lid, en artikel 3.15, eerste lid, Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling en de hoofdpersoon de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt.

Beleidsregel: de verblijfsvergunning wordt ingeval van gezinshereniging niet verleend, indien de vreemdeling of de hoofdpersoon de achttienjarige leeftijd nog niet heeft bereikt, tenzij:

- de vreemdeling of de hoofdpersoon wel de leeftijd van vijftien jaar heeft bereikt; en

- het huwelijk reeds in het buitenland bestond, voordat de hoofdpersoon rechtmatig verblijf in Nederland had.

Op grond van artikel 3.103

Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Indien de aanvraag is ontvangen vóór 1 november 2004, is het beleid zoals dat luidde vóór die datum, van belang voor de beoordeling van verblijfsaanvragen.

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling of de hoofdpersoon de achttienjarige leeftijd nog niet heeft bereikt, tenzij:

- a. de vreemdeling of de hoofdpersoon wel de leeftijd van vijftien jaar heeft bereikt; en
- b. het huwelijk reeds in het buitenland bestond, voordat de hoofdpersoon rechtmatig verblijf in Nederland had.

Deze uitzondering is uitsluitend van toepassing indien er sprake is van gezinshereniging. Ingeval van gezinsvorming dienen beide (huwelijks)partners achttien jaar of ouder te zijn.”

K

Paragraaf B2/2.8
Vreemdelingencirculaire 2000 vervalt.

L

Paragraaf B2/2.10
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“2.10 Openbare orde beleid

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid. De artikelen 3.77 en 3.78 Vreemdelingenbesluit zijn van toepassing.

Beleidsregel: de verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De paragrafen B1/2.2.4 en verder zijn van toepassing.

Op grond van artikel 3.103

Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Indien de aanvraag is ontvangen vóór 1 november 2004, is het recht zoals dat luidde voor die datum van belang voor de beoordeling van verblijfsaanvragen.

Dit recht luidde vóór 1 november 2004 als volgt:

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. In afwijking hiervan wordt de aanvraag, ingediend door de (huwelijks)partner van een Nederlander, van een houder van de verblijfsvergunning (asiel of regulier) voor onbepaalde tijd, slechts afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien de vreemdeling:

- a. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een langdurige gevangenisstraf, of hem een langdurige vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd;
- b. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een taakstraf en de rechter een langdurige vervangende hechtenis heeft vastgesteld voor het geval de veroordeelde de taakstraf niet naar behoren verricht; of
- c. bij herhaling wegens een misdrijf is veroordeeld tot een gevangenisstraf of een taakstraf, of aan hem een vrij-

heidsbenemende maatregel is opgelegd.

Onder langdurig wordt hier verstaan een periode van zes maanden of langer.”

M

Paragraaf 2.11
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“2.11 Middelen

In geval van gezinsvorming wordt de verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.22, tweede lid, Vreemdelingenbesluit verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Beleidsregel

Ingeval van gezinsvorming wordt de verblijfsvergunning niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Bij toepassing van het vorenstaande wordt het netto-inkomen vergeleken met 120% van het referentie netto minimumloon, inclusief vakantiebijslag, en dat correspondeert met 120% van het netto normbedrag voor gehuwden, bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand, eveneens inclusief vakantiebijslag.

Ingeval van gezinshereniging wordt de verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.22, eerste lid, Vreemdelingenbesluit verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor gehuwden.

Beleidsregel

In geval van gezinshereniging wordt de verblijfsvergunning niet verleend indien de hoofdpersoon niet duur-

zaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor gehuwden.

In afwijking van de voorgaande alinea's wordt de aanvraag niet afgewezen wegens onvoldoende, niet duurzame of niet zelfstandige middelen van bestaan, indien de hoofdpersoon:

- a. 65 jaar of ouder is,
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, of
- c. blijvend niet in staat is aan de plicht tot arbeidsinschakeling te voldoen.

Het onder a en b vermelde is gebaseerd op artikel 3.22, derde lid, Vreemdelingenbesluit.

Het onder c vermelde is een beleidsregel die is gebaseerd op artikel 3.13, tweede lid, Vreemdelingenbesluit.

Ad b. Blijvende en volledige arbeidsongeschiktheid wordt aangetoond aan de hand van een beschikking van de uitvoeringsinstantie die de arbeidsongeschiktheidsuitkering verstrekt.

Indien de hoofdpersoon een uitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO), de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (WAJONG) ontvangt, wordt blijvendheid aangenomen, indien:

- a. uit de toekenningsbeschikking van de uitkerende instantie ingevolge de WAO, WAZ of WAJONG blijkt, dat de hoofdpersoon volledig arbeidsongeschikt is; en
- b. uit de meest recente uitkeringspecificatie (die van minimaal één jaar na datum toekenningsbeschikking is) volgt dat de hoofdpersoon nog steeds voor 80-100% arbeidsongeschikt is, omdat de uitkering minimaal op gelijke hoogte is gebleven.

Indien de hoofdpersoon geen uitkering krachtens de WAO, WAZ of WAJONG ontvangt, wordt de blijvendheid van de arbeidsongeschiktheid aangenomen indien:

- sprake is van ten minste twee jaar volledige arbeidsongeschiktheid;
- (gedeeltelijk) herstel voor ten minste nog een jaar redelijkerwijs is uitgesloten; en
- niet reeds op voorhand, gelet op de reden(en) van de arbeidsongeschikt-

heid, geheel of gedeeltelijk herstel na dit jaar is te verwachten.

De vreemdeling legt zelf een verklaring over van de GG&GD dan wel een bedrijfsarts of verzekeringsarts waaruit het vorenstaande blijkt. De bedrijfsarts of verzekeringsarts dient met een aantekening over het betreffende specialisme te staan ingeschreven in het BIG-register. Informatie hieromtrent kan telefonisch worden verkregen (0900-8998225) of via het internet (www.bigregister.nl).

Ad c. Op grond van artikel 9, eerste lid, Wet werk en bijstand, hebben personen die aanspraak maken op een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand (kort gezegd) de verplichting naar vermogen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen en te aanvaarden, alsook de verplichting gebruik te maken van door het college van Burgemeester en wethouders aangeboden voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling. Deze verplichtingen worden tezamen de plicht tot arbeidsinschakeling genoemd.

Alleen in die gevallen waarin de hoofdpersoon een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand geniet en het voor de hoofdpersoon blijvend onmogelijk is om aan de verplichting tot arbeidsinschakeling te voldoen, wordt ontheffing van het middelenvereiste verleend.

Artikel 9, tweede lid, Wet werk en bijstand geeft het college van Burgemeester en wethouders de bevoegdheid om in individuele gevallen tijdelijk te ontheffen van de plicht tot arbeidsinschakeling. Van een bevoegdheid om een burger blijvend vrij te stellen van deze verplichting, is geen sprake. Derhalve wordt de vraag of het voor een hoofdpersoon blijvend onmogelijk is om aan de verplichting tot arbeidsinschakeling te voldoen, beoordeeld aan de hand van ervaringen in het verleden.

Dat het blijvend onmogelijk is om aan deze verplichting tot arbeidsinschakeling te voldoen wordt – behoudens bijzondere omstandigheden – slechts aangenomen als (op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of de beschikking wordt gegeven) de hoofdpersoon:

- a. reeds vijf jaar door het college van Burgemeester en wethouders op grond van artikel 9, tweede lid, Wet

werk en bijstand volledig is ontheven van al de verplichtingen bedoeld in artikel 9, eerste lid, Wet werk en bijstand (plicht tot arbeidsinschakeling); en

b. (gedeeltelijke of volledige) arbeidsinschakeling niet binnen een redelijke termijn te voorzien is.

Met het oog op de invoering van de Wet werk en bijstand wordt bij de berekening van de termijn van vijf jaar tevens meegeteld de periode waarin de hoofdpersoon op grond van artikel 107 van de Algemene bijstandswet volledig was vrijgesteld van de verplichting naar vermogen te trachten arbeid in dienstbetrekking te verkrijgen (de zogenaamde 'sollicitatieplicht').

Gedeeltelijke of volledige arbeidsinschakeling is (behoudens bijzondere omstandigheden) in elk geval binnen een redelijke termijn te voorzien indien de hoofdpersoon is vrijgesteld van de plicht tot arbeidsinschakeling met het oog op de zorg voor een kind (al dan niet jonger dan vijf jaar). Als redelijke termijn, waarbinnen arbeidsmarktinschakeling niet te voorzien moet zijn, wordt aangemerkt een termijn van drie jaar.

Als een beroep wordt gedaan op deze vrijstellingsgrond, worden alle toekenningsbesluiten ingevolge de Wet werk en bijstand, dan wel de Algemene bijstandswet overgelegd, die betrekking hebben op de vijf jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag, alsook eventuele correspondentie met het college van Burgemeester en wethouders omtrent ontheffing van de plicht tot arbeidsinschakeling, die betrekking heeft op de vijf jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag."

N

Paragraaf B2/2.11.1

Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

"2.11.1 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004

Voor aanvragen, ontvangen op of na 1 april 2004, maar vóór 1 november 2004, is het volgende van belang, zowel ingeval van gezinshereniging als gezinsvorming.

Op grond van artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is

ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Het recht, dat gold van 1 april 2004 tot 1 november 2004, luidde als volgt:

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de bijstandsnorm voor echt)paren/gezinnen. In afwijking hiervan wordt de aanvraag niet afgewezen indien de wegens het ontbreken van voldoende middelen van bestaan, indien de hoofdpersoon:

- zevenenvijftigeneenhalf jaar of ouder is;
- naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is; of
- als alleenstaande ouder de zorg heeft over een kind jonger dan vijf jaar dat rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel 1, Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.

Ad b. Ten aanzien van de vrijstellingsgrond onder b wordt verwezen naar paragraaf 2.11 onder ad b.

Ad c. Een persoon heeft in beginsel ook alleen de zorg voor een kind indien de buitenlandse partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner in Nederland een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning heeft ingediend welke in behandeling is genomen en deze partner in afwachting van een beslissing rechtmatig in Nederland verblijft.

Hoewel feitelijk sprake is van een tweeouder gezin, geldt de volgende fictieredenering. Zou de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning van één van de ouders worden afgewezen op grond van het middelenvereiste, dan zou die ouder moeten terugkeren naar het herkomstland. De andere ouder zou dan als alleenstaande achterblijven met het kind, zodat aanleiding zou bestaan vrijstelling van het middelenvereiste te verlenen. Om onnodige procedurestappen te voorkomen wordt in dergelijke gevallen de voornoemde fictieredenering toegepast.

Een hoofdpersoon heeft echter niet alleen de zorg voor een kind indien

dit kind samen met de buitenlandse partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner het hoofdverblijf in het buitenland heeft. In die gevallen wordt niet de fictieredenering gehanteerd, dat als het kind Nederland zou inreizen en hier rechtmatig verblijf zou verkrijgen dan wel als Nederlander hier te lande zou gaan wonen, de hoofdpersoon aanspraak zou maken op vrijstelling van het middelenvereiste. Het kind dient derhalve bij de alleenstaande ouder in Nederland te wonen, om met vrucht een beroep te kunnen doen op de vrijstellingsgrond bedoeld in artikel 3.22, tweede lid, aanhef en onder c, Vreemdelingenbesluit, zoals dat luidde tot 1 november 2004. Hierbij geldt vanzelfsprekend dat er sprake van dient te zijn dat het kind rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel 1, Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.”

O
Paragraaf 2.11.2
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“2.11.2 Midden: *overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet*
Ingevolge artikel 116 Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten. In plaats daarvan blijft het recht zoals het gold voor het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet van toepassing. Dit heeft gevolgen voor het toepasselijke middelenvereiste, indien verblijf in Nederland wordt beoogd voor gezinshereniging of gezinsvorming bij een:

- Nederlander (ongeacht of deze reeds op 1 april 2001 Nederlander was of voor 1 april 2004 Nederlander is geworden);
- vreemdeling, die op 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 1965 was toegelaten (dat wil zeggen: toegelaten als vluchteling, houder van een vergunning tot vestiging, houder van een vergunning tot verblijf, een vergunning tot verblijf als asielgerechtig-

de of een voorwaardelijke vergunning tot verblijf);

- vreemdeling, die bij beschikking van op of na 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 2000 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier of asiel, waarvan de ingangsdatum ligt vóór 1 april 2001.

Op aanvragen, ontvangen vóór 1 april 2004, zijn – mede gelet op artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit – de inkomenseisen van toepassing die golden vóór 1 april 2001, voorzover die gunstiger waren dan het recht dat ingaande die datum gold.

Artikel 116 Vreemdelingenwet was van toepassing op alle drie de eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moesten voldoen, alsook op eventuele vrijstellingen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116

Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingencirculaire 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste onder dat recht geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, gedeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingsbevoegdheid onverkort van toepassing op alle onderdelen van het middelenvereiste (hetgeen onverlet laat dat ook onder vigeur van de huidige Vreemdelingenwet van het middelenvereiste als geheel kan worden afgeweken). Overigens werd ook onder meer bedoeld recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Zelfstandigen

In hoofdstuk A4/4.2.1

Vreemdelingencirculaire 1994 stond opgenomen dat middelen van bestaan als duurzaam worden aangemerkt indien deze voor de periode van één jaar beschikbaar zijn.

Ten aanzien van de vraag onder welke omstandigheden werd aangenomen dat middelen van bestaan voor de periode van één jaar beschikbaar zouden zijn, bestond een bestendige gedragslijn, waarbij een vergelijking gemaakt werd over de inkomensposi-

tie in de periode voorafgaand aan de indiening van aanvraag. Op deze wijze kon inzicht worden verkregen in de ontwikkeling van de inkomenspositie, een inzicht dat noodzakelijk was voor de bepaling van de mate van duurzaamheid van de inkomsten.

In hoofdstuk A4/4.2.1 Vreemdelingencirculaire 1994 werd niet vermeld over welke periode voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vorenbedoelde vergelijking werd gemaakt. Met het oog op de eenheid van uitvoering wordt zo veel als mogelijk aansluiting gezocht bij de termijn van anderhalf jaar die in het huidige beleid geldt. Hierbij geldt echter nadrukkelijk dat – waar artikel 3.20 Voorschrift Vreemdelingen geen mogelijkheid biedt om op grond van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht af te wijken – onder vigeur van het recht zoals dat gold vóór inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 in bijzondere gevallen gebruik kan worden gemaakt van de bevoegdheid om op die grond af te wijken van het beleid, indien de toepassing ervan tot gevolgen leidt die onevenredig zijn met de doelen die met dat beleid gediend worden.

Bedoelde beleidsregels hebben betrekking op drie te onderscheiden categorieën hoofdpersonen:

- de hoofdpersoon is 18 tot 23 jaar;
- de hoofdpersoon is 23 jaar of ouder;
- de hoofdpersoon is een langdurig werkloze.

De regels worden hieronder uiteengezet.

Het toepasselijk overgangsrecht, indien de hoofdpersoon 18 tot 23 jaar is

De aanvraag wordt niet afgewezen op de enkele grond dat de hoofdpersoon niet beschikt over voldoende zelfstandige middelen van bestaan, indien deze op de datum waarop de aanvraag is ontvangen 18 jaar of ouder, maar jonger dan 23 jaar is en

- een zelfstandig inkomen uit arbeid verwerft van ten minste 32 uur per week, ongeacht de hoogte van dat inkomen; of
- ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand verdient.

Deze middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als duurzaam

beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn. Het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand wordt vastgesteld aan de hand van de huidige normen.

De hierboven genoemde voorwaarden gelden ook voor hoofdpersonen die als zelfstandig ondernemer werkzaam zijn. Ten aanzien van deze hoofdpersonen gold voor de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 een bestendige uitvoeringspraktijk, die inhield dat aan de hand van inkomensbescheiden met betrekking tot de periode voorafgaand aan de indiening van aanvraag, werd beoordeeld of aannemelijk was dat gedurende ten minste 32 uur per week arbeid als zelfstandige wordt verricht. Daartoe worden inkomensbescheiden overgelegd ten aanzien van de anderhalf jaar voorafgaand aan de datum waarop de aanvraag wordt ingediend (zie B1/2.2.3).

Het toepasselijk overgangsrecht, indien de hoofdpersoon 23 jaar of ouder is

De aanvraag wordt niet afgewezen op de enkele grond dat de hoofdpersoon niet beschikt over voldoende zelfstandige middelen van bestaan, indien deze op de datum waarop de aanvraag is ontvangen 23 jaar of ouder is en:

- een zelfstandig inkomen verwerft uit een dienstverband ter hoogte van ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand;
- een uitkering krachtens de Werkloosheidswet (conform het 4-uit-5-criterium van artikel 17 Werkloosheidswet) ontvangt ter hoogte van ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand.

Deze middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als duurzaam beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn.

Het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand, wordt vastgesteld aan de hand van de huidige normen.

De hierboven genoemde voorwaarden gelden ook voor diegenen die als zelfstandig ondernemer werkzaam zijn.

Langdurig werklozen

Voor langdurig werklozen die een uitkering genieten krachtens de Wet werk en bijstand kan gezinshereniging of -vorming toch mogelijk zijn indien kan worden vastgesteld dat een langdurig werkloze, ondanks serieuze inspanningen, geen uitzicht heeft op werk om daarmee zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien, terwijl hij in het verleden wel langdurig heeft deelgenomen aan het arbeidsproces. Voor langdurig werklozen wordt dit onder andere getoetst aan:

- de duur van het verblijf in Nederland;
- de duur van de werkloosheid (minimaal drie jaar);
- de duur en de aard van de werkzaamheden in het verleden;
- serieuze inspanningen om zelfstandig in het levensonderhoud te voorzien;
- uitzichten op een werkkring;
- leeftijd;
- medische aspecten.

P

Paragraaf B2/2.11.3

Vreemdelingencirculaire 2000 vervalt.

Q

Paragraaf B2/4.1

Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“4.1 Eerste verblijfsaanvaarding

De verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd kan op aanvraag worden verleend aan de vreemdeling die een duurzame en exclusieve relatie onderhoudt. In artikel 3.13 t/m 3.22 Vreemdelingenbesluit is een aanspraak gegeven op de verlening van een verblijfsvergunning op grond van een duurzame en exclusieve relatie met een in Nederland gevestigde hoofdpersoon. Deze artikelen bevatten algemeen verbindende voorschriften. Indien wordt aangetoond dat onverkort aan de daar genoemde voorwaarden wordt voldaan, moet de verblijfsvergunning worden verleend. Daarbij is van belang dat in deze paragraaf ook regels worden gegeven over de toepassing van enkele voorwaarden. Het betreft beleidsregels over de vaststelling van feiten, zoals de regel dat:

- de staat van personen (bijvoorbeeld de ongehuwde burgerlijke staat) wordt aangetoond aan de hand van

gelegaliseerde bescheiden (zie B2/12); en

- het bestaan van een duurzame en exclusieve relatie in ieder geval wordt aangetoond door de ondertekening van een daartoe strekkende schriftelijke verklaring.

Indien niet is aangetoond dat onverkort wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 3.13 t/m 3.22

Vreemdelingenbesluit kan de verblijfsvergunning slechts op grond van een duurzame en exclusieve relatie met een in Nederland gevestigde hoofdpersoon worden verleend, indien aan de voorwaarden in deze paragraaf wordt voldaan. Deze voorwaarden hebben het karakter van beleidsregels. Zij zien op:

- de duurzame en exclusieve relatie tussen de partners (B2/4.2);
- de verwantschap tussen de partners (B2/4.3);
- de ongehuwde burgerlijke staat van beide partners (B2/4.4);
- de gelegaliseerde akten (B2/4.5);
- de leeftijd van beide partners (B2/4.6);
- de verblijfstatus van de hoofdpersoon (B2/4.7);
- polygamie (B2/4.9);
- samenwoning en gemeenschappelijke huishouding (B2/4.10);
- de garantverklaring (B2/4.13).

Naast de beleidsregels in deze paragraaf zijn ook de beleidsregels met betrekking tot de algemene voorwaarden van artikel 16 Vreemdelingenwet van toepassing. De verblijfsvergunning wordt derhalve niet verleend indien niet wordt voldaan aan een of meer van die algemene voorwaarden. Verwezen wordt naar B1/2.2.

Op deze algemene voorwaarden bestaan echter uitzonderingen wat betreft het middelenvereiste (B2/4.12).”

R

Paragraaf B2/4.6

Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“4.6 Leeftijd van beide partners

In geval van *gezinsvorming* wordt de verblijfsvergunning ingevolge de artikelen 3.14, tweede lid, en 3.15, tweede lid, Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling en de hoofdpersoon eenentwintig jaar of ouder zijn.

Beleidsregel: in geval van *gezinsvorming* wordt de verblijfsvergunning niet verleend indien de vreemdeling of de hoofdpersoon de eenentwintigjarige leeftijd nog niet heeft bereikt.

In geval van *gezinshereniging* wordt de verblijfsvergunning ingevolge de artikelen 3.14, eerste lid, en 3.15, eerste lid, Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling en de hoofdpersoon de leeftijd van achttien jaar hebben bereikt.

Beleidsregel: in geval van *gezinshereniging* wordt de aanvraag afgewezen, indien de vreemdeling of de hoofdpersoon de achttienjarige leeftijd nog niet heeft bereikt, tenzij:

- de vreemdeling of de hoofdpersoon wel de leeftijd van vijftien jaar heeft bereikt; en
- de duurzame en exclusieve relatie reeds in het buitenland bestond, voordat de hoofdpersoon rechtmatig verblijf in Nederland had.

Op grond van artikel 3.103

Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Indien de aanvraag is ontvangen vóór 1 november 2004, is het recht, zoals dat luidde vóór die datum, van belang voor de beoordeling van verblijfsaanvragen.

Dit recht luidde vóór 1 november 2004 als volgt:

De verblijfsvergunning wordt niet verleend, indien de vreemdeling of de hoofdpersoon de achttienjarige leeftijd nog niet heeft bereikt, tenzij:

- a. de vreemdeling of de hoofdpersoon wel de leeftijd van vijftien jaar heeft bereikt; en
- b. de duurzame en exclusieve relatie reeds in het buitenland bestond, voordat de hoofdpersoon rechtmatig verblijf in Nederland had.

Deze uitzondering is uitsluitend van toepassing indien er sprake is van gezinshereniging. Ingeval van gezinsvorming dienen beide partners achttien jaar of ouder te zijn.”

S

Paragraaf B2/4.8

Vreemdelingencirculaire 2000 vervalt.

T

Paragraaf B2/4.11

Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“4.11 Openbare orde beleid

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid. De artikelen 3.77 en 3.78 Vreemdelingenbesluit zijn van toepassing.

Beleidsregel

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De paragrafen B1/2.2.4 en verder zijn van toepassing.

Op grond van artikel 3.103

Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Indien de aanvraag is ontvangen vóór 1 november 2004, is het recht, zoals dat luidde vóór die datum van belang voor de beoordeling van verblijfsaanvragen.

Dat recht luidde vóór 1 november 2004 als volgt:

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. In afwijking hiervan wordt de aanvraag, ingediend door de partner van een Nederlander,

van een houder van de verblijfsvergunning (asiel of regulier) voor onbepaalde tijd, of van een houder van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, slechts afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien de vreemdeling:

- a. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een langdurige gevangenisstraf, of hem een langdurige vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd;
- b. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een taakstraf en de rech-

ter een langdurige vervangende hechtenis heeft vastgesteld voor het geval de veroordeelde de taakstraf niet naar behoren verricht; of
c. bij herhaling wegens een misdrijf is veroordeeld tot een gevangenisstraf of een taakstraf, of aan hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd.

Onder langdurig wordt hier verstaan een periode van zes maanden of langer.”

U

Paragraaf 4.12

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

“4.12 Middelen

In geval van *gezinsvorming* wordt de verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.22, tweede lid, Vreemdelingenbesluit verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Beleidsregel

Ingeval van *gezinsvorming* wordt de verblijfsvergunning niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Bij toepassing van het vorenstaande wordt het netto-inkomen vergeleken met 120% van het referentie netto minimumloon, inclusief vakantiebijslag, en dat correspondeert met 120% van het netto normbedrag voor gehuwden, bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand, eveneens inclusief vakantiebijslag.

Ingeval van *gezinshereniging* wordt de verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.22, eerste lid, Vreemdelingenbesluit verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de

norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor gehuwden.

Beleidsregel

In geval van *gezinshereniging* wordt de verblijfsvergunning niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor gehuwden.

In afwijking van de voorgaande alinea's wordt de aanvraag niet afgewezen wegens onvoldoende, niet duurzame of niet zelfstandige middelen van bestaan, indien de hoofdpersoon:

- 65 jaar of ouder is,
- naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, of
- blijvend niet in staat is om aan de plicht tot arbeidsinschakeling te voldoen.

Het onder a en b vermelde is gebaseerd op artikel 3.22, derde lid, Vreemdelingenbesluit.

Het onder c vermelde is een beleidsregel die is gebaseerd op artikel 3.13, tweede lid, Vreemdelingenbesluit.

Ad b. Ten aanzien van deze vrijstellingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad b.

Ad c. Ten aanzien van deze vrijstellingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad c.”

V

Na paragraaf B2/4.12 wordt een nieuwe paragraaf B2/4.12.1 ingevoegd, luidende:

“4.12.1 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004

Voor aanvragen, ontvangen op of na 1 april 2004, maar vóór 1 november 2004, is het volgende van belang, zowel ingeval van gezinshereniging als gezinsvorming.

Op grond van artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Het recht dat gold van 1 april 2004 tot 1 november 2004 luidde als volgt: De verblijfsvergunning wordt niet

verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de bijstandsnorm voor echtparen/gezinnen. In afwijking hiervan wordt de aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van voldoende middelen van bestaan, indien de hoofdpersoon:

- zevenenvijftigeneenhalf jaar of ouder is;
- naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is; of
- als alleenstaande ouder de zorg heeft over een kind jonger dan vijf jaar dat rechtmatig verblijft in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel 1, Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.

Ad b. Ten aanzien van de vrijstellingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad b.

Ad c. Ten aanzien van deze vrijstellingsgrond wordt verwezen naar 2.11.1 onder ad c.”

VA

Na paragraaf B2/4.12.1 wordt een nieuwe paragraaf B2/4.12.2 ingevoegd, luidende:

“4.12.2 Midden: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet

Ingevolge artikel 116 Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten. In plaats daarvan blijft het recht zoals het gold voor het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet van toepassing. Dit heeft gevolgen voor het toepasselijke middelenvereiste, indien verblijf in Nederland wordt beoogd voor gezinshereniging of gezinsvorming bij een:

- Nederlander (ongeacht of deze reeds op 1 april 2001 Nederlander was of voor 1 april 2004 Nederlander is geworden);
- vreemdeling, die op 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 1965 was toegelaten (dat wil zeggen: toege-

laten als vluchteling, houder van een vergunning tot vestiging, houder van een vergunning tot verblijf, een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde of een voorwaardelijke vergunning tot verblijf);

• vreemdeling, die bij beschikking van op of na 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 2000 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier of asiel, waarvan de ingangsdatum ligt vóór 1 april 2001.

Op aanvragen, ontvangen vóór 1 april 2004 zijn – mede gelet op artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit – de inkomenseisen van toepassing die golden vóór 1 april 2001, voorzover die gunstiger waren dan het recht dat ingaande die datum gold.

Artikel 116 Vreemdelingenwet was van toepassing op alle drie de eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moesten voldoen, alsook op eventuele vrijstellingen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116 Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingen-circulaire 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste onder dat recht geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, gedeeltes in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingsbevoegdheid onverkort van toepassing op alle *onderdelen* van het middelenvereiste (hetgeen onverlet laat dat ook onder vigeur van de huidige Vreemdelingenwet van het middelenvereiste *als geheel* kan worden afgeweken). Overigens werd ook onder meer bedoeld recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Zelfstandigen

In hoofdstuk A4/4.2.1 Vreemdelingen-circulaire 1994 stond opgenomen dat middelen van bestaan als duurzaam worden aangemerkt indien deze voor de periode van één jaar beschikbaar zijn.

Ten aanzien van de vraag onder welke omstandigheden werd aangenomen dat middelen van bestaan voor

de periode van één jaar beschikbaar zouden zijn, bestond een bestendige gedragslijn, waarbij een vergelijking gemaakt werd over de inkomenspositie in de periode voorafgaand aan de indiening van aanvraag. Op deze wijze kon inzicht worden verkregen in de ontwikkeling van de inkomenspositie, een inzicht dat noodzakelijk was voor de bepaling van de mate van duurzaamheid van de inkomsten.

In hoofdstuk A4/4.2.1 Vreemdelingen-circulaire 1994 werd niet vermeld over welke periode voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vorenbedoelde vergelijking werd gemaakt. Met het oog op de eenheid van uitvoering wordt zo veel als mogelijk aansluiting gezocht bij de termijn van anderhalf jaar die in het huidige beleid geldt. Hierbij geldt echter nadrukkelijk dat – waar artikel 3.20 Voorschrift Vreemdelingen geen mogelijkheid biedt om op grond van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht af te wijken – onder vigeur van het recht zoals dat gold vóór inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 in bijzondere gevallen gebruik kan worden gemaakt van de bevoegdheid om op die grond af te wijken van het beleid, indien de toepassing ervan tot gevolgen leidt die onevenredig zijn met de doelen die met dat beleid gediend worden.”

W

Paragraaf B2/5.2.2.1 Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

“5.2.2.1 Middelen

Artikel 3.85 Vreemdelingenbesluit bepaalt in welke gevallen de aanvraag tot het verlengen niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van voldoende middelen van bestaan. In die gevallen wordt de verblijfsvergunning ook niet ingetrokken.

Artikel 3.85 Vreemdelingenbesluit:

1. De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de vreemdeling en degene bij wie hij als gezinslid verblijft gezamenlijk zelfstandig en duurzaam beschikken over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a.

2. De aanvraag wordt evenmin op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de persoon bij wie de vreemdeling als gezinslid verblijft 65 jaar of ouder is of naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is.

N.B. Als voorwaarde voor verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning, die in het kader van *gezinsvorming* is verleend, geldt dat wat betreft hoogte moet worden beschikt over een al dan niet gezamenlijk netto-inkomen van tenminste 100% naar de norm voor gehuwden in de zin van artikel 21 van de Wet werk en bijstand.

Ingevolge artikel 3.85, eerste lid, in samenhang met artikel 3.74, eerste lid, onder a, Vreemdelingenbesluit wordt in het kader van de verlenging van de verblijfsvergunning immers een al dan niet gezamenlijk inkomen van tenminste die hoogte als voldoende aangemerkt.

Zie verder B2/2.11.”

X

Paragraaf B2/5.2.2.2 Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

“5.2.2.2 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004

Voor aanvragen, ontvangen op of na 1 april 2004, maar vóór 1 november 2004, is het volgende van belang.

Op grond van artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Het recht dat gold van 1 april 2004 tot 1 november 2004 luidde als volgt: Artikel 3.85 Vreemdelingenbesluit (oud):

1. De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de vreemdeling en degene bij wie hij als gezinslid verblijft gezamenlijk zelfstandig en duurzaam beschikken over een netto-inko-

men als bedoeld in artikel 3.74, onder a.

2. De aanvraag wordt evenmin op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de persoon bij wie de vreemdeling als gezinslid verblijft:

a. zevenenvijftigeneenhalf jaar of ouder is;

b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is; of

c. als ouder de zorg heeft over een kind jonger dan vijf jaar dat rechtmatig verblijft in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel 1, Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.

Ad b. Ten aanzien van deze vrijstelingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad b.

Ad c. Ten aanzien van deze vrijstelingsgrond wordt verwezen naar 2.11.1 onder ad c.”

Y

Na paragraaf 5.2.2.2 wordt een nieuwe paragraaf B2/5.2.2.3 ingevoegd, luidende:

“5.2.2.3 *Middelen: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet*

Op aanvragen, ontvangen vóór 1 april 2004, is – mede gelet op artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit – het recht van toepassing dat gold vóór 1 april 2001, voorzover dat gunstiger was dan het recht dat ingaande die datum gold.

Ingevolge artikel 116

Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten. In plaats daarvan blijft het recht zoals het gold voor het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet van toepassing. Dit heeft gevolgen voor het toepasselijke middelenvereiste, indien verblijft in Nederland wordt beoogd voor gezinshereniging of gezinsvorming bij een:

• Nederlander (ongeacht of deze reeds op 1 april 2001 Nederlander was of

voor 1 april 2004 Nederlander is geworden);

• vreemdeling, die op 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 1965 was toegelaten (dat wil zeggen: toegelaten als vluchteling, houder van een vergunning tot vestiging, houder van een vergunning tot verblijf, een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde of een voorwaardelijke vergunning tot verblijf);

• vreemdeling, aan wie bij beschikking van op of na 1 april 2001 op grond van de huidige Vreemdelingenwet in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier of asiel, waarvan de ingangsdatum ligt vóór 1 april 2001.

Artikel 116 Vreemdelingenwet was van toepassing op alle drie eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moesten voldoen, alsook op eventuele vrijstellingen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116 Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingenwet 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste in het oude recht geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, gedeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingbevoegdheid onverkort van toepassing op alle *onderdelen* van het middelenvereiste (hetgeen onverlet laat dat ook onder vigeur van de huidige Vreemdelingenwet van het middelenvereiste *als geheel* kan worden afgeweken). Overigens werd ook onder het oude recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Vrijstellingen

Het middelenvereiste werd in het kader van verlengingsaanvragen niet tegengeworpen aan vreemdelingen die waren toegelaten als echtgeno(o)t(e) of geregistreerd partner van een Nederlander, een houder van een vergunning tot vestiging of een toegelaten vluchteling (B1/1.5 Vreemdelingenwet 1994).

Weliswaar was in de Vreemdelingenwet 1994 niet opgenomen dat het middelenvereiste

niet werd tegengeworpen aan vreemdelingen die waren toegelaten als partner van een Nederlander, een houder van een vergunning tot vestiging of een toegelaten vluchteling (B1/3.4 Vreemdelingenwet 1994), maar er bestond een bestendige uitvoeringspraktijk waarbij het middelenvereiste niet werd tegengeworpen aan deze vreemdelingen.

Eerbiedigende werking

Behoudens eventuele aanspraken die kunnen worden ontleend aan artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit, geldt dat na 1 april 2004 geen rechten meer kunnen worden ontleend aan de omstandigheid dat de vreemdeling op grond van het recht zoals dat gold voor de inwerkingtreding van de huidige Vreemdelingenwet toelating is verleend. Dit betekent dat op grond van het middelenvereiste (zoals dat geldt met ingang van 1 april 2004) verlengingsaanvragen kunnen worden afgewezen, ook al is de vreemdeling voor 1 april 2004 toegelaten mede met toepassing van artikel 116 Vreemdelingenwet.”

Z

Paragraaf B2/6.1

Vreemdelingenwet 2000 komt te luiden:

“6.1 Eerste verblijfsaanvaarding

In artikel 3.13 t/m 3.22

Vreemdelingenbesluit is aan het biologische of juridische kind dat feitelijk behoort en reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van de hoofdpersoon en dat onder het wettig gezag van de hoofdpersoon staat, een aanspraak gegeven op de verlening van een verblijfsvergunning. Artikel 9.3

Vreemdelingenbesluit voorziet voor deze categorie in een overgangsregeling. Die artikelen bevatten algemeen verbindende voorschriften. Indien wordt aangetoond dat onverkort aan de daar genoemde voorwaarden wordt voldaan, moet de verblijfsvergunning worden verleend. Daarbij is van belang dat in deze paragraaf ook regels worden gegeven over de toepassing van enkele voorwaarden. Het betreft beleidsregels over de vaststelling van feiten, zoals de regel dat de staat van personen (minderjarigheid, afstamming, gezagsvoorziening, en dergelijke) wordt aangetoond aan de

hand van gelegaliseerde bescheiden (zie B2/12).

De artikelen 3.13 t/m 3.22 Vreemdelingenbesluit geven aanspraak op verblijf aan een beperkte groep minderjarige kinderen, die aan de daar genoemde voorwaarden moeten voldoen. Indien niet onverkort wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 3.13 t/m 3.22

Vreemdelingenbesluit kan de verblijfsvergunning slechts aan het minderjarige kind worden verleend indien aan de voorwaarden in deze paragraaf wordt voldaan. Deze voorwaarden hebben het karakter van beleidsregels. Zij zien op:

- de familierechtelijke relatie (B2/6.2);
- de gelegaliseerde akten (B2/6.3);
- de feitelijke gezinsband (B2/6.4);
- de minderjarigheid (B2/6.5);
- de verblijfsstatus van de hoofdpersoon (B2/6.6);
- polygamie (B2/6.7);
- samenwoning (B2/6.8).

Naast de beleidsregels in deze paragraaf zijn ook de beleidsregels met betrekking tot de algemene voorwaarden van artikel 16 Vreemdelingenwet van toepassing. De verblijfsvergunning wordt derhalve niet verleend, indien niet wordt voldaan aan een of meer van die algemene voorwaarden. Verwezen wordt naar B1.

Op deze algemene voorwaarden bestaan echter uitzonderingen wat betreft het middelenvereiste (B2/6.10).”

AA

Paragraaf B2/6.9

Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“6.9 Openbare orde beleid

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid. De artikelen 3.77 en 3.78 Vreemdelingenbesluit zijn van toepassing.

Beleidsregel: de verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De paragrafen B1/2.2.4 en verder zijn van toepassing.

Op grond van artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold

op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Indien de aanvraag is ontvangen vóór 1 november 2004, is artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit, zoals dat luidde vóór die datum van belang voor de beoordeling van verblijfsaanvragen.

Artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit luidde voor 1 november 2004:

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. In afwijking hiervan wordt de aanvraag, ingediend door het kind van een Nederlander, van een houder van de verblijfsvergunning (asiel of regulier) voor onbepaalde tijd, of van een houder van een verblijfsvergunning asiels voor bepaalde tijd, afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde afgewezen, indien dat kind:

- a. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een langdurige gevangenisstraf, of hem een langdurige vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd;
- b. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een taakstraf en de rechter een langdurige vervangende hechtenis heeft vastgesteld voor het geval de veroordeelde de taakstraf niet naar behoren verricht; of
- c. bij herhaling wegens misdrijf is veroordeeld tot een gevangenisstraf of een taakstraf, of aan hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd.
- d. Onder langdurig wordt hier verstaan een periode van zes maanden of langer.”

AB

Paragraaf B2/6.10

Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“6.10 Middelen

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.22, eerste lid, Vreemdelingenbesluit verleend indien

de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor echt)paren/gezinnen.

Beleidsregel: de verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor echt)paren/gezinnen.

In afwijking van de voorgaande alinea's wordt de aanvraag niet afgewezen wegens onvoldoende, niet duurzame of niet zelfstandige middelen van bestaan, indien de hoofdpersoon:

- a. 65 jaar of ouder is,
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, of
- c. blijvend niet in staat is aan de plicht tot arbeidsinschakeling te voldoen.

Het onder a en b vermelde is gebaseerd op artikel 3.22, derde lid, Vreemdelingenbesluit.

Het onder c vermelde is een beleidsregel die is gebaseerd op artikel 3.13, tweede lid, Vreemdelingenbesluit.

Meetellen gezinsinkomen bij nareizende (voor-)kinderen

In artikel 3.22, eerste lid, Vreemdelingenbesluit is neergelegd dat de verblijfsvergunning wordt verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a, Vreemdelingenbesluit, en een garantstelling heeft ondertekend, voor zover de vreemdeling als partner van die persoon wil verblijven. In het Vreemdelingenbesluit is derhalve geen verplichting neergelegd om de inkomsten van anderen dan de hoofdpersoon mee te tellen bij de berekening van de bestaansmiddelen.

Echter, als de hoofdpersoon (de biologische of juridische ouder bij wie de vreemdeling verblijf beoogt) een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan, dan wel een relatie onderhoudt in de zin van artikel 3.14, aanhef en onder b, Vreemdelingenbesluit met een persoon die rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l van de

Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is, kan het duurzame, zelfstandig verworven netto-inkomen van die persoon worden meegeteld bij de berekening van de bestaansmiddelen.

In deze gevallen zijn de middelen van bestaan voldoende, indien het gezamenlijke netto-inkomen gelijk is aan de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 21, aanhef en onder c, Wet werk en bijstand, voor de categorie echtparen en gezinnen.

Daarbij geldt als aanvullende voorwaarde dat, tenzij de bovenbedoelde partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner biologisch of juridisch ouder van de vreemdeling is, deze een garantstelling moet hebben ondertekend.

Opgemerkt zij nog, dat de omstandigheid dat de hoofdpersoon in gezinsverband leeft met een (geregistreerde of huwelijks-)partner, niet afdoet aan de omstandigheid dat de hoofdpersoon mogelijk aanspraak kan maken op de vrijstellingen bedoeld in artikel 3.22, derde lid, Vreemdelingenbesluit, dan wel de onder c vermelde vrijstelling.”

Als het gaat om (voor-)kinderen die verblijf beogen bij hun juridische of biologische ouder, die op zijn beurt verblijf beoogt bij een derde (die dan de hoofdpersoon van de ouder is), dan geldt het volgende. In die gevallen wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning niet afgewezen omdat niet wordt beschikt over duurzame, zelfstandig verworven voldoende middelen van bestaan indien door de degene bij wie de juridische of biologische ouder verblijf beoogt, duurzaam wordt beschikt over zelfstandig verworven middelen van bestaan, waarbij de inkomsten ten minste even hoog moeten zijn als het normbedrag waarover degene bij wie de biologische of juridische ouder verblijf beoogt, dient te beschikken.

Vorenstaande geldt ook indien de hoofdpersoon (dus de biologische of juridische ouder) inmiddels rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in de Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.

Ad b. Ten aanzien van deze vrijstelingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad b.

Ad c. Ten aanzien van deze vrijstelingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad c.”

AC

Na paragraaf 6.10

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

“6.10.1 *Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004*

Op grond van artikel 3.103

Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Het recht dat vóór 1 november 2004 gold luidde:

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de bijstandsnorm voor echtparen/gezinnen. In afwijking hiervan wordt de aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van voldoende middelen van bestaan, indien de hoofdpersoon:

- a. zevenenvijftigeneenhalf jaar of ouder is;
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is; of
- c. als alleenstaande ouder de zorg heeft over een kind jonger dan vijf jaar dat rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel 1, Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.

Ad b. Ten aanzien van de vrijstelingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad b.

Ad c. Ten aanzien van deze vrijstelingsgrond wordt verwezen naar 2.11.1 onder ad c.

In aanvulling daarop gold het volgende:

Meetellen gezinsinkomen bij nareizende (voor-)kinderen

In artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit is neergelegd dat de verblijfsvergunning

wordt verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a, Vreemdelingenbesluit, en een garantstelling heeft ondertekend, voor zover de vreemdeling als partner van die persoon wil verblijven. In het Vreemdelingenbesluit is derhalve geen verplichting neergelegd om de inkomsten van anderen dan de hoofdpersoon mee te tellen bij de berekening van de bestaansmiddelen.

Echter, als de hoofdpersoon (de biologische of juridische ouder bij wie de vreemdeling verblijf beoogt) een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan, dan wel een relatie onderhoudt in de zin van artikel 3.14, aanhef en onder b, Vreemdelingenbesluit met een persoon die rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is, kan het duurzame, zelfstandig verworven netto-inkomen van die persoon worden meegeteld bij de berekening van de bestaansmiddelen.

In deze gevallen zijn de middelen van bestaan voldoende, indien het gezamenlijke netto-inkomen gelijk is aan de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 21, aanhef en onder c, Wet werk en bijstand, voor de categorie echtparen en gezinnen.

Daarbij geldt als aanvullende voorwaarde dat, tenzij de bovenbedoelde partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner biologisch of juridisch ouder van de vreemdeling is, deze een garantstelling moet hebben ondertekend.

Opgemerkt zij nog, dat de omstandigheid dat de hoofdpersoon in gezinsband leeft met een (geregistreerde of huwelijks-)partner, niet afdoet aan de omstandigheid dat de hoofdpersoon mogelijk aanspraak kan maken op de vrijstellingen bedoeld in artikel 3.22, tweede lid, aanhef en onder a en b Vreemdelingenbesluit, zoals dat luidde tot 1 november 2004.

ACA

Na paragraaf 6.10.1

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

“6.10.2 Middelen: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet

Ingevolge artikel 116

Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten. In plaats daarvan blijft het recht zoals het gold voor het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet van toepassing.

Dit heeft gevolgen voor het toepasselijke middelenvereiste, indien verblijf in Nederland wordt beoogd voor gezinshereniging of gezinsvorming bij een:

- Nederlander (ongeacht of deze reeds op 1 april 2001 Nederlander was of voor 1 april 2004 Nederlander is geworden);
- vreemdeling, die op 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 1965 was toegelaten (dat wil zeggen: toegelaten als vluchteling, houder van een vergunning tot vestiging, houder van een vergunning tot verblijf, een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde of een voorwaardelijke vergunning tot verblijf);
- vreemdeling, aan wie bij beschikking van op of na 1 april 2004 op grond van de Vreemdelingenwet 2000 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier of asiel, waarvan de ingangsdatum ligt vóór 1 april 2004.

Op hen blijft tot 1 april 2004 het recht van toepassing dat gold vóór 1 april 2001, voorzover dat gunstiger is dan het recht dat gold op 1 april 2001.

Artikel 116 Vreemdelingenwet was van toepassing op alle drie eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moesten voldoen, alsook op eventuele vrijstellingen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116 Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingenwet 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste in het oude recht

geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, goeddeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingbevoegdheid onverkort van toepassing op alle onderdelen van het middelenvereiste. Overigens werd ook onder het oude recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Werking overgangsrecht verblijfgever van de hoofdpersoon

Als het gaat om (voor-)kinderen die verblijf beogen bij hun juridische of biologische ouder, die op zijn beurt verblijf beoogt bij een derde (die dan de hoofdpersoon van de ouder is), dan geldt het volgende. In die gevallen wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning niet afgewezen omdat niet wordt beschikt over duurzame, zelfstandig verworven voldoende middelen van bestaan indien door de degene bij wie de juridische of biologische ouder verblijf beoogt, duurzaam wordt beschikt over zelfstandig verworven middelen van bestaan, waarbij de inkomsten ten minste even hoog moeten zijn als het normbedrag waarover degene bij wie de biologische of juridische ouder verblijf beoogt, dient te beschikken.

Vorenstaande geldt ook indien de hoofdpersoon (dus de biologische of juridische ouder) inmiddels rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in de Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.

Zelfstandigen

In hoofdstuk A4/4.2.1

Vreemdelingenwet 1994 stond opgenomen dat middelen van bestaan als duurzaam worden aangemerkt indien deze voor de periode van één jaar beschikbaar zijn.

Ten aanzien van de vraag onder welke omstandigheden werd aangemen dat middelen van bestaan voor de periode van één jaar beschikbaar zouden zijn, bestond een bestendige gedragslijn, waarbij een vergelijking gemaakt werd over de inkomenspositie in de periode voorafgaand aan de indiening van aanvraag. Op deze wijze kon inzicht worden verkregen in de ontwikkeling van de inkomenspositie, een inzicht dat noodzakelijk was voor de bepaling van de mate van duurzaamheid van de inkomsten.

In hoofdstuk A4/4.2.1

Vreemdelingenwet 1994 werd

niet vermeld over welke periode voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vorenbedoelde vergelijking werd gemaakt. Met het oog op de eenheid van uitvoering wordt zo veel als mogelijk aansluiting gezocht bij de termijn van anderhalf jaar die in het huidige beleid geldt. Hierbij geldt echter nadrukkelijk dat – waar artikel 3.20 Voorschrift vreemdelingen geen mogelijkheid biedt om op grond van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht af te wijken – onder vigeur van het recht zoals dat gold vóór inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 wel gebruik kan worden gemaakt van de bevoegdheid om op die grond af te wijken van het beleid.

Het toepasselijk overgangsrecht, indien de hoofdpersoon 18 tot 23 jaar is

De aanvraag wordt niet afgewezen op de enkele grond dat de hoofdpersoon niet beschikt over voldoende zelfstandige middelen van bestaan, indien deze op de datum waarop de aanvraag is ontvangen 18 jaar of ouder, maar jonger dan 23 jaar is en

- een zelfstandig inkomen uit arbeid verwerft van ten minste 32 uur per week, ongeacht de hoogte van dat inkomen; of
- ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echtparen/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand verdient.

Deze middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als duurzaam beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn. Het netto-normbedrag voor echtparen/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand wordt vastgesteld aan de hand van de huidige normen.

De hierboven genoemde voorwaarden gelden ook voor hoofdpersonen die als zelfstandig ondernemer werkzaam zijn. Ten aanzien van deze hoofdpersonen gold voor de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 een bestendige uitvoeringspraktijk, die inhield dat aan de hand van inkomensbescheiden met betrekking tot de periode voorafgaand aan de indiening van aanvraag, werd beoordeeld of aannemelijk was dat gedurende ten minste 32 uur per week arbeid als zelfstandige wordt verricht. Daartoe worden inkomensbescheiden overgelegd ten aanzien van de anderhalf jaar voorafgaand aan de datum

waarop de aanvraag wordt ingediend (zie B1/2.2.3).

Het toepasselijk overgangsrecht, indien de hoofdpersoon 23 jaar of ouder is

De aanvraag wordt niet afgewezen op de enkele grond dat de hoofdpersoon niet beschikt over voldoende zelfstandige middelen van bestaan, indien deze op de datum waarop de aanvraag is ontvangen 23 jaar of ouder is en:

- een zelfstandig inkomen verwerft uit een dienstverband ter hoogte van ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand;
- een uitkering krachtens de Werkloosheidswet (conform het 4-uit-5-criterium van artikel 17 Werkloosheidswet) ontvangt ter hoogte van ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand.

Deze middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als duurzaam beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn.

Het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand, wordt vastgesteld aan de hand van de huidige normen.

De hierboven genoemde voorwaarden gelden ook voor diegenen die als zelfstandig ondernemer werkzaam zijn.

Langdurig werklozen

Voor langdurig werklozen die een uitkering genieten krachtens de Wet werk en bijstand kan gezinshereniging of -vorming toch mogelijk zijn indien kan worden vastgesteld dat een langdurig werkloze, ondanks serieuze inspanningen, geen uitzicht heeft op werk om daarmee zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien, terwijl hij in het verleden wel langdurig heeft deelgenomen aan het arbeidsproces. Voor langdurig werklozen wordt dit onder andere getoetst aan:

- de duur van het verblijf in Nederland;
- de duur van de werkloosheid (minimaal drie jaar);
- de duur en de aard van de werkzaamheden in het verleden;
- serieuze inspanningen om zelfstandig in het levensonderhoud te voorzien;

- uitzichten op een werkkring;
- leeftijd;
- medische aspecten.”

AD

Paragraaf B2/8.1

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

“8.1 Eerste verblijfsaanvraag

De verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in het kader van verruimde gezinshereniging kan op aanvraag worden verleend aan het meerderjarige kind van een in Nederland gevestigde hoofdpersoon. Artikel 3.24 Vreemdelingenbesluit geeft het kader waarbinnen aan deze vreemdeling een verblijfsvergunning kan worden verleend. Dit artikel bevat algemeen verbindende voorschriften. Indien niet wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 3.24 Vreemdelingenbesluit, wordt de verblijfsvergunning niet verleend.

Art. 3.24 Vreemdelingenbesluit:

De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, kan onder een beperking verband houdend met gezinshereniging worden verleend aan een ander familielid van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l van de Wet, dan de echtgenoot of echtgenote, de al dan niet geregistreerde partner, of het minderjarige kind, indien:

- a. de vreemdeling naar het oordeel van Onze Minister feitelijk behoort en reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van de persoon bij wie deze vreemdeling wil verblijven, en
- b. de achterlating van de vreemdeling naar het oordeel van Onze Minister een onevenredige hardheid zou betekenen.

Artikel 3.24 Vreemdelingenbesluit geeft geen verplichting, maar een bevoegdheid om de verblijfsvergunning te verlenen. In deze paragraaf wordt uiteengezet onder welke voorwaarden van die bevoegdheid gebruik wordt gemaakt en de verblijfsvergunning in het kader van verruimde gezinshereniging kan worden verleend. Deze voorwaarden hebben het karakter van beleidsregels.

Daarnaast zijn de algemene voorwaarden van artikel 16

Vreemdelingenwet van toepassing. De verblijfsvergunning wordt derhalve niet verleend, indien niet wordt voldaan aan een of meer van die algemene voorwaarden. Verwezen wordt naar B1/2.2. Op deze algemene voorwaarden bestaan echter uitzonderingen wat betreft het middelenvereiste (zie B2/2.11).“

AE

Paragraaf B2/8.9

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

“8.9 Openbare orde beleid

Beleidsregel: de verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De paragrafen B1/2.2.4 en verder zijn van toepassing.

Op grond van artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Indien de aanvraag is ontvangen vóór 1 november 2004, is het recht, zoals dat luidde vóór die datum van belang voor de beoordeling van verblijfsaanvragen.

Het recht dat gold voor 1 november 2004 luidde als volgt:

de verblijfsvergunning wordt niet verleend, indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. In afwijking hiervan wordt de aanvraag, ingediend door een vreemdeling die in het kader van verruimde gezinshereniging in aanmerking komt voor verblijf bij een Nederlander, van een houder van de verblijfsvergunning (asiel of regulier) voor onbepaalde tijd, of van een houder van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, slechts wordt afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien die vreemdeling:

- a. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een langdurige gevangenisstraf, of hem een langdurige vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd;

b. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een taakstraf en de rechter een langdurige vervangende hechtenis heeft vastgesteld voor het geval de veroordeelde de taakstraf niet naar behoren verricht; of

c. bij herhaling wegens een misdrijf is veroordeeld tot een gevangenisstraf of een taakstraf, of aan hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd.

Onder langdurig wordt hier verstaan een periode van zes maanden of langer.”

AF

Paragraaf B2/8.10

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

“8.10 Middelen

Beleidsregel:

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor echt)paren/gezinnen.

In afwijking van de voorgaande alinea wordt de aanvraag niet afgewezen wegens onvoldoende, niet duurzame of niet zelfstandige middelen van bestaan, indien de hoofdpersoon:

- a. 65 jaar of ouder is,
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, of
- c. blijvend niet in staat is aan de plicht tot arbeidsinschakeling te voldoen.

Meetellen gezinsinkomen bij (voor-)kinderen en vrijstelling verblijfgever van de hoofdpersoon

Ter zake van het meetellen van het gezinsinkomen bij (voor)kinderen en vrijstelling verblijfgever bij hoofdpersoon wordt aangesloten bij paragraaf 6.10.

Ad b. Voor de toepassing van deze vrijstellingsgrond wordt aangesloten bij paragraaf 2.11 onder ad b.

Ad c. Voor de toepassing van deze vrijstellingsgrond wordt aangesloten bij paragraaf 2.11 onder ad c.”

AG

Na paragraaf 8.10

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf B2/8.10.1 ingevoegd, luidende:

“8.10.1 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004

Voor aanvragen, ontvangen op of na 1 april 2004, maar vóór 1 november 2004, is het volgende van belang.

Op grond van artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Dit recht luidde voor 1 november 2004 als volgt:

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de bijstandsnorm voor echt)paren/gezinnen. In afwijking hiervan wordt de aanvraag niet afgewezen wegens het ontbreken van voldoende middelen van bestaan, indien de hoofdpersoon:

- a. zevenenvijftigeneenhalf jaar of ouder is;
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is; of
- c. als alleenstaande ouder de zorg heeft over een kind jonger dan vijf jaar dat rechtmatig verblijft in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, Vreemdelingenwet, dan wel l, Nederlander is.

Meetellen gezinsinkomen bij nareizende (voor-)kinderen

In artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit is neergelegd dat de verblijfsvergunning wordt verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a, Vreemdelingenbesluit, en een garantstelling heeft ondertekend, voor zover de vreemdeling als partner van die persoon wil verblijven. In het Vreemdelingenbesluit is derhalve geen verplichting neergelegd om de inkomsten van anderen dan de hoofdpersoon mee te tellen bij de berekening van de bestaansmiddelen.

Echter, als de hoofdpersoon (de biologische of juridische ouder bij wie de vreemdeling verblijf beoogt) een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan, dan wel een relatie onderhoudt in de zin van artikel 3.14, aanhef en onder b, Vreemdelingenbesluit met een persoon die rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l van de Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is, kan het duurzame, zelfstandig verworven netto-inkomen van die persoon worden meegeteld bij de berekening van de bestaansmiddelen.

In deze gevallen zijn de middelen van bestaan voldoende, indien het gezamenlijke netto-inkomen gelijk is aan de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 21, aanhef en onder c, Wet werk en bijstand, voor de categorie echt)paren en gezinnen.

Daarbij geldt als aanvullende voorwaarde dat, tenzij de bovenbedoelde partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner biologisch of juridisch ouder van de vreemdeling is, deze een garantstelling moet hebben ondertekend.

Opgemerkt zij nog, dat de omstandigheid dat de hoofdpersoon in gezinsverband leeft met een (geregistreerde of huwelijks-)partner, niet afdoet aan de omstandigheid dat de hoofdpersoon mogelijk aanspraak kan maken op de vrijstellingen bedoeld in artikel 3.22, tweede lid, aanhef en onder a en b Vreemdelingenbesluit.

Ad b. Indien de hoofdpersoon een uitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO), de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (WAJONG) ontvangt, wordt blijvendheid aangenomen, indien:

- a. uit de toekenningsbeschikking van de uitkerende instantie ingevolge de WAO, WAZ of WAJONG blijkt, dat de hoofdpersoon volledig arbeidsongeschikt is; en
- b. uit de meest recente uitkeringsspecificatie (die van minimaal één jaar na datum toekenningsbeschikking is) volgt dat de hoofdpersoon nog steeds voor 80-100% arbeidsongeschikt is,

omdat de uitkering minimaal op gelijke hoogte is gebleven.

Indien de hoofdpersoon geen uitkering krachtens de WAO, WAZ of WAJONG ontvangt, wordt de blijvendheid van de arbeidsongeschiktheid aangenomen indien:

- sprake is van ten minste twee jaar volledige arbeidsongeschiktheid;
- (gedeeltelijk) herstel voor ten minste nog een jaar redelijkerwijs is uitgesloten; en
- niet reeds op voorhand, gelet op de reden(en) van de arbeidsongeschiktheid, geheel of gedeeltelijk herstel na dit jaar is te verwachten.

De vreemdeling legt zelf een verklaring over van de GG&GD dan wel een bedrijfsarts of verzekeringsarts waaruit het vorenstaande blijkt. De bedrijfsarts of verzekeringsarts dient met een aantekening over het betreffende specialisme te staan ingeschreven in het BIG-register. Informatie hieromtrent kan telefonisch worden verkregen (0900-8998225) of via het internet (www.bigregister.nl).

Ad c. Een persoon heeft in beginsel ook alleen de zorg voor een kind indien de buitenlandse partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner in Nederland een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning heeft ingediend welke in behandeling is genomen en deze partner in afwachting van een beslissing rechtmatig in Nederland verblijft.

Hoewel feitelijk sprake is van een tweouder gezin, geldt de volgende fictieredenering. Zou de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning van één van de ouders worden afgewezen op grond van het middelenvereiste, dan zou die ouder moeten terugkeren naar het herkomstland. De andere ouder zou dan als alleenstaande achterblijven met het kind, zodat aanleiding zou bestaan vrijstelling van het middelenvereiste te verlenen. Om onnodige procedurestappen te voorkomen wordt in dergelijke gevallen de voornoemde fictieredenering toegepast.

Een hoofdpersoon heeft echter niet alleen de zorg voor een kind indien dit kind samen met de buitenlandse partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner het hoofdverblijf in het buitenland heeft. In die gevallen

wordt niet de fictieredenering gehanteerd, dat als het kind Nederland zou inreizen en hier rechtmatig verblijf zou verkrijgen dan wel als Nederlander hier te lande zou gaan wonen, de hoofdpersoon aanspraak zou maken op vrijstelling van het middelenvereiste. Het kind dient derhalve bij de alleenstaande ouder in Nederland te wonen, om met vrucht een beroep te kunnen doen op de vrijstellingsgrond bedoeld in artikel 3.22, tweede lid, aanhef en onder c, Vreemdelingenbesluit. Hierbij geldt vanzelfsprekend dat er sprake van dient te zijn dat het kind rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel 1, Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.”

AGA

Na paragraaf 8.10 1 Vreemdelingencirculaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf B2/8.10.2 ingevoegd, luidende:

“8.10.2 *Middelen: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet*
Ingevolge artikel 116 Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten.

Op aanvragen, ontvangen vóór 1 april 2004, is – mede gelet op artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit – het recht van toepassing dat gold vóór 1 april 2001, voor zover dat gunstiger was dan het recht dat ingaande die datum gold.

Artikel 116 Vreemdelingenwet was van toepassing op alle drie eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moesten voldoen, alsook op eventuele vrijstellingen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116 Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het oude recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingencirculaire 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste in het oude recht geheel was neergelegd in beleidsregels

(en niet, zoals thans het geval is, goeddeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingbevoegdheid onverkort van toepassing op alle onderdelen van het middelenvereiste. Overigens werd ook onder het oude recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Werking overgangsrecht verblijfgever van de hoofdpersoon

Als het gaat om (voor-)kinderen die verblijf beogen bij hun juridische of biologische ouder, die op zijn beurt verblijf beoogt bij een derde (die dan de hoofdpersoon van de ouder is), dan geldt het volgende. In die gevallen wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning niet afgewezen omdat niet wordt beschikt over duurzame, zelfstandig verworven voldoende middelen van bestaan indien door de degene bij wie de juridische of biologische ouder verblijf beoogt, duurzaam wordt beschikt over zelfstandig verworven middelen van bestaan, waarbij de inkomsten ten minste even hoog moeten zijn als het normbedrag waarover degene bij wie de biologische of juridische ouder verblijf beoogt, dient te beschikken.

Vorenstaande geldt ook indien de hoofdpersoon (dus de biologische of juridische ouder) inmiddels rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in de Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.

Zelfstandigen

In hoofdstuk A4/4.2.1

Vreemdelingencirculaire 1994 stond opgenomen dat middelen van bestaan als duurzaam worden aangemerkt indien deze voor de periode van één jaar beschikbaar zijn.

Ten aanzien van de vraag onder welke omstandigheden werd aangemen dat middelen van bestaan voor de periode van één jaar beschikbaar zouden zijn, bestond een bestendige gedragslijn, waarbij een vergelijking gemaakt werd over de inkomenspositie in de periode voorafgaand aan de indiening van aanvraag. Op deze wijze kon inzicht worden verkregen in de ontwikkeling van de inkomenspositie, een inzicht dat noodzakelijk was voor de bepaling van de mate van duurzaamheid van de inkomsten.

In hoofdstuk A4/4.2.1

Vreemdelingencirculaire 1994 werd niet vermeld over welke periode voor-

afgaand aan de indiening van de aanvraag vorenbedoelde vergelijking werd gemaakt. Met het oog op de eenheid van uitvoering wordt zo veel als mogelijk aansluiting gezocht bij de termijn van anderhalf jaar die in het huidige beleid geldt. Hierbij geldt echter nadrukkelijk dat – waar artikel 3.20 Voorschrift vreemdelingen geen mogelijkheid biedt om op grond van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht af te wijken – onder vigeur van het recht zoals dat gold vóór inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 wel gebruik kan worden gemaakt van de bevoegdheid om op die grond af te wijken van het beleid.

Afwijkingen van het middelenvereiste

Ten aanzien van het middelenvereiste gelden afwijkende regels indien verblijf in Nederland wordt beoogd voor gezinshereniging of gezinsvorming bij een:

- Nederlander (ongeacht of deze reeds op 1 april 2001 Nederlander was of voor 1 april 2004 Nederlander is geworden);
- vreemdeling, die op 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 1965 was toegelaten (dat wil zeggen: toegelaten als vluchteling, houder van een vergunning tot vestiging, houder van een vergunning tot verblijf, een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde of een voorwaardelijke vergunning tot verblijf);
- vreemdeling, aan wie bij beschikking van op of na 1 april 2004 op grond van de Vreemdelingenwet 2000 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier of asiel, waarvan de ingangsdatum ligt vóór 1 april 2004.

Het toepasselijk overgangsrecht, indien de hoofdpersoon 18 tot 23 jaar is

De aanvraag wordt niet afgewezen op de enkele grond dat de hoofdpersoon niet beschikt over voldoende zelfstandige middelen van bestaan, indien deze op de datum waarop de aanvraag is ontvangen 18 jaar of ouder, maar jonger dan 23 jaar is en

- een zelfstandig inkomen uit arbeid verwerft van ten minste 32 uur per week, ongeacht de hoogte van dat inkomen; of
- ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand verdient.

Deze middelen van bestaan worden,

conform de hoofdregel, als duurzaam beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn. Het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand wordt vastgesteld aan de hand van de huidige normen.

De hierboven genoemde voorwaarden gelden ook voor hoofdpersonen die als zelfstandig ondernemer werkzaam zijn. Ten aanzien van deze hoofdpersonen gold voor de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 een bestendige uitvoeringspraktijk, die inhield dat aan de hand van inkomensbescheiden met betrekking tot de periode voorafgaand aan de indiening van aanvraag, werd beoordeeld of aannemelijk was dat gedurende ten minste 32 uur per week arbeid als zelfstandige wordt verricht. Daartoe worden inkomensbescheiden overgelegd ten aanzien van de anderhalf jaar voorafgaand aan de datum waarop de aanvraag wordt ingediend (zie B1/2.2.3).

Het toepasselijk overgangsrecht, indien de hoofdpersoon 23 jaar of ouder is

De aanvraag wordt niet afgewezen op de enkele grond dat de hoofdpersoon niet beschikt over voldoende zelfstandige middelen van bestaan, indien deze op de datum waarop de aanvraag is ontvangen 23 jaar of ouder is en:

- een zelfstandig inkomen verwerft uit een dienstverband ter hoogte van ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand;
- een uitkering krachtens de Werkloosheidswet (conform het 4-uit-5-criterium van artikel 17 Werkloosheidswet) ontvangt ter hoogte van ten minste 70% van het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand.

Deze middelen van bestaan worden, conform de hoofdregel, als duurzaam beschouwd indien deze voor een periode van nog ten minste één jaar beschikbaar zijn.

Het netto-normbedrag voor echt)paren/gezinnen in de zin van de Wet werk en bijstand, wordt vastgesteld aan de hand van de huidige normen.

De hierboven genoemde voorwaarden gelden ook voor diegenen die als zelfstandig ondernemer werkzaam zijn.

Langdurig werklozen

Voor langdurig werklozen die een uitkering genieten krachtens de Wet werk en bijstand kan gezinshereniging of -vorming toch mogelijk zijn indien kan worden vastgesteld dat een langdurig werkloze, ondanks serieuze inspanningen, geen uitzicht heeft op werk om daarmee zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien, terwijl hij in het verleden wel langdurig heeft deelgenomen aan het arbeidsproces. Voor langdurig werklozen wordt dit onder andere getoetst aan:

- de duur van het verblijf in Nederland;
- de duur van de werkloosheid (minimaal drie jaar);
- de duur en de aard van de werkzaamheden in het verleden;
- Serieuze inspanningen om zelfstandig in het levensonderhoud te voorzien;
- Uitzichten op een werkkring;
- Leeftijd;
- Medische aspecten.”

AH

Paragraaf B2/9.2.2

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

“9.2.2 Afwijking van het middelenvereiste

Artikel 3.85 Vreemdelingenbesluit bepaalt in welke gevallen de aanvraag tot het verlengen niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van voldoende middelen van bestaan. In die gevallen wordt de verblijfsvergunning ook niet ingetrokken.

Artikel 3.85 Vreemdelingenbesluit:

1. De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de vreemdeling en de gene bij wie hij als gezinslid verblijft gezamenlijk zelfstandig en duurzaam beschikken over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a.
2. De aanvraag wordt evenmin op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de persoon bij wie de vreemdeling als gezinslid verblijft 65 jaar of ouder is of naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is.

Zie B2/2.11.”

AI

Na paragraaf B2/9.2.2 wordt de volgende nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

“9.2.2.1 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004

Op grond van artikel 3.103

Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Indien de aanvraag is ontvangen op of na 1 april 2004, maar vóór 1 november 2004, is van belang dat artikel 3.85, tweede lid, Vreemdelingenbesluit luidde:

2. De aanvraag wordt evenmin op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de persoon bij wie de vreemdeling als gezinslid verblijft:

- a. de leeftijd van zevenenvijftigeneenhalf jaar heeft bereikt;
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, of
- c. als ouder de zorg heeft over een kind jonger dan vijf jaar dat rechtmatig verblijf in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, dan wel Nederlander is.

Ad b. Ten aanzien van deze vrijstellingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad b.

Ad c. Ten aanzien van deze vrijstellingsgrond wordt verwezen naar 2.11.1 onder ad c.

In aanvulling daarop gold het volgende.

Meetellen gezinsinkomen bij nareizende (voor-)kinderen

In artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit is neergelegd dat de verblijfsvergunning wordt verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a, Vreemdelingenbesluit, en een garantstelling heeft ondertekend, voor zover de vreemdeling als partner van die persoon wil verblijven. In het Vreemdelingenbesluit is derhalve geen verplichting neergelegd om de inkomsten van anderen dan de hoofdper-

soon mee te tellen bij de berekening van de bestaansmiddelen.

Echter, als de hoofdpersoon (de biologische of juridische ouder bij wie de vreemdeling verblijf beoogt) een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan, dan wel een relatie onderhoudt in de zin van artikel 3.14, aanhef en onder b, Vreemdelingenbesluit met een persoon die rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l van de Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is, kan het duurzame, zelfstandig verworven netto-inkomen van die persoon worden meegeteld bij de berekening van de bestaansmiddelen.

In deze gevallen zijn de middelen van bestaan voldoende, indien het gezamenlijke netto-inkomen gelijk is aan de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 21, aanhef en onder c, Wet werk en bijstand, voor de categorie echtparen en gezinnen.

Daarbij geldt als aanvullende voorwaarde dat, tenzij de bovenbedoelde partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner biologisch of juridisch ouder van de vreemdeling is, deze een garantstelling moet hebben ondertekend.

Opgemerkt zij nog, dat de omstandigheid dat de hoofdpersoon in gezinsband leeft met een (geregistreerde of huwelijks-)partner, niet afdoet aan de omstandigheid dat de hoofdpersoon mogelijk aanspraak kan maken op de vrijstellingen bedoeld in artikel 3.22, tweede lid, aanhef en onder a en b Vreemdelingenbesluit, zoals dat luidde tot 1 november 2004.”

AIA

Na paragraaf B2/9.2.2.1 wordt de volgende nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

“9.2.2.2 Middelen; overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet

Ingevolge artikel 116

Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten.

Dit heeft gevolgen voor het toepasselijke middelenvereiste, indien verblijf in Nederland wordt beoogd voor gezinshereniging of gezinsvorming bij een:

- Nederlander (ongeacht of deze reeds op 1 april 2001 Nederlander was of voor 1 april 2004 Nederlander is geworden);
- Vreemdeling, die op 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 1965 was toegelaten (dat wil zeggen: toegelaten als vluchteling, houder van een vergunning tot vestiging, houder van een vergunning tot verblijf, een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde of een voorwaardelijke vergunning tot verblijf);
- Vreemdeling, aan wie bij beschikking van op of na 1 april 2004 op grond van de Vreemdelingenwet 2000 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier of asiel, waarvan de ingangsdatum ligt vóór 1 april 2004.

Op hen blijft tot 1 april 2004 het recht van toepassing dat gold vóór 1 april 2001, voorzover dat gunstiger is dan het recht dat gold op 1 april 2001.

Artikel 116 Vreemdelingenwet was van toepassing op alle drie eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moesten voldoen, alsook op eventuele vrijstellingen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116 Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het oude recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingen-circulaire 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste in het oude recht geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, gedeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingsbevoegdheid onverkort van toepassing op alle onderdelen van het middelenvereiste. Overigens werd ook onder het oude recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Vrijstellingen

Het middelenvereiste werd in het kader van verlengingsaanvragen niet tegengeworpen aan vreemdelingen die waren toegelaten als echtgeno(o)t(e) of geregistreerd partner van een

Nederlander, een houder van een vergunning tot vestiging of een toegelaten vluchteling (B1/1.5 Vreemdelingencirculaire 1994).

Hetzelfde gold voor minderjarige kinderen van een Nederlander, een houder van een vergunning tot vestiging of een toegelaten vluchteling (B1/5.5 Vreemdelingencirculaire 1994).

Weliswaar was in de Vreemdelingencirculaire 1994 niet opgenomen dat het middelenvereiste niet werd tegengeworpen aan vreemdelingen die waren toegelaten als partner van een Nederlander, een houder van een vergunning tot vestiging of een toegelaten vluchteling (B1/3.4 Vreemdelingencirculaire 1994), maar er bestond een bestendige uitvoeringspraktijk waarbij het middelenvereiste niet werd tegengeworpen aan deze vreemdelingen.

De vrijstelling van het middelenvereiste gold uitdrukkelijk niet voor verruimde gezinshereniging (B1/7.4 Vc1994). Ook voor vreemdelingen die in het kader van het ouderenbeleid waren toegelaten gold geen uitzonderingsbeleid (zie B1/9.3 Vc1994)."

AJ

Paragraaf B2/11.2.1
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

"11.2.1 Gezamenlijk inkomen en vrijstellingen

Ingevolge artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet kan de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning worden afgewezen, indien de vreemdeling of de persoon bij wie deze verblijft niet meer duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan. Ingevolge artikel 19 Vreemdelingenwet kan de verblijfsvergunning om die reden worden ingetrokken. Zie B2/5.2. De in B2/5.2.1 neergelegde beleidsregels inzake het gezamenlijk inkomen zijn van overeenkomstige toepassing.

Als de aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning kan worden afgewezen, omdat de vreemdeling of de persoon bij wie deze verblijft niet meer duurzaam en zelfstandig beschikt over voldoende middelen van bestaan, wordt bezien of de gevolgen voor de vreemdeling niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het middelenvereiste te dienen doelen.

Omtrent die afweging van belangen zijn in B2/5.2.2 algemene regels gesteld, die ook hier van toepassing zijn."

AK

Paragraaf B2/11.2.2
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

"11.2.2 Middelen

Artikel 3.85 Vreemdelingenbesluit bepaalt in welke gevallen de aanvraag tot het verlengen niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van voldoende middelen van bestaan. In die gevallen wordt de verblijfsvergunning ook niet ingetrokken.

Artikel 3.85

1. De aanvraag tot het verlengen van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt niet op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de vreemdeling en degene bij wie hij als gezinslid verblijft gezamenlijk zelfstandig en duurzaam beschikken over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a.

2. De aanvraag wordt evenmin op grond van artikel 18, eerste lid, onder d, van de Wet afgewezen, indien de persoon bij wie de vreemdeling als gezinslid verblijft 65 jaar of ouder is of naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is.

Zie B2/2.11."

AL

Na paragraaf B2/11.2.2 Vreemdelingencirculaire 2000 wordt de volgende nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

"11.2.2.1 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004

Op grond van artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Vrijstellingsgronden

In die gevallen waarin de eerste verle-

ning van de verblijfsvergunning regulier onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of -vorming plaatsvond vóór 1 november 2004, wordt (in het kader van verblijf gezinshereniging en -vorming, behoudens het beleid ten aanzien van vreemdelingen van 65 jaar en ouder) het middelenvereiste niet tegengeworpen indien de hoofdpersoon:

- a. zevenenvijftigeneenhalf jaar of ouder is;
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is; of
- c. als alleenstaande ouder de zorg heeft over een kind jonger dan vijf jaar dat rechtmatig verblijft in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.

Omdat het gaat om een in de tijd beperkte overgangsregeling, geldt als aanvullende voorwaarde dat deze vrijstellingsgrond uitsluitend van toepassing is indien het kind reeds op 1 november 2004 rechtmatig verblijft in Nederland had als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, Vreemdelingenwet, dan wel op die datum Nederlander was.

Deze overgangsregeling is (behoudens hetgeen bij c staat vermeld) niet aan een termijn gebonden.

Lager normbedrag

In die gevallen waarin de eerste verlening van de verblijfsvergunning regulier onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of -vorming plaatsvond vóór 1 november 2004, wordt het middelenvereiste niet tegengeworpen indien:

- (in het kader van verblijf gezinshereniging en -vorming, behoudens het beleid ten aanzien van vreemdelingen van 65 jaar en ouder) de hoofdpersoon duurzaam beschikt over zelfstandig verworven middelen van bestaan ten minste ter hoogte van de relevante bijstandsnorm als bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand, voor de desbetreffende categorie alleenstaande ouders of echtparen en gezinnen, met inbegrip van vakantiegeld;
- (in het kader van het beleid ten aanzien van vreemdelingen van 65 jaar en ouder) de in 3.25, eerste lid, onder a, Vreemdelingenbesluit bedoelde kinderen gezamenlijk duurzaam en zelf-

standig beschikken over een netto-inkomen gelijk aan de som van de bestaansminima, bedoeld in de Wet werk en bijstand, voor de desbetreffende categorie, aangevuld met het bestaansminimum voor alleenstaanden.

De vorenstaande beleidsregels omtrent het meetellen van gezamenlijk inkomen zijn ook hier van toepassing.

Deze overgangsregeling geldt tot drie jaar na 1 november 2004, dat wil zeggen tot 1 november 2007.

Gedurende deze termijn kunnen de vreemdeling en de hoofdpersoon er zich op instellen dat het middelenvereiste wordt verzwaard. Na ommekeer van deze termijn zal onverkort aan de zwaardere eis moeten worden voldaan.

Overig

Voor de overige (gedeeltelijke of gehele) vrijstellingen van het middelenvereiste, zoals deze golden voor inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 geldt (behoudens de hieronder omschreven aan artikel 116 Vreemdelingenwet 2000 ontleende rechten, die hieronder staan beschreven) géén eerbiedigende werking. De vreemdeling dan wel de hoofdpersoon hebben zich gedurende een periode van drie jaar na inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 kunnen instellen op de omstandigheid dat de oude inkomenseis zou worden vervangen door het thans geldende recht. Het is niet wenselijk dat in het kader van het middelenvereiste bij verlengingsaanvragen tot in lengte van jaren twee regimes naast elkaar gelden. Dat de vreemdeling ooit is toegelaten op grond van een lichter middelenvereiste, maakt dat niet anders.”

ALA

Na paragraaf B2/11.2.2.1 Vreemdelingencirculaire 2000 wordt de volgende nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

“11.2.2.2 Middelen: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet

Ingevolge artikel 116 Vreemdelingenwet blijven de inkomenseisen als bedoeld in artikel 16, eerste lid, onder c, en artikel 18, eerste lid, onder d, Vreemdelingenwet gedurende drie jaren na het tijdstip

van inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet buiten toepassing op Nederlanders en vreemdelingen die op 1 april 2001 waren toegelaten.

Dit heeft gevolgen voor het toepasselijke middelenvereiste, indien verblijf in Nederland wordt beoogd voor gezinshereniging of gezinsvorming bij een:

- Nederlander (ongeacht of deze reeds op 1 april 2001 Nederlander was of voor 1 april 2004 Nederlander is geworden);
- vreemdeling, die op 1 april 2001 op grond van de Vreemdelingenwet 1965 was toegelaten (dat wil zeggen: toegelaten als vluchteling, houder van een vergunning tot vestiging, houder van een vergunning tot verblijf, een vergunning tot verblijf als asielgerechtigde of een voorwaardelijke vergunning tot verblijf);
- vreemdeling, aan wie bij beschikking van op of na 1 april 2004 op grond van de Vreemdelingenwet 2000 in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning regulier of asiel, waarvan de ingangsdatum ligt vóór 1 april 2004.

Op hen blijft tot 1 april 2004 het recht van toepassing dat gold vóór 1 april 2001, voorzover dat gunstiger is dan het recht dat gold op 1 april 2001.

Artikel 116 Vreemdelingenwet was van toepassing op alle drie eisen (zelfstandigheid, duurzaamheid, hoogte) waaraan de inkomsten van de hoofdpersoon moesten voldoen, alsook op eventuele vrijstellingen. Dit betekent dat in zaken die vallen onder de overgangsrechtelijke bepaling van artikel 116 Vreemdelingenwet bij de toets aan het middelenvereiste het oude recht, zoals dat was neergelegd in de Vreemdelingencirculaire 1994, op alle onderdelen onverkort moet worden toegepast.

Aangezien de invulling van het middelenvereiste in het oude recht geheel was neergelegd in beleidsregels (en niet, zoals thans het geval is, gedeels in algemeen verbindende voorschriften), is in de betreffende categorie zaken de inherente afwijkingsbevoegdheid onverkort van toepassing op alle onderdelen van het middelenvereiste. Overigens werd ook onder het oude recht aan het middelenvereiste strak de hand gehouden.

Vrijstellingen

Het middelenvereiste werd in het kader van verlengingsaanvragen niet tegengeworpen aan vreemdelingen die waren toegelaten als echtgeno(o)t(e) of geregistreerd partner van een Nederlander, een houder van een vergunning tot vestiging of een toegelaten vluchteling (B1/1.5

Vreemdelingencirculaire 1994). Hetzelfde gold voor minderjarige kinderen van een Nederlander, een houder van een vergunning tot vestiging of een toegelaten vluchteling (B1/5.5 Vreemdelingencirculaire 1994).

Weliswaar was in de Vreemdelingencirculaire 1994 niet opgenomen dat het middelenvereiste niet werd tegengeworpen aan vreemdelingen die waren toegelaten als partner van een Nederlander, een houder van een vergunning tot vestiging of een toegelaten vluchteling (B1/3.4 Vreemdelingencirculaire 1994), maar er bestond een bestendige uitvoeringspraktijk waarbij het middelenvereiste niet werd tegengeworpen aan deze vreemdelingen.

De vrijstelling van het middelenvereiste gold uitdrukkelijk niet voor verruimde gezinshereniging (B1/7.4 Vc1994). Ook voor vreemdelingen die in het kader van het ouderenbeleid waren toegelaten gold geen uitzonderingsbeleid (zie B1/9.3 Vc1994).”

AM

Paragraaf B2/13.2.3.4 Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

“13.2.3.4 Objectieve belemmering

Objectieve belemmeringen zien op belemmeringen om het gezinsleven tussen de verblijfsgerechtigde hoofdpersoon en de gezinsleden buiten Nederland uit te oefenen. Bij de beoordeling van de vraag of daarvan sprake is, zal veelal moeten worden beoordeeld of het gezinsleven in het land van herkomst kan worden uitgeoefend. In het zich daartoe lenende geval zal echter ook moeten worden beoordeeld of het gezinsleven in een derde land kan worden uitgeoefend. Daarbij maakt het niet uit of de verblijfsgerechtigde hoofdpersoon Nederlander of vreemdeling is. Nederlanders kunnen zich in het algemeen ook in andere landen vestigen. In iedere zaak zal beoordeeld moet worden of er op dit moment sprake is van een objectieve belemmering. In

het algemeen gelden daarbij de volgende uitgangspunten:

- Indien op het moment waarop de toets aan artikel 8 EVRM plaatsvindt, ten aanzien van vreemdelingen afkomstig uit een bepaald (gedeelte van een) land of behorend tot een bepaalde bevolkingsgroep een beleid wordt gevoerd op grond waarvan zij – ongeacht de individuele merites van de casus – op voorhand in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel (artikel 29 onder d, Vreemdelingenwet), bestaat er een vermoeden van objectieve belemmering. Dat vermoeden van een objectieve belemmering kan slechts op individuele gronden van de betreffende concrete zaak worden weerlegd. Daarbij zijn, naast aanwijzingen in het individuele relaas, van belang eventuele ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, eventuele brieven aan de Tweede Kamer, en eventuele maatgevende jurisprudentie;
- Indien op de individuele merites van de zaak een verblijfsvergunning asiel is verleend (en het gezinslid uit hetzelfde land komt), bestaat een zeer sterk vermoeden van een objectieve belemmering, dat slechts op individuele gronden van de betreffende zaak kan worden weerlegd. Voor de vraag naar de aanwezigheid van objectieve belemmeringen is doorslaggevend de vraag of de persoonlijke omstandigheden die tot de verblijfsvergunning asiel hebben geleid, op dit moment nog steeds aanwezig zijn. Dat geldt ook indien die hoofdpersoon inmiddels tot Nederlander is genaturaliseerd. Indien duidelijk is dat de situatie van de hoofdpersoon – indien de beoordeling daarvan thans zou plaatsvinden – geen aanleiding zou vormen om hem in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning asiel (en de hoofdpersoon dus uit Nederland zou kunnen worden verwijderd), kan op grond van de individuele merites van die zaak worden besloten geen objectieve belemmering aan te nemen. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn, indien de situatie in het land van herkomst in gunstige zin is gewijzigd. Daarbij wordt scherp gelet op indicaties die duiden op de (al dan niet eenmalige of tijdelijke) terugkeer van de hoofdpersoon naar het land van herkomst, ook ingeval van handschoenhuwelijken;
- Indien het gezinsleven niet in het

land van herkomst, maar mogelijk wel in dat derde land kan worden uitgeoefend, terwijl de hoofdpersoon en de gezinsleden geen duidelijkheid kunnen verschaffen over de feitelijke mogelijkheden van toegang/toelating van het gezin tot dat derde land, wordt voorshands geen objectieve belemmering aangenomen. De verblijfsgerechtigde hoofdpersoon en de gezinsleden dienen daarover helderheid te verschaffen en dat te onderbouwen.

De aanwezigheid van een objectieve belemmering vormt een van de factoren die in de belangenafweging moeten worden betrokken. Indien er geen sprake is van een objectieve belemmering, is er in beginsel echter ook geen sprake van een positieve verplichting.

Indien er wel sprake is van een objectieve belemmering, brengt dat niet zonder meer een positieve verplichting tot verlening van een verblijfsvergunning mee. Alsdan moet de op de individuele zaak toegespitste belangenafweging worden gemaakt. De objectieve belemmering is dan – naast onder meer de invulling die reeds in het land van herkomst aan het gezinsleven werd gegeven, de midelen van bestaan, de openbare orde, de situatie in het land van herkomst en dergelijke – een van de vele wegingsfactoren in die belangenafweging.

Die belangenafweging valt alleen dan op voorhand al in het voordeel van de vreemdeling uit, indien er sprake is van een uitzichtloze situatie waarin van tevoren al volstrekt duidelijk is dat nimmer aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning zal kunnen worden voldaan en waarin het vragen van inspanningen om alsnog aan de voorwaarden te gaan voldoen, zinloos is. Dat wordt slechts aangenomen indien:

- a. er sprake is van een reeds in het land van herkomst bestaande feitelijke gezinsband;
- b. er geen sprake is van openbare orde aspecten;
- c. er een objectieve belemmering is om het gezinsleven buiten Nederland uit te oefenen; en
- d. de verblijfsgerechtigde hoofdpersoon 65 jaar of ouder is of volledig en blijvend arbeidsongeschikt, dan wel blijvend niet in staat is aan de

plicht tot arbeidsinschakeling te voldoen.

Indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven niet tot deze categorie behoort, moet dus een op de individuele zaak toegespitste belangenafweging worden gemaakt. Daarbij vormt het bestaan van de objectieve belemmering een zware maar niet noodzakelijkerwijs doorslaggevende wegingsfactor.

Uitgangspunt is dat de Nederlandse overheid enerzijds belang heeft bij het voeren en handhaven van een restrictief toelatingsbeleid, maar dat de Nederlandse overheid anderzijds de uitoefening van het gezinsleven niet blijvend onmogelijk maakt. Daarbij spelen in de belangenafweging onder meer een rol:

- de eigen verantwoordelijkheid van de toegelaten hoofdpersoon om aan de voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning in het kader van gezinshereniging te gaan voldoen;
- openbare orde aspecten;
- de situatie van de gezinsleden in het land van herkomst;
- voorafgaand legaal verblijf in Nederland;
- de invulling die reeds voor de verlening van een verblijfsvergunning van de hoofdpersoon in het land van herkomst aan het gezinsleven werd gegeven. Zo wordt bij gezinsvorming (waarbij er geen sprake van is dat reeds in het land van herkomst voor de verlening van de verblijfsvergunning van de hoofdpersoon gezinsleven werd uitgeoefend) een zeer zwaar gewicht toegekend aan het feit dat de hoofdpersoon bij het aanvangen van het gezinsleven het risico heeft aanvaard dat het gezinsleven niet in Nederland kan worden uitgeoefend.

Uitgangspunt is dat de hoofdpersoon bij wie verblijf wordt beoogd, zijn of haar eigen verantwoordelijkheden draagt, ook voor wat betreft de kosten van zijn of haar levensonderhoud en dat van de gezinsleden die hij of zij wenst te laten overkomen. Daarom wordt van de hoofdpersoon verwacht dat hij of zij gedurende een langere termijn alles op alles heeft gezet om werk te krijgen en zodoende duurzaam te gaan beschikken over voldoende zelfstandige bestaansmidelen. Daarbij wordt van hem of haar een actieve houding verwacht.

De mate van inspanningen

Die actieve houding brengt mee dat van de hoofdpersoon in ieder geval wordt verwacht dat hij actief naar werk zoekt, ook als dat werk niet aansluit bij zijn opleiding en werker-
varing, dat hij zulk werk ook daadwerkelijk aanvaardt, dat hij ingeschreven staat bij het arbeidsbureau en diverse uitzendbureaus en daarbij te kennen heeft gegeven bereid te zijn alle soorten arbeid op welk niveau dan ook te aanvaarden, en dat hij zeer intensief solliciteert op allerlei bestaande vacatures (uiteraard ook onder zijn opleidingsniveau). Ook wordt van hem verwacht dat hij uit eigener beweging potentiële werkgevers aanschrijft die geen vacatures hebben bekendgemaakt (open sollicitaties), dat hij zorgdraagt voor de erkenning van zijn buitenlandse diploma's en zich op alle denkbare wijzen laat bemiddelen, en dat hij – zo hij ook na langere tijd geen werk weet te krijgen – een op de arbeidsmarkt gerichte (avond)studie (al dan niet op eigen kosten) volgt. De hoofdpersoon moet zeer duidelijk en gedocumenteerd kunnen aangeven wat hij allemaal heeft ondernomen om aan de toelatingsvoorwaarden te gaan voldoen.

De redelijke termijn

De redelijke termijn vangt in beginsel aan op de datum van dagtekening van de beschikking, waarbij de hoofdpersoon is toegelaten en waarmee hij toegang tot de arbeidsmarkt heeft verkregen. Dat is dus niet de (eerdere) ingangsdatum van het verblijfsrecht dat met terugwerkende kracht wordt verleend. Indien bij beschikking van 1 april een verblijfsvergunning is verleend met ingang van 1 januari, vangt de redelijke termijn aan op 1 april.

Dat uitgangspunt lijkt slechts dan uitzondering indien de overheid de hoofdpersoon onevenredig lang heeft afgehouden van de verblijfsvergunning en daarmee van toegang tot de arbeidsmarkt. Indien de hoofdpersoon voor de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet eerst een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (vvtv) heeft gehad en nadien zijn verblijf op grond van een andere verblijfsvergunning is voortgezet, tellen de jaren waarin hij arbeid heeft mogen verrichten gedurende de vvtv-periode mee.

Als richtsnoer wordt voor de duur van de redelijke termijn een termijn van drie jaren gehanteerd. Van belang is dat die termijn korter of langer kan zijn naar gelang de overige feiten en omstandigheden van het individuele geval. Welke feiten en omstandigheden in het individuele geval spelen, kan op voorhand niet worden vastgesteld. In een bijzonder geval kan de positie waarin de gezinsleden buiten Nederland verkeren, ook indien die positie niet dusdanig schrijnend is dat enkel op grond daarvan al verblijf zou moeten worden aanvaard, aanleiding vormen een kortere termijn dan drie jaren te hanteren. Ook bijzondere omstandigheden betreffende de toegelaten hoofdpersoon kunnen in beginsel leiden tot de toepassing van een kortere termijn. De omstandigheden die tot het hanteleren van een kortere termijn kunnen leiden, zijn dermate afhankelijk van de individuele zaak, dat daarvoor geen algemene regels kunnen worden opgesteld. Indien zich echter geen bijzondere feiten of omstandigheden voordoen, wordt een termijn van drie jaren als richtsnoer aangehouden.

Indien de aanvang van de aantoonbare inspanningen van de hoofdpersoon later is dan het moment van zijn eigen toelating, of indien de hoofdpersoon anderszins in gebreke is gebleven om zich langere tijd actief op te stellen, heeft dat invloed op de termijn. De hoofdpersoon moet immers eerst gedurende een redelijk lange termijn alles op alles hebben gezet om aan de reguliere voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning van de gezinsleden te gaan voldoen en zo zijn verantwoordelijkheden voor zichzelf en zijn gezin te nemen. Indien de hoofdpersoon zich nauwelijks of geen moeite heeft getroost om een arbeidsplaats te bemachtigen en zich passief heeft opgesteld, kan ook na langere tijd niet worden geoordeeld dat er sprake is van een uitzichtloze situatie waarin nimmer aan de toelatingsvoorwaarden kan worden voldaan.

Geen doorslaggevende betekenis

De enkele omstandigheid dat de hoofdpersoon door een ander bestuursorgaan is ontheven of vrijgesteld van de sollicitatieplicht, is op zichzelf niet doorslaggevend; van belang is dat hij die zich daarop beroept ook aantoont waarom hij is

vrijgesteld. Zo komt aan de zorg voor een jong kind of het enkele volgen van een cursus geen doorslaggevende betekenis toe, aangezien dat niet meebrengt dat hij nimmer aan de voorwaarden zal kunnen voldoen. Indien de ontheffing/vrijstelling van de sollicitatieplicht is gebaseerd op blijvende en volledige arbeidsongeschiktheid, kan die arbeidsongeschiktheid wel doorslaggevend zijn. Indien de ontheffing/vrijstelling van de sollicitatieplicht niet doorslaggevend is, dient dat in de beschikking te worden gemotiveerd.

Slechts indien de hoofdpersoon bij wie verlening van een verblijfsvergunning in het kader van gezinshereniging wordt beoogd, gedurende de richttermijn van (in beginsel) drie jaren al het mogelijke heeft gedaan om werk tegen voldoende inkomen te vinden en hij, ondanks zijn inzet, geen uitzicht op een betaalde werkring heeft, zal de balans bij de belangenafweging in zijn voordeel kunnen uitslaan.

Gezinsvorming

Indien sprake is van gezinsvorming, en er dus niet reeds in het land van herkomst sprake was van gezinsleven tussen de toegelaten hoofdpersoon en het gezinslid, maar het gezinsleven eerst is aangegaan nadat de hoofdpersoon zich in Nederland heeft gevestigd, wordt slechts onder zeer uitzonderlijke omstandigheden een positieve verplichting aangenomen. In het algemeen zal daarvan slechts sprake zijn, indien duidelijk is dat nimmer aan de voorwaarden voor de verlening van een verblijfsvergunning zal kunnen worden voldaan.“

AN

Paragraaf B3/4.1

Vreemdelingen-circulaire komt te luiden:

“4.1 Voorwaarden

Art. 3.28 Vreemdelingenbesluit:

1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet, kan onder een beperking verband houdend met verblijf als pleegkind worden verleend aan de minderjarige vreemdeling:

- die als pleegkind in Nederland wil verblijven in het gezin van één of meer Nederlanders of vreemdelingen met rechtmatig verblijf, als bedoeld in

artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vreemdelingenwet; en b. die naar het oordeel van Onze Minister in het land van herkomst geen aanvaardbare toekomst heeft.

2. De aspirant-pleegouders dienen in staat te zijn de vreemdeling een goede opvoeding en verzorging te geven.

3. Bij de aanvraag wordt een medische verklaring overgelegd en een garantverklaring ondertekend.

4. De aanvraag wordt niet op grond van artikel 16, eerste lid, onder c, van de Vreemdelingenwet afgewezen, indien de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven 65 jaar of ouder is, of naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is.

Beleidsregel

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor echtparen/gezinnen, tenzij de persoon bij wie de vreemdeling wil verblijven:

- 65 jaar of ouder is,
- naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, of
- blijvend niet in staat is aan de plicht tot arbeidsinschakeling te voldoen.

Meetellen gezinsinkomen in het kader van gezinsuitbreiding

Indien de hoofdpersoon (het familielid bij wie de vreemdeling verblijft beoogt) een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan, dan wel een relatie onderhoudt in de zin van artikel 3.14, aanhef en onder b, Vreemdelingenbesluit met een persoon die rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l van de Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is, kan het duurzame, zelfstandig verworven netto-inkomen van die persoon worden meegeteld bij de berekening van de bestaansmiddelen.

In deze gevallen zijn de middelen van bestaan voldoende, indien het gezamenlijke netto-inkomen gelijk is aan de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 21, aanhef en onder c, Wet werk en bijstand, voor de categorie

echtparen en gezinnen. Als aanvullende voorwaarde geldt dan dat ondertekening van de garantverklaring, bedoeld in artikel 3.28, derde lid, Vreemdelingenbesluit geschiedt door de hoofdpersoon en bedoelde partner.

Opgemerkt zij nog, dat de omstandigheid dat de hoofdpersoon in gezinsverband leeft met een (geregistreerde of huwelijks-)partner, niet afdoet aan de omstandigheid dat de hoofdpersoon mogelijk aanspraak kan maken op de vrijstellingen bedoeld in artikel 3.28, vierde lid, Vreemdelingenbesluit, dan wel de onder c vermelde vrijstelling.

Ad b. Ten aanzien van de onder b bedoelde vrijstellingsgrond wordt verwezen naar B2/2.11 onder ad b.

Ad c. Ten aanzien van de onder c bedoelde vrijstellingsgrond wordt verwezen naar B2/2.11 onder c.

Het motief om een bepaald – van naam bekend – buitenlands kind als pleegkind op te nemen kan onder andere voortvloeien uit morele verplichtingen van de aspirant pleegouders tegenover het kind of diens gezagdragers, waarbij met name te denken is aan opnemings als pleegkind in het gezin van naaste familieleden (grootouders, broers, zusters, ooms of tantes).

De verblijfsvergunning wordt echter niet verleend indien de hoofdpersoon geen bloed- of aanverwant is van het kind. De verblijfsvergunning wordt evenmin verleend indien de hoofdpersoon niet is grootouder, broer, zuster, oom of tante van het kind.

Voor al deze kinderen geldt als voorwaarde dat naar het oordeel van de Minister voor het kind geen aanvaardbare toekomst is weggelegd in het land van herkomst doordat er ten aanzien van het kind sprake is van zodanige omstandigheden, dat het niet of bezwaarlijk door in het land van herkomst wonende naaste bloed- of aanverwanten kan worden verzorgd.

Zulks wordt in het algemeen niet aangenomen van een kind dat bij zijn ouders verblijft in minder welvarende omstandigheden, voorzover die omstandigheden overigens ter plaatse als normaal zijn te beschouwen. Daarom zal het een in Nederland verblijvend gezin van een rechtmatig hier te lande verblijvende vreemdeling of

Nederlander niet zijn toegestaan om bijvoorbeeld een jonger broertje of zusje van één der ouders, of neefje of nichtje op te nemen uitsluitend op grond van de opvatting dat het kind hier te lande in ruimere materiële welstand kan verkeren.

Beleidsregel

De aanvraag wordt afgewezen indien niet door middel van officiële gelegaliseerde bescheiden wordt aangetoond (zie B2), dat de ouder(s) of wettelijke vertegenwoordiger, alsmede – voorzover dit is vereist – de autoriteiten in het land van herkomst instemmen met het verblijf van het kind in het gezin van de aspirant pleegouders.

Beleidsregel

De aanvraag wordt afgewezen indien uit de medische verklaring met betrekking tot het buitenlandse pleegkind niet blijkt dat in redelijkheid niet valt aan te nemen dat het kind lijdt aan een gevaarlijke besmettelijke of langdurige lichamelijke of geestelijke ziekte.

Dit vereiste zal er echter niet toe leiden dat een gehandicapt kind niet zou kunnen worden opgenomen.

Indien uit de medische verklaring niet blijkt dat op tuberculose is getest, dient het kind alsnog een onderzoek ter zake te ondergaan. Indien daaraan of aan behandeling van tuberculose aan de ademhalingsorganen niet wordt meegewerkt, wordt de aanvraag met toepassing van artikel 3.79 Vreemdelingenbesluit afgewezen. Zie ook B1/2.2.5.

De overkomst van het kind naar Nederland dient op verantwoorde wijze te zijn geregeld en er dient een machtiging tot voorlopig verblijf te zijn afgegeven, voorzover deze voor Nederland is vereist (zie B1).”

Artikel II

Dit besluit treedt in werking op 1 november 2004.

Dit besluit zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

Rijswijk, 25 oktober 2004.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*

Algemeen

Per 1 november 2004 treden enkele maatregelen in werking, die voortvloeiën uit het Hoofdlijnenakkoord en die een aanscherping betekenen van de voorwaarden voor het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in het kader van gezinsvorming.

Het betreft de verhoging van de vereiste leeftijd van 18 naar 21 jaar en verhoging van het inkomensvereiste van 100 procent van de toepasselijke norm ingevolge de Wet werk en bijstand naar 120 procent van het minimumloon ingevolge de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag.

Voorts vervallen in genoemd kader de vrijstellingen van het middelenvereiste voor alleenstaande ouders die een kind beneden de leeftijd van vijf jaren verzorgen en voor personen die zevenenvijftigeneenhalf jaar of ouder zijn, maar nog geen vijftien jaar.

Tevens vervallen in dit kader de bijzondere bepalingen inzake openbare orde met betrekking tot vreemdelingen die in het kader van gezinshereniging en gezinsvorming naar ons land willen komen. In het vervolg zijn de algemene bepalingen inzake openbare orde en nationale veiligheid van toepassing.

Deze bijzondere bepalingen waren destijds ingegeven door de gedachte dat het belang van de vreemdeling bij de uitoefening van het gezinsleven in Nederland zwaarder hoort te wegen dan het belang van de openbare orde. Een dergelijke conclusie strekt echter in zijn algemeenheid te ver. Toetsing aan artikel 8 EVRM brengt immers een op de individuele zaak toegespitste belangenafweging met zich mee, aan de hand waarvan wordt beoordeeld of er op grond van dat artikel een verplichting bestaat om ondanks gevaar voor of inbreuk(en) op de openbare orde verblijf in Nederland toe te staan. Bij die belangenafweging zijn meer wegingsfactoren betrokken dan de opgelegde straf en de status van de gezinshereniger in Nederland. Om die reden is niet op voorhand gegeven dat het belang van de vreemdeling bij de uitoefening van het gezinsleven in Nederland in alle gevallen zwaarder weegt dan het

belang van de openbare orde. Het waarborgen van een veilige samenleving is een kerntaak van de overheid. Het ligt daarom meer voor de hand om in ieder individueel geval waarin sprake is van gevaar voor de openbare orde of waarin een inbreuk op de openbare orde heeft plaatsgevonden te bezien of de vreemdeling de eerste verblijfsaanvaarding kan worden geweigerd.

Vanzelfsprekend vindt geen afwijzing van de aanvraag wegens gevaar voor de openbare orde (of nationale veiligheid) plaats, indien een zodanige afwijzing, gelet op de persoonlijke omstandigheden van de aanvrager en diens gezinsleden, niet zou zijn te verenigen met de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Hetzelfde geldt indien afwijzing conform geldende beleidsregels niet zou zijn te verenigen met de artikelen 3:4, tweede lid, of artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (beide: kennelijke onredelijkheid).

Voortaan worden bij de beoordeling of tot verblijfsbeëindiging moet worden overgegaan ook betrokken de maatregel van plaatsing in een inrichting voor de opvang van verslaafden (artikel 38m van het Wetboek van Strafrecht), jeugd detentie (artikel 77, eerste lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht) en de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (artikel 77h, vierde lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht). Ter zake van deze aanscherping geldt de overgangsbepaling van artikel II bij het Besluit van 29 september 2004 (Stb. 2004, 496).

Voorts wordt de Richtlijn 2003/84/EG inzake het recht op gezinshereniging geïmplementeerd. In dat kader vervalt de zogenoemde wachttermijn van drie jaren, die gold voor vreemdelingen die zelf in het kader van gezinshereniging hier te lande waren toegelaten en die een nieuwe partner uit het buitenland naar Nederland wilden laten overkomen in het kader van gezinsvorming. In dat opzicht is overigens sprake van een tegengesteld (wacht)effect doordat de leeftijdsgrens in het kader van gezinsvorming voor beide partners met drie jaren wordt verhoogd, namelijk van 18 naar 21 jaar.

Bedoelde inwerkingtreding heeft

gevolgen voor de teksten die zijn opgenomen in met name de hoofdstukken B1, B2 en B3 Vreemdelingen-circulaire 2000 en die in verband daarmee worden aangepast.

Weliswaar is in het kader van bedoelde implementatie een nieuw artikel 3.24a Vreemdelingenbesluit 2000 ingevoerd, dat handelt over de toelating en het verblijf van bloedverwanten in de rechte lijn of voogden van alleenstaande minderjarige houders van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, maar de inwerkingtreding daarvan is bepaald op 3 oktober 2005. De Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt daarom ter zake daarvan thans nog niet aangepast.

Hetzelfde geldt voor het nieuwe vierde lid van artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000, waarin de aanspraak op verblijf is neergelegd voor gezinsleden van houders van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, die weliswaar binnen drie maanden om gezinshereniging hebben gevraagd, maar daarvoor niet in aanmerking komen, omdat zij een andere nationaliteit bezitten dan bedoelde houder. Zij komen daarvoor in aanmerking met voorbijgaan aan het middelenvereiste, indien gezinshereniging niet mogelijk is in een derde land waarmee de vreemdeling of de hoofdpersoon bijzondere banden heeft.

Middelenvereiste

Ten aanzien van de voorwaarde dat de hoofdpersoon duurzaam dient te beschikken over voldoende, zelfstandig verworven middelen van bestaan (het zogenaamde middelenvereiste) worden de regels op een tweetal punten aangescherpt.

Allereerst geldt dat met de inwerkingtreding van de gewijzigde artikelen 3.22 en 3.74 Vreemdelingenbesluit 2000 dat ingeval van gezinsvorming verblijf wordt geweigerd indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120% van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet. Dit is een uitwerking van de voornemens van het kabinet op het gebied van gezins-

vorming die zijn neergelegd in het Hoofdlijnenakkoord (Kamerstukken II 2002/03, 28 637, nr. 19, p. 14). Ten tweede geldt dat één de vrijstellingen van het middelenvereiste, zoals die waren neergelegd in artikel 3.22, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000, is aangepast. Voorheen waren van het middelenvereiste vrijgesteld de hoofdpersoon die:

- zevenenvijftigeneenhalf jaar of ouder is;
- naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is; en
- als alleenstaande ouder de zorg heeft over een kind jonger dan vijf jaar dat rechtmatig verblijft in Nederland heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel 1, Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.

Uit de geschiedenis van de totstandkoming van de hier onder c. bedoelde vrijstellingsgrond van het middelenvereiste, komt naar voren dat deze is gebaseerd op artikel 107 Algemene bijstandswet. Op grond van dit artikel zijn ouders met een volledig verzorgende taak voor één of meer ten laste komende kinderen, dan wel pleegkinderen, jonger dan vijf jaar, volledig vrijgesteld van een aantal verplichtingen, met name de verplichting naar vermogen te trachten arbeid in dienstbetrekking te verkrijgen (de zogenaamde 'sollicitatieplicht').

Inmiddels is per 1 januari 2004 de Algemene bijstandswet vervangen door de Wet werk en bijstand. Bijstandsgerechtigden hebben na invoering van de nieuwe wet de plicht om algemeen geaccepteerd werk te aanvaarden en, als dat niet mogelijk is, mee te werken aan activiteiten die erop gericht zijn dat in de toekomst wel mogelijk te maken. Ontheffingen van de inspanningsverplichting voor bepaalde groepen bijstandsgerechtigden, zoals deze in de Algemene bijstandswet waren neergelegd, zijn niet meer toegestaan. Wel mag een gemeente in individuele gevallen tijdelijk een uitzondering maken op de verplichting. Er wordt derhalve meer dan thans het geval is, maatwerk geleverd.

Dat de categorale vrijstelling van de inspanningsverplichting uit de Algemene bijstandswet is geschrapt, is aanleiding geweest om de vrijstellingsgronden van het middelenvereiste in

artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000 aan te scherpen, zodat nog slechts voor vrijstelling in aanmerking komt de hoofdpersoon die:

- a. vijftien jaar of ouder is; of
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is.

De eerste categorie valt buiten de reikwijdte van de Wet werk en bijstand, maar valt onder de Algemene Ouderdomswet. De tweede categorie blijft gehandhaafd omdat in die gevallen waarin het voor de hoofdpersoon hier te lande blijvend onmogelijk is om aan het middelenvereiste te voldoen, zodat (in de geest van de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 8 EVRM) vrijstelling van dat vereiste kan worden verleend.

Op basis van artikel 3.13, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000 wordt een nieuwe vrijstellingsgrond geïntroduceerd, in aanvulling op de vrijstellingsgronden die thans zijn neergelegd in artikel 3.22, derde lid, Vreemdelingenbesluit 2000. Deze vrijstellingsgrond ziet op een categorie gevallen waarin de hoofdpersoon weliswaar niet blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, maar het voor de hoofdpersoon hier te lande blijvend onmogelijk zal zijn om aan het middelenvereiste te voldoen omdat hij langdurig is vrijgesteld van de plicht tot arbeidsinschakeling (bijvoorbeeld vanwege redenen van sociaal-psychologische aard). Op grond van artikel 9, eerste lid, Wet werk en bijstand, hebben personen die aanspraak maken op een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand (kort gezegd) de verplichting naar vermogen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen en te aanvaarden, alsook de verplichting gebruik te maken van door het college van Burgemeester en wethouders aangeboden voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling. Deze verplichtingen worden tezamen de plicht tot arbeidsinschakeling genoemd. Alleen in die gevallen waarin de hoofdpersoon een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand geniet en het voor de hoofdpersoon blijvend onmogelijk is om aan de verplichting tot arbeidsinschakeling te voldoen, wordt ontheffing van het middelenvereiste verleend. Artikel 9, tweede lid, Wet werk en bijstand geeft het college van Burgemeester en wethouders de bevoegdheid om in

individuele gevallen tijdelijk te ontheffen van de plicht tot arbeidsinschakeling. Van een bevoegdheid om een burger blijvend vrij te stellen van deze verplichting, is geen sprake. Derhalve wordt de vraag of het voor een hoofdpersoon blijvend onmogelijk is om aan de verplichting tot arbeidsinschakeling te voldoen, beantwoord aan de hand van ervaringen in het verleden. Gelet op de wens van de regering om in verband met de achterblijvende inburgering en het niet onbeperkte maatschappelijke draagvlak voor de opnemings van nieuwe migranten noodzakelijk om binnen de grenzen van het internationale recht een terughoudender gezinsmigratiebeleid te voeren, is deze vrijstellingsgrond zodanig vormgegeven dat slechts in uitzonderlijke gevallen op deze grond van het stellen van het middelenvereiste zal worden afgezien. Dit is nader uitgewerkt in artikel I, onderdeel M.

Artikelsgewijs

Artikel I

Onderdeel A, paragraaf B1/2.2.3 Middelen van bestaan

Deze paragraaf is aangepast in verband met het feit dat de daarin weergegeven artikelen 3.74 en 3.85 Vreemdelingenbesluit 2000 zijn gewijzigd.

Onderdeel B, paragraaf B1/2.2.3.3 Voldoende middelen van bestaan

Deze paragraaf is aangepast in verband met het feit dat het daarin weergegeven artikel 3.74 Vreemdelingenbesluit is gewijzigd. Gelet op de beperkte omvang van deze wijziging is ervoor gekozen het relevante overgangsrecht niet in een separate paragraaf op te nemen.

Onderdeel C, paragraaf B1/2.2.4 Openbare orde en nationale veiligheid

In deze paragraaf is de verwijzing naar de bijzondere regels inzake openbare orde in het kader van gezinshereniging en gezinsvorming geschrapt.

Onderdeel D, paragraaf B1/2.2.4.1 Eerste verblijfsaanvaarding

Deze wijziging houdt verband met het feit dat het vijfde lid van artikel 3.77 Vreemdelingenbesluit 2000 per 26 september 2003 is vervallen, ingevolge

Besluit van 10 september 2003 tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Stb. 2003,364), in verband met het vervallen van het zogenoemde drijjarenbeleid.

Voorts zijn in deze paragraaf de aanscherpingen verwerkt inzake openbare orde inhoudende dat voortaan ook maatregelen van plaatsing in een inrichting voor de opvang van verlaafden (artikel 38m van het Wetboek van Strafrecht), jeugddetentie (artikel 77, eerste lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht) en de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (artikel 77h, vierde lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht) in aanmerking worden genomen bij de vraag of tot ontzegging van het verblijf moet worden overgegaan.

Onderdeel E, paragraaf B1/2.2.4.2 Verdere verblijfsaanvaarding

Deze wijziging houdt verband met het feit dat artikel 3.86 van het Vreemdelingenbesluit 2000 is gewijzigd, inhoudende dat voortaan ook maatregelen van plaatsing in een inrichting voor de opvang van verlaafden (artikel 38m van het Wetboek van Strafrecht), jeugddetentie (artikel 77, eerste lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht) en de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (artikel 77h, vierde lid, onder a, van het Wetboek van Strafrecht) in aanmerking worden genomen bij de vraag of tot beëindiging van het verblijf moet worden overgegaan.

Onderdeel F, paragraaf 2.2.4.4 Ongewenstverklaring

Deze paragraaf heeft wijziging ondergaan als gevolg van het feit dat artikel 6.5 Vreemdelingenbesluit 2000 is vervallen.

Het voormalige artikel 6.5 Vreemdelingenbesluit 2000 zag op een drietal situaties waarin de vreemdeling in ieder geval op grond van artikel 67, eerste lid, onder b of c, van de Vreemdelingenwet 2000 ongewenst kan worden verklaard. Een dergelijke niet-limitatieve opsomming van gevallen waarin tot ongewenstverklaring kan worden overgegaan, is als zijnde overbodig, en om misverstanden daarover in de praktijk te voorkomen, geschrapt, aangezien ongewenstverklaring ook buiten die gevallen

niet is uitgesloten. In plaats van artikel 6.5 Vreemdelingenbesluit 2000 is in deze paragraaf de tekst van artikel 67 Vreemdelingenwet 2000 weergegeven.

Bedoelde situaties blijven vermeld in deze paragraaf.

Er is echter wel sprake van aanscherpingen. Met name is thans opgenomen dat een veroordeling tot een gevangenisstraf of oplegging van een maatregel van (in totaal) een maand of meer wegens een misdrijf aanleiding kan zijn om tot ongewenstverklaring over te gaan.

Met deze aanscherping wordt aangesloten bij de aanscherping van de zogenoemde glijdende schaal, die is ingegaan per 17 juli 2002.

Omdat het ingevolge de glijdende schaal, die is neergelegd in artikel 3.86, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000, mogelijk is bij een verblijfsduur van minder dan een jaar tot beëindiging van het verblijf over te gaan indien het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van de straf of maatregel tenminste een maand bedraagt, had de tot dusver geldende beleidsregel tot gevolg dat een vreemdeling bij wie een ten uitvoer te leggen straf of maatregel aan de orde was van bijvoorbeeld zes weken wel een verblijfsvergunning zou moeten worden verleend, maar deze vergunning op basis van de glijdende schaal dadelijk weer zou kunnen worden ingetrokken. Verlening van een verblijfsvergunning, gevolgd door intrekking ervan en ongewenstverklaring, is een omweg die door de onderhavige beleidswijziging niet langer hoeft te worden bewandeld.

Voorts is het, in tegenstelling tot de situatie waarin het gebruik van de glijdende schaal is voorgeschreven, in geval de vreemdeling geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, voor ongewenstverklaring niet vereist dat de veroordeling tot een gevangenisstraf of oplegging van de maatregel wegens misdrijf, met een duur van tenminste een maand, onherroepelijk is geworden.

Ter verduidelijking is voorts in de tekst onder ad b de zinsnede "rechtmatig in Nederland op grond van een verblijfsvergunning verbleven" vervangen door de zinsnede "rechtmatig op grond van artikel 8 onder a tot en met e dan wel l, Vreemdelingenwet in Nederland verbleven".

Uit de woorden "op grond van een

verblijfsvergunning" zou namelijk ten onrechte kunnen worden opgemaakt dat deze grond voor ongewenstverklaring ingevolge het gevoerde beleid alleen gebruikt zou kunnen worden, indien een verblijfsvergunning is afgegeven. Dat is echter geenszins het geval. Daarmee zou er immers aan kunnen worden voorbijgegaan dat er ook situaties zijn waarin vreemdelingen rechtmatig verblijf in Nederland hebben zonder dat zij over een verblijfsvergunning beschikken, waarbij met name valt te denken aan gemeenschapsonderdanen en Turkse werknemers die rechtmatig verblijf ontlenen aan Besluit 1/80 van de Associatieraad EG-Turkije. Niet alle gemeenschapsonderdanen zijn verplicht ten bewijze daarvan een bewijs van rechtmatig verblijf aan te vragen, terwijl een dergelijk bewijs niet altijd in de vorm van een Nederlandse verblijfsvergunning (document I) wordt afgegeven, maar dikwijls in de vorm van een EG-verblijfskaart (document EU/EER). Ook in die gevallen kan deze bepaling worden toegepast, in voorkomende gevallen betreffende gemeenschapsonderdanen vanzelfsprekend met inachtneming van de regels van gemeenschaprecht.

Voorts is van de gelegenheid gebruik gemaakt om het beleid aan te passen in verband met het feit dat onderdeel c, van artikel 67, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 per 1 september 2003 is gewijzigd.

Het is als gevolg van de wijziging van dit onderdeel van artikel 67 Vreemdelingenwet 2000 sedertdien niet langer vereist dat een vreemdeling feitelijk in Nederland verblijft om hem met toepassing van artikel 67, eerste lid, onder c, Vreemdelingenwet 2000 ongewenst te kunnen verklaren wegens gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid, als hij geen rechtmatig verblijf heeft in de zin van artikel 8, onder a tot en met e, of l, Vreemdelingenwet 2000.

Tenslotte is een voorziening getroffen ter zake van de bekendmaking van de beschikking tot ongewenstverklaring, in geval uitreiking ervan in persoon niet mogelijk is en bekend is dat de vreemdeling niet langer verblijft op het laatst bekende adres. In dat geval wordt de beschikking – met de brochure model M 130 – aan de in Nederland kantoor houdende gemachtigde gezonden, zo die er is en wordt van de beschikking mededeling

gedaan in de Nederlandse Staatscourant.

Indien zodanige gemachtigde er niet is, niet bekend is, of stelt niet of niet langer gemachtigde te zijn, wordt volstaan met de bekendmaking van de beschikking door mededeling ervan in de Nederlandse Staatscourant.

Onderdeel G, paragraaf B2/1 Inleiding
Deze wijziging is noodzakelijk in verband met de implementatie van de Richtlijn 2003/86/EG van 22 september 2003 van de Raad van de Europese Unie inzake het recht op gezinshereniging, PbEU d.d. 3 oktober 2003, L251/12, en enkele andere onderwerpen betreffende gezinshereniging, gezinsvorming en openbare orde.

Onderdeel H, paragraaf B2/1.1.2 Bepalingen op grond van artikel 15 Vreemdelingenwet

De tekst van deze paragraaf is gewijzigd in verband met de wijziging van de artikelen 3.14, 3.15, 3.20 en 3.21 Vreemdelingenbesluit 2000, waarvan de teksten in deze paragraaf zijn weergegeven.

Onderdeel I, paragraaf B2/2.1 Eerste verblijfsaanvaarding, onderdeel Q, paragraaf 4.1, onderdeel Z, paragraaf 6.1 Eerste verblijfsaanvaarding
Met deze onderdelen zijn de verwijzingen naar de bij dit WBV vervallen paragraaf 2.8 respectievelijk 4.8 (wachtermijn) geschrapt, dan wel de verwijzingen naar paragraaf 2.10, respectievelijk 4.11 en 6.9, in verband met het vervallen van de bijzondere bepalingen inzake openbare orde.

Onderdeel J, paragraaf B2/2.6 Leeftijd van beide echtgenoten of geregistreerd partner en onderdeel R, paragraaf B2/4.6 Leeftijd van beide partners
In deze onderdelen is de verhoging van de vereiste leeftijd voor beide huwelijkse partners c.q. geregistreerde partners in geval van gezinsvorming van 18 naar 21 jaar verwerkt. In geval van gezinshereniging geldt deze verhoging niet.

Onderdeel K, paragraaf B2/2.8 Wachtermijn (gezinsvorming), onderdeel S, paragraaf 4.8 Wachtermijn (gezinsvorming)
De paragrafen 2.8 en 4.8 vervallen, als gevolg van het gewijzigde artikel

3.15, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000, waarbij de wachtermijn voor gezinsvorming voor hoofdpersonen die zelf als minderjarig kind houder van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in het kader van gezinshereniging zijn geweest, is vervallen.

Onderdeel L, paragraaf B2/2.10 Openbare orde beleid, onderdeel T, paragraaf 4.11, onderdeel Z, paragraaf 6.9

Deze wijzigingen zijn gevolg van het vervallen van artikel 3.20, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000, waardoor voortaan de algemene regels inzake openbare orde van toepassing zijn. Als aanvullende beleidsregel is telkens opgenomen dat de verblijfsvergunning niet wordt verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. Vanzelfsprekend wordt de aanvraag niet op deze grond afgewezen, indien afwijzing conform die beleidsregel kennelijk onredelijk zou zijn of in strijd met uit artikel 8 EVRM voortvloeiende verplichtingen.

Onderdeel M, paragraaf 2.11 Middelen en onderdeel U, paragraaf B2/4.12

De wijziging van paragraaf B2/2.11, alsmede B2/4.12, vloeit rechtstreeks voort uit het gewijzigde tweede lid van artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000, te weten de verhoging van het inkomensvereiste in geval van gezinsvorming naar 120% van het wettelijk minimumloon en de minimum vakantietoelagen, alsmede de toevoeging van een derde lid aan bedoeld artikel. Aanvullend is als beleidsregel opgenomen dat de verblijfsvergunning niet wordt verleend, indien de hoofdpersoon niet beschikt over de vereiste middelen van bestaan, uiteraard afgezien van vrijstellingsgronden, onder a en b, voorzien bij het nieuwe derde lid van artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000. Tegelijkertijd is in deze paragraaf onder c per beleidsregel een vrijstellingsgrond ingevoerd die is gebaseerd op artikel 3.13, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000, voor gevallen waarin de hoofdpersoon, die niet blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand ontvangt, maar voor wie het blijvend onmogelijk is

om aan de verplichting tot arbeidsinschakeling te voldoen. Verwezen zij hierbij naar het algemene deel van deze toelichting. Met name ook hier geldt vanzelfsprekend dat de aanvraag niet op deze grond wordt afgewezen, indien afwijzing conform de beleidsregel kennelijk onredelijk zou zijn of in strijd met uit artikel 8 EVRM voortvloeiende verplichtingen.

De hier bedoelde verhoging van het inkomensvereiste naar 120% van het wettelijk minimumloon met inbegrip van de minimum vakantietoelagen geldt niet in het kader van de verlenging van de verblijfsvergunning die is verleend in het kader van gezinsvorming. Bij verlenging geldt dat als voldoende wordt aangemerkt een al dan niet gezamenlijk netto-inkomen van 100% naar de norm voor gehuwden, als bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand. Zie in dit verband ook onderdeel W, paragraaf B2/5.2.2.1 Middelenvereiste.

Onderdeel N, paragraaf B2/2.11.1 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004

In deze paragraaf is het recht zoals dat gold tot datum inwerkingtreding van de verhoging van het middelenvereiste weergegeven. Wegens de omvang ervan is besloten dit recht in een separate paragraaf op te nemen.

Onderdeel O, paragraaf B2/2.11.2 Middelen: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet

De inhoud van deze paragraaf is afkomstig uit paragraaf B2/2.11.1, zoals die ingevolge WBV 2004/46 is gewijzigd, wegens het expireren van artikel 116 Vreemdelingenwet 2000 per 1 april 2004. De verplaatsing van de inhoud van deze paragraaf naar B2/2.11.2 heeft plaatsgevonden om het overgangsrecht per 1 november 2004 een logischer plaats te geven. Als eerste wordt het geldende recht voor aanvragen, ontvangen op of na 1 november 2004 weergegeven in paragraaf B2/2.11. Daarop volgend is in paragraaf B2/2/11.1 het recht vermeld zoals dat geldt voor aanvragen ingediend tussen 1 april 2004 en 1 november 2004 en in paragraaf B2.2.11.2 het recht zoals dat geldt voor aanvragen, ontvangen voor 1 april 2004, waarop artikel 116 Vreemdelingenwet 2000 nog wordt toegepast.

Onderdeel P, paragraaf B2/2.11.3 Het toepasselijke overgangsrecht, indien de hoofdpersoon 23 jaar of ouder is
Bij WBV 2004/46 zijn de teksten van de paragrafen B2/2.11.2 en B2/2.11.3 opgenomen in de bij dat WBV gewijzigde paragraaf B2/2.11.1, maar daarbij zijn die paragrafen abusievelijk niet vervallen. De paragrafen B2/2.11.1 en B2/2.11.2 zijn bij de voorgaande onderdelen N en O van onderhavig WBV gewijzigd, waarna nog slechts paragraaf B2/2.11.3 als zijnde overbodig behoeft te worden geschrapt.

Onderdeel Q, paragraaf B2/4.1 Eerste verblijfsaanvaarding
De opsomming van toepasselijke voorwaarden en vindplaatsen is aangepast in verband met het vervallen van de zogenoemde wachttermijn, vermeld in paragraaf B2/4.8. Voorts is de verwijzing naar het bijzondere openbare orde beleid geschrapt, in verband met het schrappen van dat bijzondere beleid, ingevolge artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000.

Onderdeel R, paragraaf B2/4.6 Leeftijd van beide partners
In deze paragraaf is de verhoging van de vereiste leeftijd voor beide partners in geval van gezinsvorming van 18 naar 21 jaar verwerkt. In geval van gezinshereniging geldt deze verhoging niet.

Onderdeel S, paragraaf B2/4.8 Wachttermijn (gezinsvorming)
Zie onderdeel K.

Onderdeel T, paragraaf B2/4.11 Openbare orde beleid
Zie onderdeel L.

Onderdeel U, paragraaf B2/4.12 Middelen
Zie de onderdelen M en W.

Onderdeel V, paragrafen B2/4.12.1 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004 en 4.12.2 Middelen: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet
In deze paragrafen zijn respectievelijk het recht zoals dat gold tot datum inwerkingtreding van de onderhavige verhoging van het middelenvereiste weergegeven, alsmede het overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet 2000.

Onderdeel W, paragraaf B2/5.2.2.1 Middelen, onderdeel AH, paragraaf 9.2.2 Afwijking van het middelenvereiste, onderdeel AK, paragraaf B2/11.2.2 Middelen

Deze paragrafen zijn gewijzigd als gevolg van de wijziging van artikel 3.85, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000, waarvan de tekst wordt weergegeven. Aan paragraaf B2/5.2.2.1 is tevens toegevoegd dat de verhoging van het inkomensvereiste naar 120% van het minimumloon met inbegrip van de minimum vakantiebijslag niet geldt in het kader van de verlenging van de in het kader van gezinsvorming verleende verblijfsvergunning. Bij verlenging daarvan geldt dat als voldoende wordt aangemerkt een al dan niet gezamenlijk een netto-inkomen van 100% naar de norm voor gehuwden, als bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand. Zie in dit verband ook onderdeel M.

Onderdeel X, paragraaf B2/5.2.2.2 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004
In deze paragraaf is het recht zoals dat gold tot datum inwerkingtreding van de verhoging van het middelenvereiste weergegeven.

Onderdeel Y, paragraaf B2/5.2.2.3 Middelen: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet
In deze paragraaf is vermeld hoe beleidsmatig wordt omgegaan met het aflopen van het overgangsrecht, bedoeld in artikel 116 Vreemdelingenwet 2000, voor aanvragen om verlenging, in samenhang met artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit 2000.

Onderdeel Z, paragraaf B2/6.1 Eerste verblijfsaanvaarding
Zie onderdeel I.

Onderdeel AA, paragraaf B2/6.9 Openbare orde beleid
Zie onderdeel L.

Onderdeel AB, paragraaf B2/6.10 Middelen, onderdeel AF, paragraaf 8.10 Middelen
Deze paragrafen zijn gewijzigd in verband met de wijziging van de vrijstellingsgronden, te weten de verhoging van de leeftijdsgrens van zevenenvijftigeneenhalf jaar naar 65 jaar, het vervallen van de vrijstellingsgrond voor hoofdpersonen die als alleenstaande ouder de zorg hebben over

een kind jonger dan vijf jaren, en de nieuwe vrijstellingsgrond voor hoofdpersonen die een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand ontvangen en die weliswaar niet volledig en blijvend arbeidsongeschikt zijn, maar die blijvend niet in staat zijn aan de plicht tot arbeidsinschakeling te voldoen. Verwezen zij hierbij naar het algemene deel van deze toelichting.

Onderdeel AC, paragrafen B2/6.10.1 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004 en 6.10.2 Middelen: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet, onderdeel AG, paragrafen B2/8.10.1 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004 en 8.10.2 Middelen: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet, onderdeel AI, paragrafen B2/9.2.2.1 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004 en 9.2.2.2 Middelen: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet, onderdeel AL, paragrafen B2/11.2.2.1 Middelen: overgangsrecht per 1 november 2004 en 11.2.2.2 Middelen: overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet
In deze paragrafen is het recht zoals dat gold tot datum inwerkingtreding van de wijziging van de vrijstellingsgronden ter zake van het middelenvereiste weergegeven, respectievelijk het overgangsrecht ex artikel 116 Vreemdelingenwet 2000.

Onderdeel AD, paragraaf B2/8.1 Eerste verblijfsaanvaarding
Door middel van dit onderdeel is de verwijzing naar de vervallen bijzondere regels inzake openbare orde geschrapt.

Onderdeel AE, paragraaf B2/8.9 Openbare orde beleid
Met deze wijziging wordt het algemene openbare orde beleid van toepassing op de verruimde gezinshereniging. Deze aanscherping houdt verband met de aanscherping die voortvloeit uit het vervallen van artikel 3.20, tweede lid, Vreemdelingenbesluit ter zake van gezinsvorming, alsmede gezinshereniging met minderjarigen. Vanzelfsprekend wordt de aanvraag niet op deze grond afgewezen, indien afwijzing conform de beleidsregel kennelijk onredelijk zou zijn of in strijd met uit artikel 8 EVRM voortvloeiende verplichtingen.

*Onderdeel AF, paragraaf B2/8.10
Middelen*

Zie onderdeel AB.

*Onderdeel AG, paragraaf B2/8.10.1
Middelen: overgangsrecht per 1
november 2004, onderdeel AGA, para-
graaf B2/ 8.10.2 Middelen: overgangs-
recht ex artikel 116 Vreemdelingenwet*
Zie onderdeel AC.

*Onderdeel AH, paragraaf B2/9.2.2
Afwijking van het middelenvereiste*
Zie onderdeel W.

*Onderdeel AI, paragraaf B2/9.2.2.1
Middelen: overgangsrecht per 1
november 2004, onderdeel AIA, para-
graaf B2/9.2.2.2 Middelen: overgangs-
recht ex artikel 116 Vreemdelingenwet*
Zie onderdeel AC.

*Onderdeel AJ, paragraaf B2/11.2.1
Gezamenlijk inkomen en vrijstellingen*
Uitsluitend het opschrift van de
betreffende paragraaf aangepast.

*Onderdeel AK, paragraaf B2/11.2.2
Middelen*
Zie onderdeel W.

*Onderdeel AL, paragraaf B2/11.2.2.1
Middelen: overgangsrecht per 1
november 2004, onderdeel ALA, para-
graaf B2/11.2.2.2 Middelen: over-
gangsrecht ex artikel 116
Vreemdelingenwet*
Zie onderdeel AC.

*Onderdeel AM, paragraaf B2/13.2.3.4
Objectieve belemmering*
Deze wijziging houdt verband met de
verhoging van de leeftijd voor vrijstel-
ling van het middelenvereiste van
57½ jaar naar 65 jaar, als gevolg van
wijziging van artikel 3.22
Vreemdelingenbesluit 2000, door
welke wijziging tevens de vrijstellings-
grond is vervallen voor hoofdperso-
nen die als alleenstaande ouder de
zorg hebben voor een kind jonger
dan vijf jaren. Tevens vergde deze
tekst aanpassing wegens de nieuwe
vrijstellingsgrond inzake hoofdperso-
nen die weliswaar niet blijvend en
volledig arbeidsongeschikt zijn, en
een uitkering krachtens de Wet werk
en bijstand ontvangen, maar die blij-
vend niet in staat zijn te voldoen aan
de plicht tot arbeidsinschakeling.

Onderdeel AN, paragraaf B3/4.1

*Voorwaarden voor verlening van een
verblijfsvergunning*

Door middel van dit onderdeel is de
weergegeven tekst van het gewijzigde
artikel 3.28, vierde lid,
Vreemdelingenbesluit 2000 aangepast.
Daarnaast is hier als beleidsregel de
vrijstellingsgrond opgenomen met
betrekking tot hoofdpersonen die wel-
iswaar niet blijvend en volledig
arbeidsongeschikt zijn, een uitkering
krachtens de Wet werk en bijstand
ontvangen, maar die blijvend niet in
staat zijn te voldoen aan de plicht tot
arbeidsinschakeling. Zie onderdeel M,
paragraaf B2/2.11 ad c en het algeme-
ne deel van deze toelichting. Voorts is
het overgangsrecht opgenomen met
betrekking tot de vrijstellingen van
het middelenvereiste voor aanvragen,
ontvangen voor inwerkingtreding van
dit WBV.

Tevens wordt in dit onderdeel,
naar aanleiding van vragen vanuit de
uitvoering, uitdrukkelijk vermeld dat
de verblijfsvergunning in dit kader
niet wordt verleend indien de persoon
bij wie het kind verblijf beoogt geen
bloed- of aanverwant is van het kind.
Morele verplichtingen anders dan
voortvloeiend uit een familieband
worden als regel onvoldoende geacht
om in dit kader verblijf in Nederland
toe te staan. Dat geldt ook voor
morele verplichtingen indien er wel
sprake is van bloed- of aanverwant-
schap, maar de aspirant pleegouders
niet behoren tot de groep der groot-
ouders, broers, zusters, ooms of tan-
tes van het kind.

Het ter zake gevoerde beleid kende
immers al voor de invoering van de
Vreemdelingenwet 2000 als uitgangs-
punt dat de aspirant pleegouders
familie zijn van het kind, althans één
van hen dat is, alsmede dat het moet
gaan om naaste familie, die met name
werd aangeduid (grootouders, broers,
zusters, ooms of tantes). Met het oog
daarop wordt thans uitdrukkelijk ver-
meld dat de vergunning evenmin
wordt verleend indien de hoofdper-
soon niet is grootouder, broer, zuster,
oom of tante van het kind.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken
en Integratie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en
Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*